

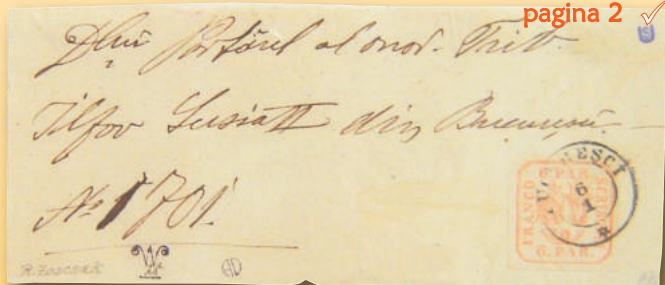
Mărci poștale personalizate

pagina 6 ✓

**Dr. Paul Hirsch at 85 years old
Moldavian postal manifests**

pagina 1 ✓

My stamp collecting began as a schoolboy having been encouraged by my father, himself an enthusiast. ... November 30th, I am 85 years old but am an optimist and intend to show at LONDON 2015.

150 ani de la prima emisiune Principatele Unite

pagina 2 ✓

Scrisoare locală, francată cu 6 PARALE / 1862, cărămiziu-roșu, hârtie velină, prima emisiune Principatele Unite, obliterate BUCURESCI 6/1 (colecția Ulm Spineanu, ex Wertheimer-Ghica, A. Dumitrescu)

inEDITORIAL**Prostitutio in integrum**

László KÁLLAI

Definiția prostituției în secolul nostru este mult mai amplă decât în urmă cu două-trei sute de ani. În epoca feudală în limbajul comun, dar și în înscrisurile juridice, cocotele erau definite cu felurite termene. Meretrix (curva), puella publica (femeie publică), scortatrix (scortotină), stuprum (târfa), fornicatio (dama) sau scortatio (gudă) defineau persoanele care au comis vreo faptă reprobabilă cu conotație sexuală.

Anno domini 2012 prostituția acoperă și perversitatea morală a unor persoane predispuse la pseudo-compromisuri.

Dar să trecem la esență, că nu doresc să vă vorbesc în ajun de Crăciun și într-o revistă filatelică despre fetele de pe Centură. Vă fac vorbire despre șuleandreele filateliei autohtone, aflate la rândul lor pe Centura filateliei naționale. În primăvara anului trecut, după o discuție de principiu cu editorul acestei reviste, am decis să participăm la un eveniment filatelic național cu participare internațională - LIBRAFILA 2011, unde am fost recompensați de juriu cu... o diplomă în rang de

continuare la pag. 47

România**1917-1919 (II)**

pagina 10-16 ✓

**Sticla, între mărgică
și fibra optică (VIII)**

pagina 18-21 ✓

Restituți-l**pe Esculap!**

pagina 28-29 ✓

**O scrisoare interesantă
din Principatele Unite**

pagina 32-35 ✓

**Les associations
philatéliques (V)**

pagina 36-38 ✓

Parfum**de trandafir (II)**

pagina 40-41 ✓

iphl@ 2012

**Revista philatelica.ro
medalie de Vermeil**

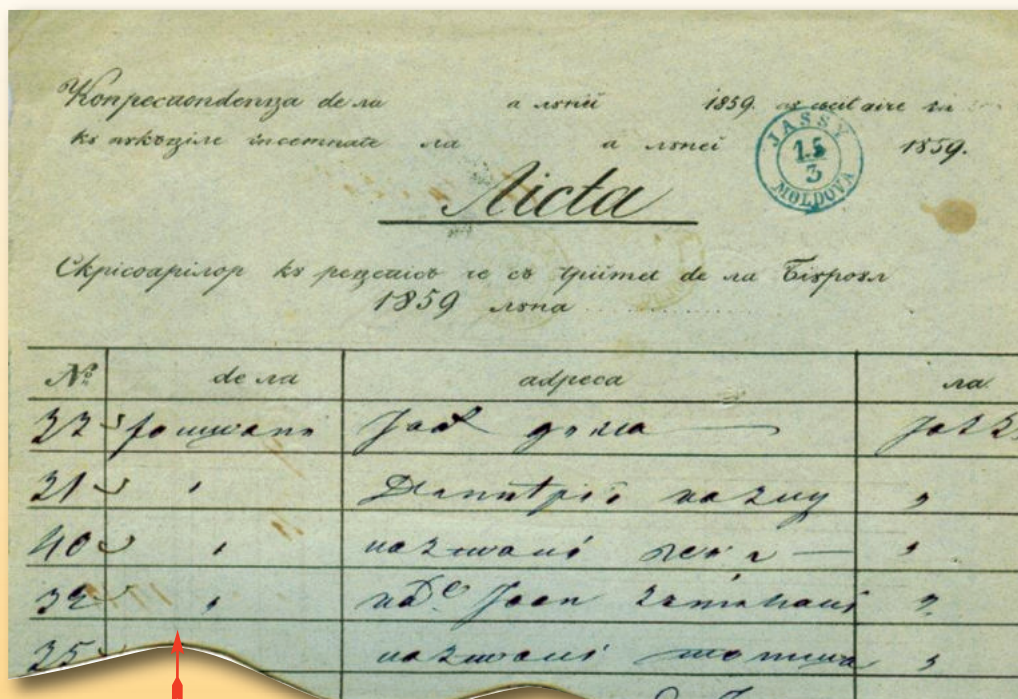

Fig. 1 shows typical examples of the early use of the document No. 5. The first one does not carry the imprimatur „Posta 5” but the wording is so clearly the same that it can confidently be classified as such. It is aesthetically pleasing in that the script which at first glance appears to have been written is, in fact, lithographed. It accompanied letters sent from Fokschan (13/3) to Jassy (15/3). It is headed as are all of these documents „Fatura Scrisoarilor” i.e. „Manifest of Letters”. The sub-heading transliterates as *Sokotuera anume* (literally Reckoning as follows). The tabulation is such as to list letters sent franco or porto. A more detailed, though free, translation of the tabulations follows with a later illustration. The first of these documents carries on the reverse, under the heading „LISTA”, details of all the letters sent and shows that not all travelled from Fokschan to Jassy but that some were collected and delivered to other locations *en route*.

Fig. 2 is a document of 1859 with the same title sent from Kahul (17/6) to Ismail. Like many of these earlier versions of Posta No. 5 it measures 15½ x 19 cm and is type-set on fairly thick good quality paper. Again it does not bear the legend „State Printing Works”. It is of particular interest in that it lists no letters carried but bears crosses in the appropriate spaces. Obviously these forms had to be completed and accompanied the coach even if no letters were carried.

Moldavian postal manifests, 1859-1862*

Dr. Paul HIRSCH

Although brief mention is made of postal documents such as receipts and such-like this article deals only with those accompanying letters, parcels and the transmission of, so called, money letters. A study of this subject presents one with several immediate difficulties. The first puzzling problem is that these 19th century documents that are to be found are always dated between 1859 and 1862. It does not make sense that such were not used at earlier or later dates. Perhaps the answer lies in the vague information heard by the author that during the relatively recent communist era the hoard of paperwork accumulated in the postal archive was sent for pulping but one batch of documents was saved by someone with a postal history interest from a railway carriage: it is feasible that loading was undertaken chronologically. It is also surprising that the documents found are all from Moldavia; Wallachian postal authorities must surely have used similar forms.

Usually it is not difficult to transliterate the Cyrillic alphabet used and with the help of a dictionary to translate the terms found on these postal documents: but problems do occur. Not only has the language changed but it is also impossible to find a 19th century dictionary. An example illustrating this difficulty is the word „Поста” (Posta) which is at the head of most of the documents. It soon becomes apparent that this refers to „Postal Documents” and not to „Posts” or „Relay Stations” as suggested by modern dictionaries.

*Abbreviate presentation of a paper of Postal History no. 318, June 2006

Fig. 3 - „FATURA GROPURILOR KU BANI SI A PACHETELOR” (translation: „Waybill of satchels carrying money and packets”).

The Cyrillic alphabet used in the mid-nineteenth century had some peculiarities setting it apart from Greek or Russian and it was at this time that there was a transition from the use of Cyrillic to Roman lettering. An example would be the letter „P” which could be a Cyrillic „R” or stand for its Latin sound. The hand written legends often use a mixture of the two.

This preamble, an apology, is presented in the hope that others can fill the gaps so obviously present in this article. The documents dealt with here are „Faturi”; an apt translation is „Waybills” or „Manifests”. Before coming to a detailed description of these documents the author would give a list, ordered by number (Posta no.) and date, of those in his possession; it may give an idea of relative rarity (Fig. 1-2, coperta 2 și Fig. 3).

The author thanks the postal historians who have helped with this article and in particular acknowledges the expertise in transliteration and translation skills of Dr. L. Cristea and Călin Marinescu and Gabriel Sassower.

Philatelic biography

My stamp collecting began as a schoolboy having been encouraged by my father, himself an enthusiast. At quite an early age I helped him write up his collections. In my late teens I built up a collection of the classical issues of Russia and even at that time was drawn to the stamps as used on covers with interesting postmarks. That collection was sold to raise money when I wished to marry.

When my children started to collect I too decided to begin again. It was heart breaking to buy back Russian material at a price far above my original selling price. I looked around for stamps printed by lithography, with adequate margins and not very popular with other collectors. This was in the early 1960s: Romania fitted the bill. My collection was built up over 40 years and on two occasions I was flattered to be invited to show the classical issue at the Royal Philatelic Society of London. On one occasion I won the medal for the best exhibit of the year. My longstanding interest is noticeable on my album pages. As a school boy I was taught to spell the country „Roumania” and it would be much too difficult to re-write every page. On one occasion I was taken to task over this by London’s Romanian ambassador.

A very few years ago I sold my classical collection to an-

other collector but I am actively continuing to collect and study the issues and postal history from 1872 to about 1900. An exception is a collection of the old Moldavian documents carried by the coach. Only one item of such a Wallachian document is in my possession. My overall interest is characterized by the title of my displays as for example *The Philately and usage of Roumania's post-classic issues 1872 - 1879*. (<http://www.japhila.cz/hof/0141/index0141a.htm>). This is, of course, traditional philately.

I unashamedly like to enter national and international exhibitions. At the most recent Bucharest exhibition I won a gold medal. There is particular pleasure in attractively laying out the collection and, alas, presentation can gain no more than 5% of the marks..

Nowadays there are long intervals between acquiring new addition to my collection and I have started a new interest namely the postmarks and postal history of pre-philatelic Catalonia. (I have a second home in that autonomous province of Spain). Of particular interest is the Napoleonic occupation with its special army postmarks.

I am nearly 85 years old but am an optimist and intend to show at LONDON 2015.

Dr. Paul HIRSCH

150 de ani de la emisiunea de mărci poștale *Principatele Unite*

Dr. Cristian-Andrei SCĂICEANU, PhD

Astăzi se folosește foarte des, din păcate chiar cu accente de clișeu uneori, ideea că mărcile poștale, alături de steag, imn și monedă, sunt simboluri naționale. Dacă raportăm această aserțiune la contextul istoric al mijlocului veacului al XIX-lea, lucrurile trebuie nuanțate. Este greșită maniera de a judeca fapte din trecut după criteriile de astăzi. Pentru înțelegerea corectă a unor evenimente istorice trebuie ca lucrurile să fie analizate în contextul epocii în care s-au desfășurat respectivele fapte. De aceea ne propunem, în cele ce urmează, să facem o prezentare din punct de vedere istoric a emisiunii de mărci poștale cunoscută sub denumirea „Principatele Unite” (1862 tipar de mână și 1864 tipar de mașină). Emisiunea, formată din trei timbre, cu valorile nominale de 3, 6 și 30 parale, reflectă foarte bine etapele parcurse de țara noastră de la Unirea din 1859 și până la obținerea independenței în 1877. Domnia lui Alexandru Ioan Cuza a fost dominată de eforturile făcute de domnitor și echipa de politicieni din jurul său pentru consolidarea autonomiei, recunoașterea ei pe plan internațional și pregătirea obținerii independenței.

Mărcile emisiunii „Principatele Unite” sunt tipărite, nu întămplător, în culorile tricolorului: roșu, galben și albastru. Sunt primele mărci poștale al căror text este scris cu caractere latine. Prima emisiune „Cap de Bour” a avut texte cu caractere chirilice, iar a doua emisiune în alfabetul de tranziție. Al. I. Cuza a stabilit, prin decret, înlocuirea alfabetului chirilic cu cel latin (1862), anul apariției primei emisiuni poștale „Principatele Unite”.

O altă caracteristică importantă a timbrelor este ilustrația lor, reprezentată de stema Principatelor Unite, vulturul Țării Românești și capul de bour al Moldovei, după o perioadă de ezitări când ordinea fusese inversată. „Conducătorii statului național român au făcut totul pentru a afirma dreptul la suveranitate al țării și prin aceasta au pregătit o nu prea îndepărtată obținere a independenței”¹. Astfel, guvernul Principatelor Unite a întreprins serioase demersuri diplomatice pentru a se recunoaște pe plan internațional dreptul a emite pașapoarte, de a institui decorații și a bate monedă. Toate acestea erau - și sunt și astăzi - simboluri naționale, derivate din suveranitatea unei țări. Tocmai din acest motiv Turcia, în calitate de putere suzerană, s-a opus sistematic acestor demersuri, iar puterile garante au adoptat atitudini ezitante, conjuncturale, funcție și de interesele proprii.

Obținerea dreptului de emitere a pașapoartelor cu titlatura „Principatele Unite” a fost un demers diplomatic dificil și de lungă durată, care a necesitat înlocuirea pașapoartelor otomane². Imperiul Otoman nu a mai cedat în ceea ce privește moneda și decorațiile naționale. Instituirea unei decorații naționale ►►►

150 years from the stamps issue *United Principalities*

Today is often used, but sometimes and unfortunately even with cliché accents, the idea that the stamps, next to the flag, anthem and coin, are national symbols. If we take this in the historical context of the mid-19th century, things have to be clarified. It's wrong to judge things of yesterday after today's criteria. To understand correctly some historical events things must be analyzed according to the context of the epoch in which that facts happened. That's why we are going, in the followings, to make a presentation from historical point of view of the postage issue known as „United Principalities” (1862 hand printing and 1864 machine printing). The issue made by three stamps, with face values of 3, 6 and 30 *Parale* reflect very well the steps made by our country from the Union of 1859 until the getting of independence in 1877. Cuza's reign was dominated by the efforts made by him and his team of politicians to consolidate the autonomy, its recognition at international level and for the preparatives to gain the independence.

Not aleatory the stamps of the issue „United Principalities” are printed in the colors of the flag: red, yellow and blue. These are the first stamps having the text written with Latin characters. The first issue of the „Bull's Head” had the texts with Cyrillic letters and the second in the alphabet of transition. Alexandru Ioan Cuza has stated, by a decree, the replacement of the Cyrillic alphabet by the Latin one, in 1862, the year of the issuing of the first issue of „United Principalities” stamps.

Other important characteristic of the stamps is their illustration, represented by the coat of arms of the United Principalities: the eagle of Wallachia and the Bull's Head of Moldavia, after a period of hesitations when the order was reversed. „The leaders of the Romanian national estate made everything to assert the right of the country to sovereignty and thus they prepared the way for getting soon the independence”¹. So the government of the United Principalities seriously interceded for the recognition at international level of its right to issue passports, to establish decorations and to coin money. All these were - and are also today - national symbols emanated from a country sovereignty. Just from this reason, Turkey, as suzerain power, systematically took stand against these demarches, and the garant powers adopted conjunctural, reserved attitudes justified also by their own interests.

For getting the right of issuing passports with the title „United Principalities” it was made a difficult and long-term demarche which necessitated the replacement of the Ottoman passports². The Ottoman Empire did not gave way to national coin and decorations. The establishment of a national decoration was possible only after the independence was gained in 1877, despite of Cuza's repeated attempts ►►►

¹ Dan Berindei, *Epoch of Uniri*, Editura Academiei, București, 1979, p. 225.

² *Ibidem*, p. 227.

¹ Dan Berindei, *Epoch of the Union*, Editura Academiei, București, 1979, p. 225.

² *Ibidem*, p. 227.

a fost posibilă decât după obținerea independenței în 1877, în ciuda unor repetate încercări ale lui Cuza în acest sens³. Cu toate eforturile făcute în timpul domniei lui Al. I. Cuza de a se bate monedă națională⁴, acest lucru nu s-a întâmplat decât în 1867, când au apărut primele monede românești din bronz, deoarece și la acea dată Turcia s-a opus emiterii unor monede din aur și argint, pentru că „dreptul de a bate monedă era atunci considerat act de mare suveranitate națională”⁵.

Cum a fost posibilă apariția unor mărci poștale în acest context? Ar fi interesant de văzut dacă în arhivele diplomatice se găsesc documente care să reflecte poziția Turciei față de intenția Principatelor Unite de a emite mărci poștale.

Comparativ cu pașapoartele, monedele sau decorația națională, situația mărcilor poștale era oarecum diferită. În primul rând era deja creat un precedent prin emiterea primelor mărci poștale românești, celebrele „Cap de Bour” în Moldova anulul 1858. Atât mărcile „Cap de Bour” din 1858, cât și cele emise de Principatele Unite în 1862 și 1864 nu aveau putere de circulație în exteriorul țării⁶ și din acest punct de vedere Turcia nu considera emiterea unor mărci poștale drept un act de afirmare a suveranității naționale, ci, cel mult, un fapt de modernitate și poate o oarecare autonomie sub suzeranitatea Înaltei Porți. Trebuie precizat și faptul că deosebirea mărcilor poștale nu prezenta o importanță deosebită pentru Turcia, primele mărci poștale fiind emise în această țară abia în 1863, după apariția „Capetelor de Bour” și a primei emisiuni „Principatele Unite”. Comparația cu alte state balcanice nu este relevantă deoarece majoritatea teritoriilor de la sud de Dunăre făceau parte din Imperiul Otoman și din anul 1863 în aceste teritorii au circulat mărci poștale turcești (această situație a fost și în Dobrogea, care până la 1878 a făcut parte din Imperiul Otoman). Abia după cucerirea independenței în aceste țări (Bulgaria, Albania, Bosnia-Herțegovina și Muntenegru) a fost posibilă apariția propriilor mărci poștale. În epocă nu exista o practică unitară privind inscripționarea numelui țării pe mărcile poștale. Au fost state, precum Marea Britanie, Belgia, Spania sau Brazilia, pe ale căror prime mărci poștale nu apare numele țării. Alte țări, cum ar fi Argentina, ►►►

in this respect³. In spite of all efforts made during the reign of Al. I. Cuza in order to coin national money⁴, this thing did not happen until 1867, when the first Romanian bronze coins were issued, because at that time Turkey did not allow the issuing of gold and silver coins caused by the fact that „the right to coin money was then considered as an act of great national sovereignty”⁵.

So, in this context how was it possible the issuing of stamps? It would be interesting to find out if in the diplomatic archives there are documents reflecting Turkey's position with regard to the intention of the United Principalities to issue stamps.

Comparing with national passports, coins or decorations, the situation of stamps was slightly different. First of all a precedent was created by issuing the first Romanian stamps, the famous „Bull's Head” in Moldavia in 1858. Both „Bull's Head” stamps from 1858 and those issued by the United Principalities in 1862 and in 1864 had not circulation power outside the country⁶ and from this point of view, Turkey did not consider that the issuing of stamps represented an act of statement of the national sovereignty but at most a monden fact and perhaps a certain autonomy under the suzerainty of the High Porte. We have to mention also the fact that the stamps problem was not one of special importance for Turkey, the first stamps being issued in this country only in 1863, after the issuing of „Bull's Head” and of the first issue of „United Principalities” stamps.

The comparison with other Balkan states is not relevant because most of the territories from the South of Danube was part of the Ottoman Empire and from 1863 in these territories Turkish stamps have been circulated (this was the situation for Dobrodja also, which was part of the Ottoman Empire until 1878). Only after the independence was gained by these countries (Bulgaria, Albania, Bosnia-Herzegovina and Montenegro) the issuing of their own stamps was possible. That time was not an unitary practice regarding the way of writing the country name on stamps. States like Great Britain, Belgium, Spain or Brazil don't have their name written on the first stamps. Other countries like Argentina, France or Austria mentioned their names on ►►►

³ *Ibidem*, p. 228.

⁴ Pentru a preveni un conflict diplomatic cu Înalta Poartă, Napoleon al III-lea nu a susținut în mod clar ideea de batere a unor monede în Principate, deși au existat proiecte în acest sens realizate chiar la Paris. Inițial, după modelul francez - *franc* -, s-a propus denumirea de *român* pentru moneda națională iar apoi cea de *romanat* cu diviziunile *decime* sau *bani* și *centime* sau *bănișori* (Istoria leului, *Catalogul expoziției permanente Banca Națională a României*, București, 2010). I. Heliade Rădulescu, partizanul denumirii de *romanat*, s-a opus ferm variantei *român*: „*Romanați* sau lei nui. După cum se zice *franc*, nu putem zice *român*, căci auzul Românului nu suferă a se zice: s'a dat o sută de *români* (ca o sută de *franci*) pe un bou. Zicem dară *romanat*, precum se zice *constantinat*, *colonat*, *ducat* etc” (I. Heliade Rădulescu, *Equilibru între antithesis sau Spiritul și Materia*, București, 1859-1869, p. 387, apud Emil Vîrtosu, *Romanatul, moneda lui Cuza Vodă 1859-1864, documente inedite*, Cartea Românească, București, 1941, p. 5.

⁵ Dan Berindei, *op. cit.*, p. 228.

⁶ Abia la 1 aprilie 1869 mărcile poștale românești aveau să aibă putere de circulație în exteriorul țării, prin încetarea activității poștelor străine în România, care până la acea dată avuseseră monopolul corespondenței externe din România.

³ *Ibidem*, p. 228.

⁴ To avoid a diplomatic conflict with the High Porte, Napoleon III did not clearly sustained the idea to coin money in the Principalities, even projects in this respect, were realized right in Paris. Initially, after French model - *franc* - the name *român* was the proposal for the national currency, then that of *romanat* with the divisions *decime* or *bani* and *centime* or *bănișori* (The history of leu, The Catalogue of the permanent exhibition National Bank of Romania, Bucharest 2010). I. Heliade Rădulescu, the partizan of the name of *romanat*, strongly opposed to that of *român*: „*Romanați* or lei nui. As we say *franc*, we can not say *român*, because the ear of a Romanian wouldn't like to hear.” it was payed with one hundred of *români* (Romanians) (like one hundred of *francs*) for a bull. So let's say *romanat*, as we say *constantinat*, *colonat*, *ducat*, etc” (I. Heliade Rădulescu, *Equilibrium between antithesis or Spirit and matter*, Bucharest, 1859-1869, p. 387, apud Emil Vîrtosu, *Romanat, the currency of Prince Cuza 1859-1864, inedit documents*, Cartea Românească, București, 1941, p. 5.

⁵ Dan Berindei, *op. cit.*, p. 228.

⁶ Just on April 1st, 1869 the Romanian postage stamps got circulation power outside the country, after foreign posts ceased their activities in Romania, which until that date had the monopoly of external mail from Romania.

Franța sau Austria, și-au trecut numele⁷ pe primele mărci poștale emise. Principatele Unite au optat pentru varianta de a nu menționa numele țării pe timbre, pentru a nu provoca reacții ostile din partea Turciei⁸. La aceasta mai trebuie adăugat și faptul că toate mărcile poștale românești emise până la 1 februarie 1868 aveau valoarea nominală exprimată în *parale*. Și acest fapt a creat o stare de confuzie favorabilă Principatelor Unite. În țară circula pe atunci o mare diversitate de monede străine din aur, argint și aramă. Monedele turcești erau reprezentate de liră (aur), irlmilic (argint) și para (aramă). *Paralele* erau însă și subdiviziunea leului, care nu era atunci o monedă efectivă, ci una fictivă, de calcul. Confuzia care se putea face între *paralele* turcești și *paralele* de calcul a fost un factor favorizant pentru emiterea acestor mărci. Turcii puteau considera că valoarea nominală a timbrelor era exprimată în moneda lor, românii considerau că mărcile poștale au valori nominale în subdiviziunea leului de calcul (1 leu=40 *parale*).

Analizând mărcile poștale „Principatele Unite” în contextul istoric în care au fost emise se poate afirma că ele ilustrează eforturile pentru afirmarea identității naționale, consolidarea autonomiei și obținerea independenței. Mărcile poștale „Principatele Unite”, dincolo de frumusețea și importanța lor filatelică, sunt mărturiile ale unor etape semnificative ale procesului istoric parcurs de țara noastră de la Unirea din 1859 și până la Independența din 1877.

La Muzeul Național Filatelic din București se află în expoziția permanentă trei piese filatelice unicate, de o rară frumusețe. Este vorba despre plăcile de tipar ale emisiunii „Principatele Unite 1864” (toate cele trei valori - 3, 6 și 30 *parale*). Puțină lume cunoaște modul cum au ajuns aceste piese la muzeu. În anul 1996, Răzvan Popescu - recent plecat dintre noi spre o lume mai dreaptă -, se afla ca reprezentant al Conservatorului de Timbre al Poștei la Fabrica de Timbre pentru preluarea, prin transfer, unor serii de timbre poștale și fiscale care mai rămăseseră în arhiva Fabricii de Timbre. Când formalitățile erau aproape încheiate, Răzvan Popescu a descoperit întâmplător, în subsolul Fabricii de Timbre, plăcile de tipar ale emisiunii „Principatele Unite 1864”, care erau abandonate acolo de cine știe când, fiind scoase din gestiune și așteptând să fie aruncate la gunoi, ca niște lucruri de care nu mai era nevoie. Colegii de la Fabrica de Timbre nici nu i-au putut preda în mod oficial aceste plăci, deoarece ele nu mai făceau parte din inventarul fabricii. Răzvan Popescu a adus plăcile tipografice la Conservatorul de Timbre și le-a introdus în gestiunea acestuia, salvând astfel trei remarcabile piese filatelice care astăzi fac parte din tezaurul patrimoniului cultural național mobil.

⁷ Astăzi, reglementările UPU obligă inscripționarea mărcilor poștale cu numele statului emitent scris cu caractere latine. Singura excepție o constituie Marea Britanie, care continuă să emită mărci poștale pe care apare doar efigia suveranului sau inițiala numelui acestuia, alături de coroana britanică, ca un privilegiu acordat țării care a emis primele timbre din lume în 1840.

⁸ În 1865 a fost emisă seria de mărci poștale „A. I. Cuza”, formată din 3 valori (2, 5 și 20 *parale*), tipărită tot în culorile tricolorului, galben, albastru și roșu, pe care apare pentru prima dată inscripția POȘTA ROMANA.

the first stamps⁷. The United Principalities have chosen not to mention the country name on stamps to not incur hostile reactions from Turkey⁸. To add also that all Romanian stamps issued until February 1st, 1868 had the face value in *Parale*. This fact created a confusion favorable to the United Principalities. That time a large diversity of foreign coins of gold, silver and copper were circulating across the country. The Turkish coins were represented by Lira (gold), *Irmilic* (silver) and *Para* (copper). *Parale* represented also the subdivision of Leu, which was not that time a real coin but a fictive one, a calculation unit. The confusion which could be made between the Turkish *Parale* and *Parale* as calculation units was a factor favorising the issuing of these stamps. The Turkish could consider that the stamps face value was expressed in their currency, the Romanians considered that the stamps had the face values in subdivisions of the Leu as calculation unit (1 leu=40 *parale*).

Analysing „United Principalities” stamps in the context they were issued we may affirm that they are illustrating the efforts made for the affirmation of the national identity, the strengthening of autonomy and for gaining the independence. „United Principalities” stamps, apart from their philatelic beauty and importance, are the proofs of the significant stages of the historical process realized by our country from the Union of 1859 to the Independence of 1877.

At the National Philatelic Museum in Bucharest there are in the permanent exhibition three unique philatelic pieces of a rare beauty. It's about the printing plates of the issue „United Principalities 1864” (all three values - 3,6 and 30 *Parale*). Few people know how these items reached the museum. In 1996, Răzvan Popescu - recently gone from among us to a better world - was as a representative of the Stamps Conservatory of Post to the Stamp Factory for the purpose of taking over, by transfer, some series of postage and revenue stamps still remained in the Stamp Factory archive. When the formalities were almost over, Răzvan Popescu discovered by chance, in the basement of the Stamp Factory the printing plates of the issue „United Principalities 1864” abandoned there since no one knows, being out of the records and waiting to be thrown in the garbage, not being in the inventory of the factory. The colleagues from the Stamp Factory could not officially deliver these plates because they were not part of the factory inventory. Răzvan Popescu brought the printing plates to the Stamps Conservatory and put them in the management account, this way saving three remarkable philatelic items which are today part of the treasure of the mobile national cultural heritage.

⁷ Today UPU Regulations obligate the issuing estate to write its name on the postage stamps with Latin characters. The unique exception is Great Britain which continues to issue stamps bearing only the sovereign efigy or the initial of his name and the British crown, as a privilege granted to the country which issued the first stamps of the world in 1840.

⁸ In 1865 it was issued the series of stamps entitled „A. I. Cuza”, made of 3 values (2, 5 și 20 *parale*), printed in the colors of the flag, yellow, blue and red, where appears for the first time the inscription POȘTA ROMANA.

Cover: Local letter, 6 PARALE / 1862, brick-red, wove-paper, first issue of *United Principalities*, BUCUREȘCI 6/1 cds (Ulm Spineanu collection, ex Wertheimer-Ghica, A. Dumitrescu)

Top descoperiri românești (XI)

Motor reactiv

Motorul reactiv, pentru prima oară în istoria tehnicii a fost experimentat cu succes de **Alexandru Ciurcu**¹ (n. 29 ianuarie 1854, Șercaia - Făgăraș - d. 22 ianuarie 1922, București) - Fig. 1² (întreg poștal EDIPOST - cod 006/98), împreună cu Just Buisson.

Experimentul a avut loc la 13 august 1886 pe o ambarcațiune cu motor reactiv (Fig. 2³), alcătuit dintr-o butelie ce degaja gaz, la presiunea de 10 - 15 atmosfere, printr-un mic orificiu, reglat cu un robinet. Încercarea s-a făcut pe râul Sena, contra cursului apei, a durat 15 minute. Invenția a fost brevetată în Franța sub nr. 179001/12 octombrie 1886, fiind ulterior brevetată și în Germania (nr. 39964/19 oct. 1886), Regatul Unit (nr. 8182/7 iunie 1887), Belgia (nr. 77755/8 iunie 1887), Italia (nr. 21863/17 iunie 1887), SUA (29 oct. 1888) - Fig. 1.

În 1888, la pulberăria Scoran-Livry (Paris), Al. Ciurcu⁴, inventează și experimentează, ajutat de Emile Sarrau și ing. Paul Vieille, un aparat cu ajutorul căruia deplasează, pentru prima dată pe șine, un vagonet de cale ferată. Prin aceasta se demonstrează valabilitatea **motorului reactiv**. Aparatul era alcătuit dintr-un cilindru de tablă de oțel, în care fusese introdusă o butelie de genul celei inventate în 1886 și care conținea 20 kg combustibil, pregătit după o formulă proprie. Această invenție este ilustrată pe ștampila ocazională datată 29.10.1998 (machetator Florin Patapie - Raicu⁵) aplicată pe întregul poștal din Fig. 1 (săgeata albastră).

Fig. 2

Top Romanian discoveries (XI)

Rocket engine

Dan N. DOBRESCU

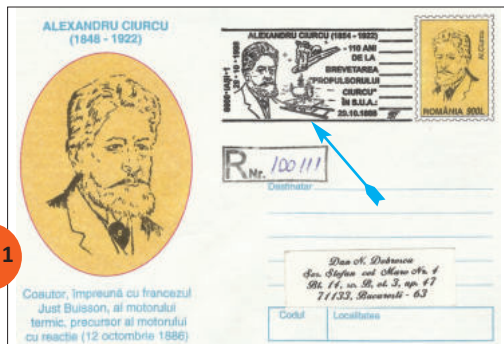

Fig. 1

The rocket engine, for the first time in the history of technology, was successfully tested by **Alexandru Ciurcu**¹ (born January 29th, 1854, Șercaia - Făgăraș - died January 22nd, 1922, Bucharest) - Fig. 1² (EDIPOST postal stationery - code 006/98), together with Just Buisson.

The experiment took place in August 13th, 1886 on a boat (Fig. 2³) with a rocket engine consisting in a recipient that released gas at a pressure of 10-15 atmospheres, through a small hole, adjusted with a tap. The attempt was made on the river Seine, against the watercourse, and lasted 15 minutes. The invention was patented in France with the registration number 179001 / October 12nd, 1886, and was afterwards patented in Germany (no. 39964 / October 19th, 1886), United Kingdom (no. 8182 / June 7th 1887), Belgium (no. 77755/June 8th, 1887), Italy (no. 21863 / June 17th, 1887), USA (October 29th, 1888) - Fig. 1.

In 1888, at the Scoran-Livry powder factory (Paris), with the help of Emile Sarah and engineer Paul Vieille, Al. Ciurcu⁴ invents and tests a device which moves a railway wagon for the first time on the track. Thus, the **rocket engine's** validity is demonstrated. The device consisted in a steel tank, in which a gas cilindre was placed, similar to the one invented in 1886, that contained 20 kg of fuel, prepared after his personal formula. This invention is illustrated on the occasional postmark dated 10/29/1998 (designer Florin Patapie - Raicu⁵) applied on the postal stationery of Fig. 1 (blue arrow).

¹ Bălan, Ștefan; Mihăilescu, Nicolae Șt. - *Istoria științei și tehnicii în România în date cronologice / The history of science and technique in Romania in chronological data*, Editura Academiei, București 1985, p. 203-204

² Data nașterii este machetată eronat - 1848 în loc de 1854 / Date of birth is incorrectly drawn - 1848 instead 1854.

³ Piesa reproduce portretul lui Al. Ciurcu, precum și o gravură cu cel de-al doilea experiment al lui Ciurcu - Buisson, efectuat la 16 decembrie 1886. Reproducerea este după revista *La Na-*

ture, 1887. Obliterarea este datată 16.12.1886. / The piece reproduced Al. Ciurcu's portrait, as well as an engraving of Ciurcu - Buisson's second experiment, realized on the 16th of December 1886. The reproduction is after *La Nature* magazine, 1887. Cancellation is dated 12/16/1886.

⁴ Bălan, Ștefan; Mihăilescu, Nicolae Șt.; op. cit., p. 205-206.

⁵ Patapie - Raicu, Florin - *Alexandru Ciurcu (1854-1922)*, Filatelitul Feroviar, nr. 2(11), mai 1998, p. 2-6.

Mărci poștale personalizate (I)

Revoluția industrială a redefinit serviciul poștal ca o performanță, capabilă să se deservească un număr mare de clienți. Tehnologia *hi-tech* a desăvârșit această ramură a industriei comunicațiilor. Introducerea tehnologiei noi a reușit să facă din serviciile oferite de administrațiile poștale un sistem integrat cu care cei care nu țin pasul riscă să piardă clienții.

Una dintre ultimele găselnițe ale *hi-tech*-ului în serviciul poștal este realizarea mărcilor poștale personalizate¹ - Fig. 1a (timbru personalizat Polly Woodside cu vinietă², primul pe plan mondial). Prin definiție, marca poștală personalizată³ este un efect cu putere de francare pe teritoriul țării emitente, care are o imagine aleasă de client (persoană fizică sau entitate privată, dar care nu are drept de a emite efecte poștale). Imaginea aleasă înlocuiește desenul mărcii propriu-zise (Fig. 2) sau desenul unei viniete atașate mărcii poștale, fiind imprimată într-un tiraj mic (Fig. 1b). Emiterea mărcilor poștale propriu-zise sau atașarea ►►►

Fig. 1a

Fig. 1b

Fig. 2

Personalized stamps (I)

The industrial revolution redefined the postal service as a performance able to serve a great number of clients. The *hi-tech* technology has perfected this branch of the communications industry. The introduction of the new technology made from the services offered by postal administrations an integrated system with which those who don't keep step with could lose the clients.

One of the latest wrinkles of *hi-tech* in postal service is the issue of personalized stamps¹ - Fig. 1a (the world's first personalised stamp Polly Woodside with tab²). By definition the personalised stamp³ is a postage item with franking power on the territory of the issuing country, which have an image selected by the client (natural person or private entity but without the right to issue postage items). The selected image replaces the design of the stamp itself (Fig. 2) or the design of the vignette attached to the stamp and they are printed in a short run printing (Fig. 1b). ►►►

¹ Termen utilizat de companii naționale de poștă conform Tabel nr. 1. Acest subiect a fost abordat sumar în literatura filatelică românească: Dobrescu, Dan N. - *Mărci poștale personalizate*, Magazin de Filatelie, Cartofilie și Numismatică, 100, 2006, 8; Dobrescu, Dan N. - *Materiale poștale personalizate*, Romfilatelia XXI, II, 6, iunie 2007, 31; Iancovici, Leon - *Illustrate maxime realizate cu timbre poștale personalizate*, philatelica.ro, III, 1(12), 2011, 42-46; Iancovici, Leon - *Revista presei: Flash*, nr. 113 - 2010, philatelica.ro, III, 2, 2011, 45; Ceucă, Mihai - *Timbrele personalizate, o provocare pentru maximafilia contemporană*, philatelica.ro, III, 5(16), 2011, 30-34.

² Machetator: Beth McKinley, Australia Post Graphic Design; Tipărit: SNP Ausprint / Excel / Sprintpak. Procesul destinat să producă timbre personalizate combină tehnologia veche precum presa tipografică cu tehnologia digitală de tăiere a marginii. Imaginea personalizată a fost mai întâi capturată folosind o cameră digitală AGFA. Imaginea este procesată cu software-ul personalizat pe noua gamă de aparate iMacs furnizate de Design Wyse. După mănuiere îndelungată imaginea a fost tipărită digital pe un aparat Fiji Xerox Docucolor 404, foaia e tipărită pe o coală mare gumată de 29,8 x 21 cm care are imaginea lui Polly Woodside pe partea stângă iar pe partea dreaptă este „AUSTRALIA 99, EXPOZIȚIA MONDIALĂ FILATELICĂ, 19-24 MARTIE 1999, MELBOURNE”, logo-ul Poștei australiene, „Primul timbru personalizat din lume de Poșta Australiană” apoi dedesubt „REALIZAT DE POȘTA DIN AUSTRALIA SPRINTPAK ÎN COLABORARE CU EXCEL DIGITAL FOLOSIND ECHIPAMENT FURNIZAT DE AGFA DESIGNWARE ȘI XEROX” și logo-urile lor respective, „PATENT PENDING” a fost de asemenea tipărit în colțul din dreapta sus, vinietă atașată timbrului prezintă fotografia cumpărătorului.

³ Wikipedia, The free Encyclopedia - *Personalized stamp* - http://en.wikipedia.org/wiki/Personalized_stamp
pagina 6 ✓

¹ The term used by national post companies in accordance with Table 1. This subject was sketchingly presented in various Romanian philatelic papers: Dobrescu, Dan N. - *Personalized stamps*, Magazin de Filatelie, Cartofilie și Numismatică, 100, 2006, 8; Dobrescu, Dan N. - *Personalized post items*, Romfilatelia XXI, II, 6, iunie 2007, 31; Iancovici, Leon - *Maximum cards achieved with personalized stamps*, philatelica.ro, III, 1(12), 2011, 42-46; Iancovici, Leon - *Press review: Flash*, nr. 113 - 2010, philatelica.ro, III, 2, 2011, 45; Ceucă, Mihai - *Personalized stamps, a challenge for contemporary maximaphily*, philatelica.ro, III, 5(16), 2011, 30-34.

² Designer: Beth McKinley, Australia Post Graphic Design; Printer: SNP Ausprint / Excel / Sprintpak. The process developed to produce the personalized stamp combines technology as old as the printing press with cutting edge digital technology. The personalised image is first captured using an AGFA digital camera. The image is processed through customised software on the new range of iMacs supplied by Design Wyse. After much manipulation the image was printed digitally on a Fiji Xerox Docucolor 404, the sheetlet is printed on a large gummed sheet 29.8 x 21 cm which has the image of the Polly Woodside on it's left and on the right is „AUSTRALIA 99, WORLD STAMP EXPO, 19-24 MARCH 1999, MELBOURNE”, the Australia Post logo, „The World's first personalised stamps by Australia Post” then underneath that „PRODUCED BY AUSTRALIA POST SPRINTPAK IN ASSOCIATION WITH EXCEL DIGITAL USING EQUIPMENT SUPPLIED BY AGFA DESIGNWARE AND XEROX” and their respective logos, „PATENT PENDING” was also printed in top right corner, the tab attached to stamp shows the photograph of the purchaser.

³ Wikipedia, The free Encyclopedia - *Personalized stamp* - http://en.wikipedia.org/wiki/Personalized_stamp

unei viniete personalizate este opțiunea administrației poștale (sunt emitenți care folosesc cele două variante în același timp).

În cele mai multe cazuri comenzile se plasează *online* pe o pagină de Internet dedicată, plata efectuându-se de asemenea online.

Prima emisiune de marcă poștală personalizată a fost realizată în 1999 de *Australia Post*, cu ocazia expoziției filatelice *Australia 99*. Inițiativa a fost un succes neașteptat. La ora lansării comenzilor peste 400 de clienți au așteptat să intre în posesia noii minuni ale poștei și filateliei. La început, imaginile folosite se rezumau la portretele celor care comandau mărcile. Cu timpul ilustrațiile au devenit variate (a fost nevoie de elaborarea unor regulamente clare care reglementează conținutul imaginilor utilizate de clienți - Fig. 3)

Față de scopul inițial, marca poștală personalizată a devenit agent pentru fel și fel de scopuri. Astfel, au fost realizate în Statele Unite ale Americii efecte reprezentând imaginea unor persoane dispărute, dar au apelat la noua soluție și o serie de companii pentru a-și promova produsele sau serviciile. În ciuda acestor întrebuințări, în urma corespondenței purtate cu o serie de administrații poștale emittente de acest tip de efecte poștale, am ajuns la concluzia că mărcile poștale personalizate sunt comandate cu precădere de persoane fizice care doresc prin acest fel să immortalizeze și să popularizeze un eveniment (nuntă, botez sau alte momente din viața personală) sau imprimă imagini cu cei dragi, cu animalele de companie pe care le dețin etc.

O altă categorie de clienți ai administrațiilor poștale în a achiziționa mărci poștale personalizate sunt filateliștii. La un deceniu după *inventarea* sa noile efecte au devenit populare și în rândul colecționarilor, mai ales în cercul filateliștilor cu interes în domeniul filateliei tematice. Acest tip de produs poștalo-filatelice este realizat cu scopul completării colecțiilor cu timbre, scrisori circulare ori ilustrate maxime - Fig. 4.

În privința realizării unor plicuri prima zi a emisiunii - Fig. 5, această sarcină cade în sarcina emitențului și de regulă marcă sau vinieta personalizată este utilizată în varianta primară (fără vreo personalizare, cu o imagine - logo, slogan etc.) și poartă ștampila de prima zi a emisiunii cu data apariției emisiunii respective. Realizarea unor plicuri prima zi ►►►

stamps.com

Fig. 3 - Printre altele, mărci poștale personalizate cu imagini neadevrate au fost realizate de compania PhotoStamps (stamps.com) cu portretul fostului dictator român Nicolae Ceaușescu. Comanda a fost realizată în trei coli a câte 20 de mărci.

Fig. 3 - Among others, the personalized stamps with inappropriate images were realized by PhotoStamps Company (stamps.com) bearing the portrait of the former Romanian dictator Nicolae Ceaușescu. To satisfy this demand three sheets of 20 stamps each were realized.

Fig. 4 - Ilustrată maximă realizată de maximafilistul Dorin Cojocariu

(http://www.zazzle.com/dorinco) pe un suport home made și marca poștală personalizată zazzle.com. În imagine unul dintre seniorii filateliei românești, Teodor Ghiță Melnic.

Fig. 4 - Maximum postcard realized by the maximafilist Dorin Cojocariu (http://www.zazzle.com/dorinco) on home made card and the personalized stamp zazzle.com. The image represents one of the seniors of the Romanian philately, Teodor Ghiță-Melnic.

The issuing of the stamps itself or the attachment of a personalized vignette is the option of the postal administration (there are issuers who use both variants at the same time).

For the most part the orders are put online on an Internet page specially dedicated for it, the payment being made online also.

The first personalized stamp was realized in 1999 by Australian Post, on the occasion of the *Australia 99* Philatelic Exhibition. The initiative was an unexpected success. When the orders were launched 400 clients have waited to get the new wonders of the post and philately. At the beginning the images used were only the portraits of those who ordered the stamps. In time the illustrations have been diversified (it appeared the necessity to elaborate clear regulations regarding the content of the images used by the clients - Fig. 3).

Apart from the initial purpose the personalized stamp became an agent for many other purposes. So that items were issued in the United States of America representing the image of disappeared persons, but also some companies applied to the new solution for the promotion of products or services. Despite these uses, following the correspondence I had with some postal administrations issuing this type of postage items I came to the conclusion that the personalized stamps are ordered specially by natural persons who want this way to immortalize and to popularize an event (wedding, baptism or other events) or print images of loved ones, pets they have etc.

The other category of clients of the postal administrations purchasing personalized stamps are the philatelists. After a decade from its invention, the new items became popular among the collectors, especially among thematic philatelists. This type of postal-philatelic item is realized in order to complete stamps, circulated letters or maximum cards collections - Fig. 4.

Regarding the realization of some first day covers of the issue - Fig. 5, this mission is the issuer task and usually the personalized stamp or vignette is used in its primary variant (without any personalization, with an image - logo or slogan etc) and bears first day cancellation of the issue with the proper issuing date. The realization of some first day covers with personalized stamps is not possible because of ►►►

a emisiunii cu mărci poștale personalizate nu este posibilă din motive tehnice (ziua livrării - moment în care clientul intră în posesia mărcilor - nu poate fi acceptată ca prima zi a emisiunii, iar în ziua în care companiile pun în circulație efectele este imposibil de realizat personalizarea, livrarea comenzilor fiind posibilă în câteva zile).

Un mare câștigător ai noii soluții pentru francarea trimiterilor poștale a fost USPS (administrația poștală din SUA) care la scurt timp după lansarea invenției a creat o adevărată industrie a mărcilor poștale personalizate.

La această oră patru companii americane furnizează servicii de acest tip (*Endicia.com* - <http://www.dymoendicia.com> -, *Stamps.com* - <http://stamps.com> (Fig. 6) -, *Zazzle.com* - <http://www.zazzle.com> - și *Pitney Bowes* - <http://www.pb.com>).

La sfârșitul anului curent, în urma unei inventarii a zeci de surse am identificat 71 de companii care emit mărci poștale personalizate în 63 de țări. În *Tabelul nr. 1* puteți consulta această listă, între paranteze având precizat numele utilizat pentru efectele poștale personalizate de către autoritățile poștale din țara respectivă.

Fig. 5 - Plic prima zi a emisiunii (fragment) - Cipru, 12 noiembrie 2009.

Fig. 5 - First Day Cover of issue (fragment) - Cyprus, November 12th, 2009.

technical reasons (the delivery day - moment when the client comes into possession of the stamps - cannot be accepted as first day of the issue and in that day when the companies put into circulation the items the personalization is impossible to be made, the delivery orders being possible in a few days).

A great winner of the new solution for franking the postal dispatches was USPS (the USA postal administration) which in short time after launching the invention created a veritable industry of the personalized stamps.

At present four American companies supply this type of services (*Endicia.com* - <http://www.dymoendicia.com> -, *Stamps.com* - <http://stamps.com> (Fig. 6) -, *Zazzle.com* - <http://www.zazzle.com> - și *Pitney Bowes* - <http://www.pb.com>).

At the end of current year, as a result of inventorying dozens of sources I identified 71 companies which issue personalized stamps in 63 countries. In *Table no. 1* you may see this list, in parenthesis being the name used for the personalized postage items by the postal authority of that country.

Tabel nr. 1 / Tabel no. 1

1. Africa de Sud/South Africa („Personalised stamps“)	31. Laos/Laos („Personalized Stamps“)
2. Åland/Åland („Mina frimärken“)	32. Letonia/Latvia („Mana Pastmarka“)
3. Antilele Olandeze/Netherlands Antilles („Personalized Stamps“)	33a. Luxemburg/Luxembourg („Mes timbres“)
4. Australia/Australia („P-Stamps“)	33b. Luxemburg/Luxembourg („Timbre personnalisés“)
5. Austria/Austria („Meine Marke“)	34. Macao/Macao („Selos Personalizados“)
6. Belgia/Belgium („MonTimbre® - MijnZegel®“)	35. Malaezia/Malaysia („Personalised corporate stamps“)
7. Bhutan/Bhutan („Personal Stamps“)	36. Malaezia/Malaysia („SetemKu“)
8. Bosnia și Herțegovina/Bosnia and Herzegovina („Personalizovana postanska marka“)	37. Malta/Malta („Personalised Stamps“)
9. Brazilia/Brazil („Selos Personalizados“)	38. Marea Britanie/Great Britain („Customised Smilers® Stamps“)
10. Canada/Canada („Picture Postage TM“)	39. Namibia/Namibia („Personalized Stamps“)
11a. Cehia/Czech Republic („Vlastní známku“)	40. Națiunile Unite/UNO („Personalized Sheets“)
11b. Cehia/Czech Republic („Vlastními po tovními známkami“)	41. Norfolk/Norfolk („Personalised Stamps“)
12. China, Republica Populară/China, People's Republic of („Individualized Stamps“)	42. Norvegia/Norway („Personlige frimerker“)
13. China, Republica (Taiwan)/China, Republic of („Personal Stamps“)	43. Noua Caledonie/New Caledonia („Mon Timbre Perso“)
14. Cipru/Cyprus („Personal Stamps“)	44. Noua Zeelandă/New Zealand („Personalised Stamps“)
15. Coreea de Sud/South Korea („My Own Stamps“)	45. Olanda/Netherlands („Persoonlijke postzegels“)
16. Elveția/Switzerland („WebStamp“)	46. Papua Noua Guinee/Papua New Guinea („Personalised Stamps“)
17. Estonia/Estonia („Minu Mark“)	47. Polonia/Poland („Znaczniki personalizowane“)
18. Fiji/Fiji („Personalized Stamps“)	48. Portugalia/Portugal („Meu selo“)
19. Finlanda/Finland („Omakuva-postimerkki“)	49. Qatar/Qatar („Personal stamps“)
20a. Franța/France („IDtimbre“)	50. Moldova, Republica/Moldova („Marcă personalizată“)
20b. Franța/France („MonTimbraMoi“)	51. Serbia/Serbia („Personalizovana po tanska marka“)
20c. Franța/France („MonTimbr-enLigne“)	52. Sierra Leone/Sierra Leone („Personalised“)
21. Germania/Germany („Marke Individuell“)	53. Singapore/Singapore („MyStamp“)
22. Gibraltar/Gibraltar („YouStamps“)	54. Slovacia/Slovakia („Známka s personalizovaným kupónom“)
23. Grecia/Greece („Personal Stamps“)	55. Slovenia/Slovenia („Osebné poštne známke“)
24. Hong Kong/Hong Kong („Heartwarming Stamps „)	56. Spania/Spain („Tu sello“)
25. India/India („My Stamp“ - Indipex 2011)	57. Sri Lanka/Sri Lanka („Personalized Stamps“)
26. Indonezia/Indonesia („Prisma - Identity Stamps“)	58a. SUA/USA („Custom Stamps“) - Zazzle.com
27. Iran/Iran („Personal Stamp“)	58b. SUA/USA („Photo Stamps“) - Stamps.com
28. Islanda/Iceland („Frimerkin mín“)	58c. SUA/USA („Picture It Postage“) Endicia.com
29. Israel/Israel („My Own Stamp“)	58d. SUA/USA („pbSmartPostage“) Pitney Bowes
30a. Japonia/Japan („Frame Stamps“)	59. Thailanda/Thailand („Personalized Stamps“)
30b. Japonia/Japan („P-Stamps“)	60. Turcia/Turkey („Kisisel Pul“)
	61. Tuvalu/Tuvalu („National Stamp“)
	62. Ucraina/Ukraine („Personalised Stamps“)
	63. Ungaria/Hungary („Személyes bélyeg“)

Fig. 6

US007954709B1

(12) **United States Patent**
Leon et al.

(10) **Patent No.:** **US 7,954,709 B1**
(45) **Date of Patent:** **Jun. 7, 2011**

(54) **COMPUTER-BASED VALUE-BEARING ITEM
CUSTOMIZATION SECURITY**

(75) Inventors: **J. P. Leon**, Marina del Rey, CA (US);
Richard Stables, Venice, CA (US);
Daniel David Farino, Santa Monica, CA
(US); **Geoffrey Charles Begen**, Lake
Forest, CA (US)

(73) Assignee: **Stamps.com Inc.**, Los Angeles, CA (US)

(*) Notice: Subject to any disclaimer, the term of this
patent is extended or adjusted under 35
U.S.C. 154(b) by 902 days.

(21) Appl. No.: **11/729,148**

(22) Filed: **Mar. 27, 2007**

Related U.S. Application Data

(62) Division of application No. 10/994,768, filed on Nov.
22, 2004, now Pat. No. 7,243,842.

(60) Provisional application No. 60/591,433, filed on Jul.
27, 2004.

(51) **Int. Cl.**
G06K 5/00 (2006.01)
G06F 7/08 (2006.01)

(52) **U.S. Cl.** **235/381; 235/382**

(58) **Field of Classification Search** **235/381,**
235/382, 488, 375, 380

See application file for complete search history.

(56) **References Cited**

U.S. PATENT DOCUMENTS

4,831,554 A 5/1989 Storace et al.
(Continued)

FOREIGN PATENT DOCUMENTS

JP 2005132049 5/1993
(Continued)

OTHER PUBLICATIONS

McBride, et al.; Customized Computer-Based Value-Bearing Item
Quality Assurance; U.S. Appl. No. 10/944,914, filed Nov. 22, 2004;
pp. 1-6 and 85-93.

(Continued)

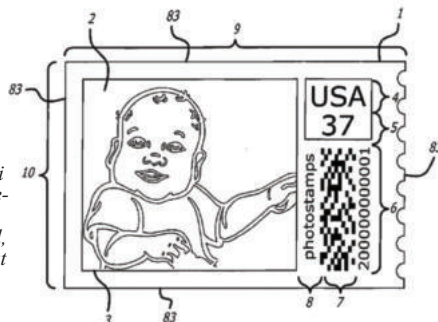
Primary Examiner — Thien M Le

(74) Attorney, Agent, or Firm — Khorsandi Patent Law
Group, A Law Corporation; Marilyn R. Khorsandi

(57) ABSTRACT

The exemplary embodiment of the present invention will
provide computer systems and methods for protecting the
security of processing for customization of computer-based
value-bearing items, such as, for example, securing process-
ing of exemplary image-customized computer-based postage
label 1 in an exemplary embodiment of the present invention,
as depicted in FIG. 1. The exemplary embodiment of the
present invention will further provide computer systems and
methods for securing computer-based value-bearing items,
such as, for example, securing image-customized computer-
based postage label 1 as depicted in FIG. 1. With reference to
FIG. 1, the exemplary customized computer-based postage
label 1 will bear an image 2 that would be provided by a
corresponding user, namely by the user that orders the cus-
tomized computer-based postage label. The user may provide
image 2 in an electronic form, such as by uploading a digital
representation of image 2. In a variation of the exemplary
embodiment, a user could alternatively provide a hardcopy
image. The exemplary customized computer-based postage
label 1 will bear a human-readable indication of the country 4
for which the postage is approved. The exemplary customized
computer-based postage label 1 will also bear a human-read-
able indication of an amount of postage 5. The exemplary
customized computer-based postage label 1 will also bear a
human-readable identifier (such as a serial number) 6 that will
uniquely identify the particular customized computer-based
postage label. The exemplary customized computer-based
postage label 1 will also bear a machine-readable set of infor-
mation 7.

8 Claims, 32 Drawing Sheets

Patentul înregistrat de [photo-stamps.com](http://www.photo-stamps.com) la Oficiul de Mărci și Invenții al Statelor Unite ale Americii privind realizarea mărcilor poștale personalizate (documentul, în întregime sa poate fi consultat la adresa <http://www.patentgenius.com/patent/8065239.html>).

The patent registered by [photo-stamps.com](http://www.photo-stamps.com) to the United States Patent and Trademark Office regarding the realization of personalized postage stamps (the complete content of the document could be see at <http://www.patentgenius.com/patent/8065239.html>).

Noi informații despre prizonierii de război și despre internații civili din România 1917-1919 (II)

ing. Călin MARINESCU, engineer

2. Lagăre de INTERNAȚII CIVILI

În *Tabelele nr. 4 și nr. 5* este prezentată situația prezenței internaților civili din România în conformitate cu consemnările inspectorilor elvețieni în rapoartele lor de la cele trei inspecții principale: 19 aprilie - 18 mai 1917, octombrie - noiembrie 1917 și martie 1918.

New information about prisoners of war and civil inmates in Romania 1917-1919 (II)

2. Camps for CIVILIAN INMATES

In the *Tables no. 4 and no. 5* is presented the situation of the civilian inmates in Romania according to the registrations of the Swiss inspectors in their reports at the three main inspections: April 19th - May 18th, 1917, October - November 1917 and March 1918.

Tabel nr. 4 - Regiunea de Sud

Tabel no. 4 - Southern Region

Nr. crt.	Denumire lagăr internați civili / Name of the camp for civilian inmates	Nr. internați civili / No. of civilian inmates Data / Date		
		19 apr. - 18 mai 1917 Apr. 19 th - May 18 th , 1917	oct. - nov. 1917 / Oct. - Nov. 1917	mar. 1918 / March 1918
1	AVEREȘTI cu subcentre în mai / with subunits in May 1917: ARMĂȘENI, PLOPI și / and TĂBĂLĂEȘTI	... germani / Germans	33 germani / Germans	...
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	582 austro-ungari / Austro-Hungarians	...
		„câțiva” bulgari / „some” Bulgarians	27 bulgari / Bulgarians	...
		„câțiva” turci / „some” Turks	266 turci / Turks	...
	Total	1.550	908	496
2	BOHOTIN cu sublagărul / with the camp MOȘNA	... germani / Germans	217 germani / Germans	52 germani / Germans
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	1.124 austro-ungari / Austro-Hungarians	466 austrieci / Austrians
		-	262 bulgari / Bulgarians	34 bulgari / Bulgarians
		-	-	22 turci / Turks
	Total	1.850 *	1.603	740
3	BOTEȘTI, GUGEȘTI și / and PORCISENI, ulterior numai / later only BOTEȘTI	... germani / Germans	126 germani / Germans	40 germani / Germans
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	437 austro-ungari / Austro-Hungarians	190 austrieci / Austrians
		-	84 bulgari / Bulgarians	34 bulgari / Bulgarians
		„câțiva” turci / „some” Turks	15 turci / Turks	20 turci / Turks
	Total	945	662	358
4	BRĂDICEȘTI		22 germani / Germans	...
			378 austrieci / Austrians	...
			252 unguri / Hungarians	...
			25 bulgari / Bulgarians	...
			78 turci / Turks	...
	Total		750	299
5	BUNEȘTI	... germani / Germans	87 germani / Germans	...
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	246 austrieci / Austrians	...
		-	153 unguri / Hungarians	...
		-	46 bulgari / Bulgarians	...
		-	30 turci / Turks	...
	Total	850	560	282
6	COSMEȘTI	... germani / Germans	35 germani / Germans	...
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	381 austro-ungari / Austro-Hungarians	...
		-	230 bulgari / Bulgarians	...
		„câțiva” turci / „some” Turks	135 turci / Turks	...
	Total	487	781	495

7	EPURENI ulterior / later DOLHEȘTI cu subcentru / with teh subunit PETREȘTI	... germani / Germans	57 germani / Germans	...
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	527 austro-ungari / Austro-Hungarians	...
		-	31 bulgari / Bulgarians	...
	Total	882	615	280
8	DUDA	... germani / Germans	23 germani / Germans	2 sau / or 3 germani
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	509 austro-ungari / Austro-Hungarians	100 austrieci / Austrians
		-	17 bulgari / Bulgarians	80 bulgari / Bulgarians
		... turci / Turks	14 turci / Turks	15 turci / Turks
	Total	1.474	563	334
9	PAHNEȘTI	... germani / Germans	...	14 germani / Germans
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	...	266 austrieci / Austrians
		-	...	21 bulgari / Bulgarians
		-	...	39 turci / Turks
		-	...	32 români / Romanians
		-	...	1 sârb / Serbian
	Total	465	833	373
10	PODOLENI (+PODU HADJULU în apr. / Apr. 1917)	... germani / Germans	114 germani / Germans	13 germani / Germans
		... austro-ungari / Austro-Hungarians	715 austro-ungari / Austro-Hungarians	147 austrieci / Austrians
		-	-	160 bulgari / Bulgarians
		-	28 turci / Turks	32 turci / Turks
	Total	997	857	652
11	RĂDUCĂNENI		74 germani / Germans	27 germani / Germans
			1.177 austro-ungari / Austro-Hungarians	686 austrieci / Austrians
			41 bulgari / Bulgarians	
			72 turci / Turks	
	Total		1.544	800
12	STROEȘTI-GIURGEȘTI	... germani / Germans		
		... austro-ungari / Austro-Hungarians		
	Total	660		

* Au fost la depozitele de la Cozia - Covasna, desființate cu câteva zile mai înainte/
They were at Cozia-Covasna deposits, disbanded few days before.

Tabel nr. 5 - Regiunea de Nord
Tabel no. 5 - Northern Region

Nr. crt.	Denumire lagăr internați civili / Name of the camp for civilian inmates	Nr. internați civili / No. of civilian inmates Data / Date		
		19 apr. - 18 mai 1917 Apr. 19 th - May 18 th , 1917	oct. - noe. 1917 / Oct. - Nov. 1917	mar. 1918 / March 1918
1	BIVOLARI			1 german / Germans 80 bulgari / Bulgarians 73 turci / Turks 703 (diferența era plecată din lagăr / the difference was out of the camp)
	Total			
2	CĂLĂRAȘI	... germani / Germans ... austrieci / Austrians -	15 germani / Germans 145 austro-ungari / Austro-Hungarians 277 bulgari / Bulgarians 437	-
	Total	172		
3	CISMĂNEȘTI	... germani / Germans ... austro-ungari / Austro-Hungarians	39 germani / Germans 317 austro-ungari / Austro-Hungarians	17 germani / Germans 382 austrieci / Austrians 15 bulgari / Bulgarians 6 turci / Turks
		-	21 bulgari / Bulgarians	
		-	3 turci / Turks	
	Total	1.100 **	1.142	584

4	COȚUȘCA				39 turci / Turks 1 bulgar / Bulgarians 8 sârbi / Serbians 148 români / Romanians !!! 263
	Total				
5	DÂNGENI				...
	Total				145
6	HĂNEȘTI				270 bulgari / Bulgarians 17 turci / Turks 287
	Total				
7	HULUBU				68 austrieci / Austrians 2 turci / Turks 8 bulgari / Bulgarians 75 români / Romanians 153
	Total				
8	IACOBENI				202 turci / Turks 205 bulgari / Bulgarians 7 italieni / Italians 2 germani / Germans 9 sârbi / Serbiens 206 români / Romanians !!! 1 chinez / Chinaman 72 austrieci / Austrians 704
	Total				
9	MIHĂLĂȘENI	240 bulgari / Bulgarians 60 turci și albanezi / Turks and Albanians 300	240 bulgari / Bulgarians 60 turci și albanezi 300	301 bulgari / Bulgarians 302 turci / Turks 603	
	Total				
10	RĂDĂUȚI				71 bulgari / Bulgarians 83 turci / Turks 367 români / Romanians !!! 1 austriac / Austrian 672
	Total				
11	RINGILEȘTI				8 germani / Germans 32 austrieci / Austrians 235 bulgari și turci / Bulgarians and Turks 275
	Total				
12	RIPICENI				4 austrieci / Austrians 361 bulgari / Bulgarians 647 turci / Turks 1.012
	Total				
13	ROMANEȘTI			... bulgari și turci / Bulgarians and Turks	
	Total			293	
14	SĂVENI				3 germani / Germans 74 austrieci / Austrians 246 bulgari / Bulgarians 250 turci / Turks 573
	Total				
15	ȘTEFĂNEȘTI	8 ingineri civili / civil engineers - - - -	3 germani / Germans 29 austro-ungari / Austro-Hungarians - - -	1 german / German 58 austrieci / Austrians 91 bulgari / Bulgarians 51 turci / Turks 17 albanezi / Albanians 218	
	Total	8	32		
16	TRIFEȘTI			... bulgari / Bulgarians 114 turci / Turks 849	
	Total				
17	VLĂSINEȘTI			2 austrieci / Austrians 369 bulgari și / Bulgarians and 297 turci / Turks 818	
	Total				

Conform documentației elvețiene cei 7.200 inter-nați civili bulgari au fost repatriați prin Barboși pe 9 martie 1918 și nu la sfârșitul anului 1917.

Din analiza informațiilor prezentate în *Tabele nr. 4 și nr. 5* se pot trage două concluzii:

- au fost trimise / primite corespondențe ale inter-naționarilor civili către /din următoarele țări: Germania, Aus-tro-Ungaria, Bulgaria, Turcia, Italia, Albania, Serbia și, cel puțin teoretic, China!!!;

- știindu-se structura pe cetățeniile din lagăre, se poate presupune o pondere teoretică a corespondențelor pe țări de destinație / de origine, stabilindu-se astfel un grad teoretic de raritate.

According to the Swiss documentation those 7,200 Bulgarian civilian inmates were repatriated through Barboși on March 9th, 1918 and not at the end of 1917.

Analysing the information presented in *Tables no. 4 and 5* we reach two conclusions :

- mail of civilian inmates was sent / received to / from the following countries: Germany, Austro-Hungary, Bulgaria, Turkey, Italy, Albania, Serbia and at least theoretically, China !!!

- knowing the structure of the camp citizenships, a theoretical estimation could be done for the mail by destination countries / countries of origin, thus establishing a theoretical degree of their rarity.

Carte poștală civilă românească expediată prin poșta română pe 3 august 1917 dintr-un lagăr de internați civili din Regiunea de Sud (Dobrin?) către Elveția. Cartea poștală a fost cenzurată în România și Rusia.

Romanian civilian postcard sent by Romanian Post Office on 3rd of August 1917 from a civilian inmates camp from the Southern Region (Dobrin?) to Switzerland. The postcard was censored in Romania and Russia.

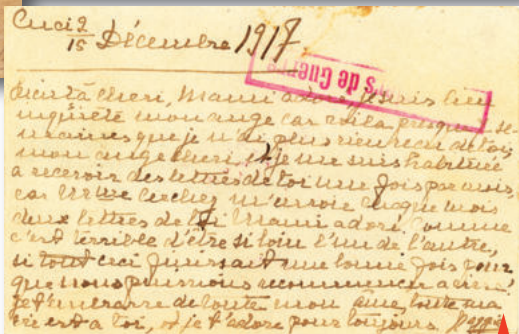

Carte poștală civilă românească expediată prin poșta română pe 25 octombrie 1917 din Lagărul de internați civili Răducăneni către Geneva (Elveția).

Cartea poștală a fost trecută prin Crucea Roșie Suedeză și a suportat cenzurile obișnuite.

Romanian civilian postcard sent by Romanian Post Office on 25th of October 1917 from the Civilian inmates camp Răducăneni to Geneva (Switzerland).

The postcard was passed by Swedish Red Cross and bore the ordinary censorships.

Carte poștală românească scrisă pe 2 / 15 decembrie 1917 expediată prin curier spre un prizonier român din Lagărul Stralsund (Germania). Interesantă este aplicarea ștampilei „Prisonniers de Guerre” atât pe fața, cât și pe spatele cărții poștale.

Romanian postcard written on 2nd / 15th of December 1917 sent by courier to a Romanian prisoner in Stralsund Camp (Germany). What is interesting is the cachet „Prisonniers de Guerre” applied on the front and also on the back side of the postcard.

3. O altă cale de transport a corespondenței: CURIERUL DIPLOMATIC ELVEȚIAN

Principalele căi de transport a corespondenței prizonierilor de război și a internaților civili au fost descrise în cele două cărți amintite mai sus^{1,2}. Toate erau însă căi poștale. În ultimii ani au fost semnalate însă corespondențe care nu prezentau decât ștampile de cenzură și nici un fel de ștampile poștale. Au fost emise mai multe ipoteze, care însă nu s-au confirmat pe deplin.

Prizonierii aveau dreptul să scrie de 4 ori pe lună și să primească răspuns la scrisorile lor. În realitate, mai ales în primele luni după căderea în prizonierat și cu precădere în primele luni din anul 1917, treceau chiar 8-10 luni fără ca prizonierii de război să primească vreo corespondență de la familiile lor. Pentru a suplini lipsa corespondenței expediate / primită pe cale poștală, întârziată de lungul drum de străbătut și cenzurile celor două tabere beligerante, cei care făceau inspecții în lagărele de prizonieri de război și internați civili din partea unor foruri internaționale au preluat corespondența direct din lagăre și, după cenzurare, au expediat-o prin curier diplomatic spre destinație.

Elveția, țară neutră în primul război mondial, a fost desemnată de Puterile Centrale la începutul anului 1917 să le reprezinte interesele în România neocupată. Legația elvețiană mutată la Iași ca urmare a evacuării Bucureștiului de către Administrația română, a trimis un reprezentant - maior din armata elvețiană dr. Luciano Bacilieri - care să inspecteze lagărele de prizonieri și de internați civili din România neocupată. Rapoartele acestuia cuprind și relatări privind expedierea / primirea corespondenței de către prizonierii de război și internații civili la data inspecției. Mai interesante sunt următoarele.

În raportul din 29 martie 1917 al dr. L. Bacilieri către G. Boissier, însărcinatul cu afaceri al Elveției la Iași, se declara⁶:

„Correspondența cu cei de acasă nu funcționează; există ofițeri care nu au primit încă vești de la familiile lor și, la ei acasă, nu se știe nici măcar dacă mai sunt în viață. O dată pentru totdeauna am luat asupra mea să fac să parvină o carte (poștală) familiilor lor. V-aș ruga domnule ministru să binevoiți a trimite la Berna, cu curierul (diplomatic) aceste cărți (poștale) pe care le voi primi după cenzurarea lor de către autoritățile militare...”

În raportul din 22 mai 1917 al celuiiași dr. L. Bacilieri către G. Boissier, nu se făceau mențiuni la corespondență, dar, probabil, s-a preluat o nouă cantitate de corespondență.

În raportul din 15 iulie 1917 al dr. L. Bacilieri către G. Boissier, se declara⁷:

„Internații și prizonierii sunt foarte recunoscători legației Elveției, care le transmite scrisorile familiilor lor. Cei care au șansa de a putea utiliza acest mijloc reprezintă o minoritate privilegiată și nu cred posibil că legătura poate afecta transmiterea scrisorilor tuturor (internaților și prizonierilor). Cei mai nefericiți sunt cei din teritoriul ocupat, căci ei nu pot, din cauza ▶▶▶

3. Another mean of mail transportation: SWISS DIPLOMATIC COURIER

The main means of transportation for the mail of prisoners of war and civilian inmates were described by the two above-mentioned books^{1,2}. But all these were postal ways. In recent years was reported correspondence bearing only censorship cancellations and no other postmarks. It have been issued multiple hypotheses, but none fully confirmed.

The prisoners had the right to write 4 times a month and to receive the answer to their letters. In fact, especially in the first months after they were caught and mainly in the first months of 1917, 8-10 months passed for POWs without receiving any correspondence from their families. In order to replace the lack of correspondence sent / received by post, delayed because of the long way and of the censorships of the two belligerent parties, those persons who made inspections in POW's and civilian inmates camps on behalf of some international forums took mail directly from the camps and after censorship they sent it by diplomatic courier to the destination.

Switzerland, neutral country in WW1, was designated by Central Powers at the beginning of 1917 to represent their interests in unoccupied Romania. Swiss Legation, moved at Iași following the evacuation of Bucharest by the Romanian administration, sent a representative - Doctor Luciano Bacilieri - major of the Swiss army - to inspect the POW's and civilian inmates camps in unoccupied Romania. His reports include also references regarding the mail sending / receiving by POW's and civilian inmates, at the date of the inspection. The followings are more interesting.

The report of March 29th, 1917, of Doctor L. Bacilieri to G. Boissier, charge d'affairs of Switzerland at Iași, said⁶:

„The correspondence with those they left at home doesn't work; there are officers who still did not receive news from their families and at their home nobody knows if they are alive. Once for all I took in my charge to assure the arrival of a postcard to their families. Please Mr. Minister be so kind and send to Berne, by diplomatic courier these postcards that I'll receive after their censorship by the military authorities...”

The report of May 22nd, 1917 of the same Doctor L. Bacilieri to G. Boissier didn't mention the correspondence, but, probably, a new tranche of letters was taken.

In the report of July 15th, 1917 of Doctor L. Bacilieri to G. Boissier the following declarations were made⁷:

„The inmates and the POW are very thankful to the Swiss Legation which send their letters to their families. Those who have the chance to use this mean represent a privileged minority and I don't believe that this connection make possible to send all letters (of inmates and prisoners). The most unhappy are those from the occupied territory, they can not send or receive news from their relatives, even by Swiss Legation, because of the postal restrictions.”

In the report of November 14th, 1917 of ▶▶▶

restricțiilor poștale, chiar și prin intermediul legației Elveției, nici să trimită, nici să primească vești de la ai lor.”

În raportul din 14 noiembrie 1917 dr. L. Bacilieri către G. Boissier se descria inspectarea unui singur lagăr de prizonieri de război, cel de la Șipote. Nu există mențiuni privind preluarea de corespondență, dar această operație este probabilă.

În raportul din 29 noiembrie 1917 al aceluiași dr. L. Bacilieri către G. Boissier se declara ⁸:

„Așa cum am avut deja onoarea să vă atrag atenția, corespondența funcționează într-un mod foarte încet. Cel mai neplăcut este că mandatele poștale trimise de legația dumneavoastră ajung câteodată în mâna destinaților la capătul a mai multor luni. Va fi suficient să citez exemplul unei scrisori date 18 iunie, lași, care a fost primită la Botești la 9 octombrie. O altă plângere pe care o găsesc justificată este maniera în care se returnează legației scrisorile și mandatele destinate internaților care sunt la muncă sau care sunt transferați în alte lagăre. Organele lagărului găsesc mult mai simplu să trimită înapoi totul cu mențiunea «plecat», fără a indica măcar noua adresă a internatului.”

În raportul întocmit la Geneva în luna aprilie 1918 de dr. René Guillermin și căpitanul Walther von Stockar, ca urmare a unei inspecții în lagărele din Moldova în lunile martie și aprilie 1918, se declara ⁹:

„... am adus o cantitate considerabilă de corespondență privind prizonierii proveniți din armatele puterilor centrale și prizonierii români; în sfârșit, scrisori în număr mare între România ocupată și România neocupată. Trebuie să omagiem cenzura germană care s-a arătat foarte tolerantă în această privință. Aveam la dispoziția noastră la Focșani, vagoane cu pachete individuale din partea Crucii Roșii austriece; în urma unor circumstanțe independente de voința noastră aceste colete nu ne-au putut fi trimise la timp...”

Tot în acest din urmă raport se explica că în cadrul unei întâlniri din data de 9 decembrie 1917 între reprezentanții ai Departamentului politic federal elvețian și generalul Friedrich din Ministerul de Război german, Elveția a fost aleasă de Puterile Centrale să inspecteze lagărele de prizonieri din România neocupată și să aducă toate ajutoarele posibile prizonierilor de război și internaților civili adresați acestora.

Lucrarea dlui. Șiperco³ nu prezintă alte rapoarte de inspectare a lagărelor din Moldova ocupată, dar probabil cele amintite sunt cele principale.

Se pot trage câteva concluzii:

- au existat circa șase transporturi de corespondență prin curierul diplomatic elvețian;
- corespondența nu era trecută prin poșta română, neavând aplicate ștampile poștale;
- corespondența era cenzurată și apoi înapoiată curierului diplomatic elvețian;
- nu este cunoscut traseul curierului elvețian decât pe o primă parte a traseului: Lagăr-lași - transport spre Puterile Centrale, unde se preda pentru a fi transmisă în țara de destinație.

La nivelul informațiilor actuale corespondența expedită / sosită prin curierul diplomatic ►►►

Doctor L. Bacilieri to G. Boissier was described the inspection of a single concentration camp, from Șipote. There are not mentions about collecting letters, but this operation is supposed.

The report of November 29th, 1917 of the same Doctor L. Bacilieri to G. Boissier said ⁸:

„As I already had the honour to draw your attention, the correspondence works very slowly. The most unpleasant fact is that money orders sent by your legation arrive at the recipients disposal after many months. It's enough to give the example of a letter dated June 18th, lassy, which was received at Botești in October 9th. Another complain which I found justified is the manner in which are return to the legation the letters and the money orders addressed to the inmates who are at work or transferred in other camps. The Camp authorities find that is easier to send it back with the mention «absent» without mentioning at least the new address of the inmanete.”

In the report drawn up in Geneva in April 1918 by Doctor René Guillermin and Capitain Walther von Stockar, following an inspection of the camps from Moldova in March and April, was written ⁹:

„... we brought a considerable amount of letters regarding the prisoners from the Central Powers armies and Romanian prisoners; so, a large number of letters between occupied Romania and unoccupied Romania. We have to do homage to the German censorship which was very tolerant in this respect. We had at our disposal at Focșani wagons with individual packages from the Austrian Red Cross; as a result of some independent circumstances to our will these packages could not be sent in time...”

In this latest report is explained the fact that during a meeting in December 9th, 1917 between representatives of Swiss federal political department and the General Friedrich of the German Ministry of War, Switzerland was named by Central Powers to inspect the POWs camps from unoccupied Romania and to bring all possible aids to POWs and civilian inmates.

The study of Mr. Șiperco doesn't present any other report following the inspections of the camps from occupied Moldova, but the main ones have been stated above.

We may draw some conclusions:

- there were about 6 mail transports by Swiss diplomatic courier;
- the mail was not passed through the Romanian post office, not bearing postmarks;
- the mail was censored and then returned to the Swiss diplomatic courier;
- the route of the Swiss courier is not known, except the first part: Camp - lassy - transport to the Central Powers where the mail was delivered to be sent to the destination country.

Based on current information the mail sent / received by Swiss diplomatic courier can't be separated from the mail transported by other couriers: of Swedish Red Cross and of Danish Red ►►►

elvețian nu poate fi diferențiată de corespondența transportată de alți potențiali curieri: ai Crucii Roșii Suedeze și ai Crucii Roșii Daneze. Există posibilitatea ca și aceste Legații / Misiuni diplomatice din Iași să fi expediat corespondență prin curier diplomatic. Despre existența acestora nu s-au găsit informații documentare, dar există corespondență, de asemenea fără ștampile poștale, dar având aplicate ștampile de serviciu ale celor două servicii de Cruce Roșii.

Cross. There is a possibility that these diplomatic Legations / Missions from Iassy also could have sent mail by diplomatic courier. About its existence there is not documentary information, but it is correspondence, also without postmarks but having applied service cancellations of both Red Cross services.

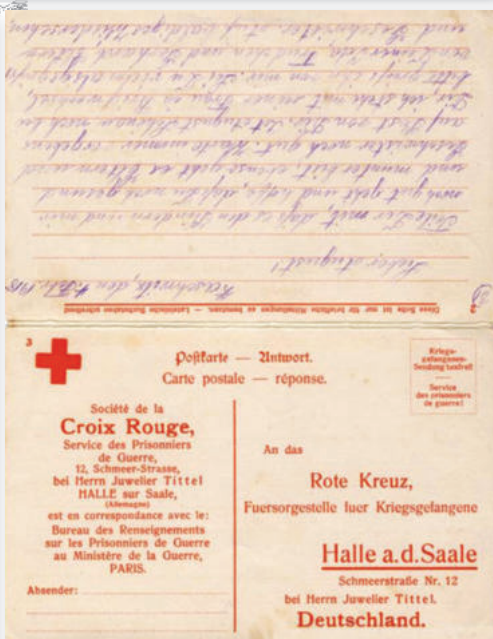

Carte poștală românească pentru prizonierii de război expediată prin curier în luna noiembrie 1917 din Depozitul de prizonieri Triaj-Copou spre localitatea Brignoles din Franța!!!

Romanian postcard for POWs sent by courier in November 1917 from Prisoners Camp Triaj-Copou to Brignoles in France!!! (Colecția Gerard Herman collection)

Carte poștală cu răspuns¹⁰ a Crucii Roșii germane din Halle a.d. Saale (în legătură cu Biroul de Informații despre prizonierii de război de la Ministerul de Război din Paris) expediată pe 6.02.1918 spre un prizonier german din Lagărul Șipote. Cartea poștală a fost returnată de poșta germană înainte de a părăsi Germania. Postcard with answer¹⁰ of the German Red Cross from Halle a.d. Saale (in connection with the Prisoners of War Information Bureau of the Ministry of War from Paris) sent on 02/06/1918 by a German prisoner from Șipote Camp. The postcard was returned by German Post Office before leaving Germany.

⁶ Șiperco, Andrei, op. cit., p. 38

⁷ Ibidem, p. 83

⁸ Ibidem, p. 81

⁹ Ibidem, p. 81

¹⁰ Vezi / See web site address

<http://romanianstampnews.blogspot.ro>

iphl@ Mainz 2012

Dan N. DOBRESCU, AIJP

Expoziția internațională de literatură filatelică **iphl@ 2012**, sub patronaj FEPA (Giancarlo Morolli, consultant) și AIJP, s-a desfășurat în perioada 2-4 noiembrie 2012 la Mainz.

Au intrat în competiție 574 lucrări din 36 țări, fiind până în prezent cea mai mare expoziție specializată de literatură filatelică.

Juriul expoziției, având componența: Peter Fischer (Germania) - președinte; José Ramon Moreno (Spania) - vice-președinte; Ingo van Garnier (Germania), Dr. Gerald Hesch (Austria), Francis Kiddle (Marea Britanie), Dr. Giancarlo Morolli (Italia), Dr. Ernst Schluneger (Elveția), Anthony Virvilis (Grecia) - membri; Bruno Crevato - Selvaggi (Italia), Dietrich Ecklebe (Germania), Alfred Schmidt (Germania) - elevi juriu; a acordat: 30 medalii de *Aur Mare*, 59 medalii de *Aur*, 102 medalii de *Vermeil Mare*, 117 medalii de *Vermeil*, 124 medalii de *Argent Mare*, 60 medalii de *Argent*, 29 medalii de *Bronz-Argentat*, 22 medalii de *Bronz*, 4 certificate de participare.

Marele premiu a fost acordat lucrării Kees Adema - *Netherlands mail in times of Turmoil*, în 3 volume: 1568-1795, 1795-1815 și 1815-1839, medalie de *Aur Mare* (96 puncte).

Au fost acordate 39 de premii speciale.

Expozanții români / de origine română au obținut următoarele rezultate:

Aur: Mihai Cojocar - *Romanian revenues & cinderellas catalogue* (85 puncte);

Vermeil Mare: Cristian - Andrei Scăiceanu - *Istoria miscării filatelic din Romania*, Oscar Print, 2011 (80 puncte); Asociația Filateliștilor Brașov - *Brasovian Philatelic Studies 2011* (80 puncte);

Vermeil: Dan N. Dobrescu, László Kállai, Coriolan Chriches - *philatelica.ro* magazine, 2009-2011 collection (76 puncte); Dan N. Dobrescu - *Obliterări DAGUIN în România / Cachets DAGUIN en Roumanie (1890-1909)*, AXA, 2007 (76 puncte); Dan N. Dobrescu - *Computer stamps catalog, electronic format - flip book*, AXA 2011, cu premiu special (75 puncte) ¹;

Argent Mare: Daniel Marcu - *Catalogue of the Romanian exile's philatelic issues, 1953-1997*, Roman (74 puncte); Norbert Blistry - *Poșta austriacă în Principatele Dunărene și Dobrogea în sec. XIX / Die Österreichische Post in den Donaufürstentumern Dobrudscha im XIX. Jh.* (72 puncte); Alexandru Dan Bartoc - *Aeromfila 2011* (Romanian Philatelic Federation) - 72 puncte;

Argent: Victor Manta - *Communism on postal stamps* - <http://www.reds-on.postalstamps.biz> (65 puncte).

Meritorie este medalia de *Aur* obținută de dl Mihai Cojocar.

Aprecieri că lucrarea d-lui Cristian - Andrei Scăiceanu ar fi putut primi o medalie de *Aur* dacă ar fi fost prezentată în limba engleză.

Pe marginea acestor rezultate cititorii pot face și alte comentarii recitind un alt material publicat de revista *philatelica.ro* ².

Au fost puse la dispoziția colecționarilor: o marcă poștală personalizată și patru ștampile comemorative.

În ceea ce privește dimensiunea și calitatea exponatelor, **iphl@**

2012 va rămâne o expoziție memorabilă de literatură filatelică a lături de expozițiile IPhLA 1989 și LIPSIA 2007.

¹ De menționat că acest expонат a fost *gratulat* la expoziția națională de literatură filatelică LIBRAFILE 2011 cu o medalie de *Bronz-Argentat*(!).

Se constată existența unei mari diferențe de apreciere - o medalie de *Bronz-Argentat* la o expoziție națională

cu participare internațională până la o medalie de *Vermeil* cu premiu special la o expoziție internațională sub patronaj FEPA.

Care a fost competența juriului de la LIBRAFILE 2011, dacă s-a înregistrat o asemenea diferență de apreciere?

Pentru detalii și alte comentarii vezi Dobrescu, Dan N. - *Un condamnat penal pronunță verdict* - *Expoziția de literatură filatelică LIBRAFILE 2011*, *philatelica.ro*, III, nr. 3(14), mai-iunie 2011, 5.

² Dobrescu, Dan N. *op. cit.*

Sticla, între mărgică și fibra optică (VIII)

Florin PATAPIE - RAICU

Unul din marii savanți ai lumii, care a fost *uitat* de către administrațiile poștale - începând cu cea a propriei sale patrii - a fost fizicianul francez Jean Augustin Fresnel (10 mai 1778-14 iulie 1827). Fondator al opticii moderne, el a propus o explicație a tuturor fenomenelor optice în cadrul teoriei ondulatorii a luminii. Fresnel este descoperitorul fenomenului de polarizare a luminii și inventatorul lentilelor biconcave, care îi poartă numele: *lentilele Fresnel* sunt un sistem de inele concentrice, fiecare inel fiind alcătuit dintr-o parte subțire a unei lentile simple, asamblată pe o suprafață plană. Principiul unei lentile divizate în mai multe părți inelare concentrice fusese sugerat în anul 1748 tot de un francez, Georges-Louis Leclerc, conte de Buffon^[9], dar într-un context cu totul diferit, acela în care se urmărea modelarea și reducerea greutateii unor lentile de diametre foarte mari și a căror execuție a fost pusă în practică peste 30 de ani de către abatele Rochon (nume sub care este cunoscut astronomul Alexis-Marie de Rochon). Marie Jean Antoine Nicolas de Caritat, marchiz de Condorcet (Fig. 162, Franța Mi #2726) propusese slefuirea unor astfel de lentile dintr-o singură bucată de sticlă subțire.

Jean Augustin Fresnel, membru al *Academiei Franceze de Științe* și al *Royal Society* din Londra (care îi decernase *Medalia Rumford* în anul 1824 și care îl alesese ca membru din străinătate în anul următor) era și membru al *Comisiei farurilor* - o instituție a statului francez însărcinată cu gestionarea și ameliorarea farurilor marine. Navigația maritimă era în plin avânt, iar sistemele semnalizatoare de la țarm cu ajutorul farurilor necesitau perfecționări în scopul evident al evitării accidentelor de navigație pe vreme rea, care erau urmate de pagube economice. Coasta franceză la Oceanul Atlantic era marcată de șase faruri marine spre sfârșitul secolului al XVII-lea, iar în 1770 de nu

mai puțin de 15. Sistemul lor de iluminare, care consta în utilizarea ca sursă de lumină a unei flăcări puternice obținute prin arderea lemnelor pe o platformă, era incomod și costisitor. Începând cu anul 1770 acest sistem a fost înlocuit prin lămpi cu ulei dotate cu reflectoare, fiind apoi ameliorat - din anul 1787 - prin utilizarea unui mecanism cu ceas și cu oglinzi parabolice. În anul 1791, farul din Cordouan - cel mai vechi far din Franța în activitate, situat la intrarea estuarului Girondei și cunoscut sub numele de *Versaille-ul mării*, *Farul regilor* sau *Regele farurilor* - a fost echipat cu 12 oglinzi parabolice de 81 cm, devenind cel mai puternic far din lume (Franța Mi #2451). Totuși, oglinzile parabolice nu ofereau o satisfacție deplină din punct de vedere al eficienței optice. Începând cu anul 1813, ministerul Marinei încredințează sarcina ameliorării sistemului de iluminat al farului savanților Jean Augustin Fresnel și Dominique François Arago (Fig. 163, o ilustrată maximă pe suport *Empire Philatelique*, după o fotografie din *Colecția Roger Viollet*, realizată cu marca poștală franceză Mi #2532 și obliterată cu ștampila *Prima Zi* cu data de 22 februarie 1986 din Estagel - localitatea natală a lui Arago). Considerând că lentilele sunt mai potrivite decât oglinzile pentru a concentra lumina, în august 1819 Fresnel prezintă la Academia de Științe un *Memoriu asupra unui nou sistem de iluminat al farurilor* (*Mémoire sur un nouveau système d'éclairage des phares*) bazat pe un nou sistem dioptric - lentilele care ulterior vor fi consacrate de lumea fizicienilor, în particular a opticienilor, sub numele de *lentile Fresnel*. Sistemul este instalat la 20 iulie 1823 pe farul din Cordouan (Fig. 164, o ilustrată maximă pe su-

port al editurii *Elcé* din Bordeaux (Gironde), realizată cu marca poștală franceză Mi #2451 și obliterată cu ștampila *Prima Zi* cu data de 23 iunie 1984 din Le Verdon sur Mer - localitatea cea mai apropiată de far care dispune de un oficiu poștal). Dotarea farului din Cordouan cu lentile Fresnel a făcut ca lumina să fie văzută la o distanță de peste 20 de mile (32 km). Noul sistem de iluminare cunoaște rapid un mare succes, fiind extins printr-un program general de iluminat al zonelor costiere franceze. Fizicianul de origine scoțiană, Sir David Brewster, este considerat ca fiind cel care a convins guvernul britanic să adopte aceste lentile la farurile de pe țărmurile Angliei. ▶▶▶

Fig.
163

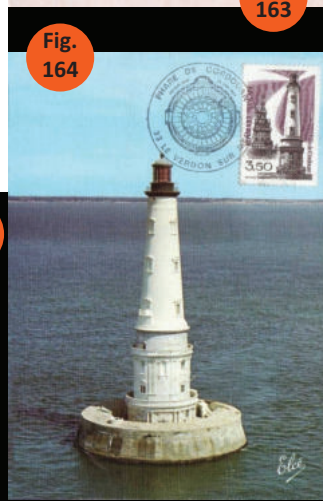

Fig.
164

Fig.
162

În filatelie, tematica *Faruri marine* este una de sine stătătoare, existând suficiente emisiuni de mărci poștale, însoțite de ștampile speciale adecvate, întreguri poștale, ilustrate maxime și alte materiale colectibile pentru a se putea construi un exponat interesant și competitiv. Pieseile la această temă pot fi căutate cu un succes garantat printre emisiunile administrațiilor poștale ale țărilor care au acces direct la mări sau oceane. Pe lângă mijloacele recente de navigație via satelit, farurile marine - dotate cu surse clasice pentru alimentarea electrică a unor becuri de mare putere atașate la sisteme optice de direcționare a fasciculelor de lumină (Fig. 165, RDG Mi #1953 dintr-o serie de 5 timbre cu faruri, emisă în anul 1974; Fig. 166, RFG Mi #848 din seria *Industrie și tehnică*, tranșa principală din anul 1975, cu analogul său Mi #496 la Berlinul de Vest) ori cu surse izotopice (modernul far din Tallin, Fig. 167, URSS Mi #5313 dintr-o serie de cinci timbre cu faruri, emisă în anul 1983) - rămân în continuare repere solide de orientare ale marinarilor, atât pe vreme de furtună,

cât și pe vreme bună.

Lentilele Fresnel au proprietățile optice ale unor lentile mult mai groase și mai grele. Dacă până spre anii '50 ai secolului trecut ele erau confecționate doar din sticlă, acum se obțin printr-o singură operație tehnologică - fie prin depresare, fie prin injectare de material plastic într-o matrită prestabilită. În prezent, gama de materiale disponibile acoperă un interval spectral larg, care se extinde de la ultraviolet până la infraroșu îndepărtat, astfel încât lentilele Fresnel pot fi utilizate fără restricții din punct de vedere spectral. De exemplu, materialele disponibile pentru domeniul vizibil cu cea mai frecventă utilizare sunt acrilul, vinilul rigid și policarbonatul. Pentru filатели, o aplicație utilă este lupa cu deschidere mare. Aceasta poate înlocui o lupă clasică formată din una sau mai multe lentile sferice ale căror aberații geometrice nu pot fi corectate la aperturi mari. Lupa asferică este proiectată pentru grosime mici (1,2... 1,5X), dar permite vizualizarea obiectului întreg, la o calitate deosebită a imaginii, care este lipsită de aberație sferică și de distorsiuni.

Lentilele Fresnel sunt folosite la proiectoare (inclusiv cele cinematografice), reflectoare, semnalizatoare de circulație, semafoare - de obicei verticale, fie ele corecte (Ungaria Mi #1750A; Fig. 168, RFG Mi #2292) sau greșite doar pe timbre, având culoarea roșie în partea de... jos (Fig. 169, Italia Mi #991), dar și orizontale (Fig. 170, Elveția Mi #1186), faruri de automobile (Fig. 171, Germania Mi #2043; Germania Mi #2292) și la iluminatul decorativ. În domeniul fotografiei, faimosul aparat de fotografiat Polaroid SX-70 - produs de *Polaroid Corporation* între anii 1972-1981 - utilizează un reflector Fresnel ca parte a sistemului său de vizualizare. Lentilele Fresnel multifocale sunt parte componentă a camerelor de identificare a retinei. Ele și-au găsit aplicații și în îmbunătățirea luminilor individuale de lectură ale pasagerilor pe avioanele *Airbus* deoarece - într-o cabină întunecată - un fascicul concentrat de lumină nu produce „orbirea” pasagerilor de pe locurile vecine. Lentilele Fresnel au fost utilizate și în domeniul industriei divertismentului. Artistul rock britanic Peter Gabriel a făcut uz de ele în spectacolele sale *live* de debut ca solist pentru a-și mări dimensiunea imaginii capului în contrast cu restul corpului, urmărind obținerea unui efect dramatic și - în același timp - comic. În filmul *SF Brazil* - realizat în anul 1985 de regizorul Terry Gilliam și a cărui acțiune are loc într-o lume distopică sub un guvern birocratic și totalitar - sunt folosite ecrane Fresnel din material plastic, aparent ca lupe pentru mici monitoare CRT utilizate în toate birourile Ministerului Informației. Portavioanele utilizează

lentile Fresnel în sistemele lor optice de aterizare / apunare pentru avioanele de luptă aflate în dotare. Aplicații noi au apărut în domeniul energiei solare, în cazul în care lentilele Fresnel pot concentra lumina Soarelui (cu un raport de aproape 500:1) pe celulele solare. Astfel, suprafața ►►►

activă a celulei solare poate fi redusă la o fracțiune din cea a modulelor solare convenționale. Unele lentile Fresnel subțiri, turnate din materiale plastice, au lățimea inelelor doar de câteva mimi de milimetru: astfel de lentile sunt folosite la aparatele foto și la proiectoarele mici. La majoritatea acestor aplicații se folosește o sursă de lumină reprezentată, firește, prin clasicul bec electric.

Și ne întorcem la becul electric, deoarece la începuturile sale, când filamentul era făcut din bambus ori din bumbac, iar vederea balonului din sticlă nu era optimă, inventatorii se întrebau cum ar putea evita ruperea prea timpurie a filamentului și cum ar putea scăpa de acoperirea sticlei pe fața interioară, mai ales la capătul opus al filamentului, cu acel strat negru de carbon, absolut indezirabil. În consecință, atenția savanților - care urmăreau perfecționarea becului electric - s-a îndreptat cu precădere către filament și spre partea opusă acestuia din interiorul becului, acea porțiune din sticla balonului care se înnegrea. Edison (Uruguay Mi #1575; San Marino Mi #1257; România Mi # 5239; Fig. 172, Mexic Mi #1768;) a construit diverse becuri experimentale, unele având montat un conductor exterior aflat în contact cu stratul de carbon conductor din zona înnegrită a sticlei, altele cu o placă ori cu o folie metalică în interiorul becului, toate fiind separate electric de filament și servind astfel drept electrozi. Apoi, la ieșirea electrodului metalic suplimentar a conectat un galvanometru (un aparat de măsură a cantității de electricitate care trece printr-un circuit, deci a intensității curentului electric), iar de aici s-a pornit experimentul simplu și esențial care a condus la o importantă descoperire științifică: atunci când folia metalică era încărcată negativ în raport cu filamentul, prin galvanometru - deci între filament și folia, ori placa sau conductorul exterior pe post de electrod - nu trecea nicio sarcină electrică. La acea vreme încă nu fusese descoperit electronul - acum o banală particulă elementară de care toată lumea a auzit, măcar pentru că ea

a dat numele unei științe, **electronica**, de care profită toată lumea care are în casă un receptor radio, un televizor, un calculator, un telefon mobil ori o combinație a acestora. Revenind la experimentul lui Edison, s-a observat - în plus - că sarcina electrică nu circula de la folie la filament deoarece folia nu era încălzită pentru a emite sarcini electrice (mai târziu, fenomenul de emisie a electronilor de un filament încălzit va fi numit emisie termoelectronică). Totuși, când folia căpăta o sarcină pozitivă în raport cu filamentul, galvanometrul înregistra trecerea unei cantități de electricitate, deci a unui curent electric, despre care știm că este un curent net de electroni. Acest fenomen de trecere a unui curent electric într-un singur sens prin spațiul liber din interiorul becului, de la filamentul încălzit la electrodul sub formă de fir, placă sau folie (cu o încărcare de sarcină electrică doar pozitivă a acestora din urmă în raport cu încărcarea electrică a filamentului) a primit la acel moment numele de **efect Edison**, cu toate că de multe ori denumirea se referă la însăși emisia termoelectronică. De fapt, fenomenul fusese studiat de alți savanți înaintea lui Edison: britanicul Frederick Guthrie, germanii Johann Wilhelm Hittorf și Eugen Goldstein (care au studiat și razele catodice) ori Julius Elster și Hans Friedrich Geitel, cei doi savanți germani care au inventat prima celulă fotoelectrică (niciunui dintre aceștia nu le-a fost dedicată până acum vreo marcă postală). Edison a redescoperit fenomenul în ziua de 13 februarie a anului 1880 și nu l-a putut explica deoarece electronul urma să fie descoperit abia în anul 1897 de către Sir Joseph John „J. I.” Thomson, laureat al Premiului Nobel (fizică) în anul 1906 pentru descoperirea electronului și pentru lucrările sale privind conducția electricității în gaze (Suedia Mi #566), iar acest cuvânt **electron** nu era folosit în discuțiile și lucrările despre experimentele științifice anterioare anului 1897. Edison a mai observat că, odată cu creșterea tensiunii electrice între filament (denumit ulterior catod) și placă (denumită ul-

terior anod) avea loc o creștere rapidă a curentului emis de filamentul încălzit. Pe baza efectului descris a depus imediat o cerere de patent pentru un dispozitiv de reglare a tensiunii electrice (*U.S. patent 307031*) și astfel, data de 15 noiembrie a anului 1883 reprezintă ziua de naștere a primului patent american pentru un dispozitiv electronic. Edison a stabilit că prin acest dispozitiv ar trece suficient curent pentru a opera un telegraf acustic și l-a prezentat la Expoziția Internațională de Electricitate din Philadelphia în septembrie 1884. William Preece, om de știință britanic, a luat cu el în Anglia mai multe becuri cu **efect Edison** și a prezentat o lucrare despre acestea în anul 1885, în care s-a referit la emisia termionică - așa cum era atunci terminologia utilizată - ca la **efectul Edison**. Fizicianul britanic John Ambrose Fleming, care lucra pentru compania britanică *Wireless Telegraphy*, a descoperit că **efectul Edison** ar putea fi folosit pentru detecția undelor radio. Fleming a continuat să dezvolte tubul cu vid cu doi electrozi - cunoscut sub numele de diodă - pe care l-a brevetat la 16 noiembrie 1904. Un savant cu contribuții importante în domeniu a fost chimistul și fizicianul american Irving Langmuir, despre care am mai vorbit în partea a VII-a a acestui serial. Contribuția sa provine din studiul becului electric, o continuare a lucrărilor la teza de doctorat, iar lucrarea sa principală a reprezentat-o îmbunătățirea pompei de difuzie, care a condus la invenția tubului electronic cu vid înaintat. Apare astfel primul reprezentant din categoria tuburilor electronice cu vid cu comandă electrostatică, așa-numitele componente electronice active, cu funcții bine definite, cunoscute în limbajul curent din SUA până în România - certamente ►►►

datorită strămoșului lor, becul electric - sub denumirea de *lămpi* (Japonia Mi #665; Fig. 173, SUA Mi #1115, lipsă perforație^[10]). Ele sunt dispozitive electronice care pot controla trecerea curentului electric prin vidul unui container cilindric închis, confecționat din sticlă transparentă. În cazul concret al diodei, deoarece curentul electric are doar o singură direcție, a devenit posibilă transformarea curentului electric alternativ în curent electric continuu prin una din funcțiile diodei, cea de redresare.

Lee de Forest (Fig. 174, SUA Mi #1116), prin introducerea între catod și anod a unui electrod - numit grilă de comandă - a inițiat dezvoltarea primei componente electronice amplificatoare, numită triodă. Acest nou tub electronic, prin modularea tensiunii electrice aplicate între grilă și catod, a făcut ca un număr corespunzător de electroni - mai mare sau mai mic - să ajungă de la catod la anod, creând un curent electric variabil între acești doi electrozi. Montarea în serie a unui rezistor în circuitul anodului transformă variația intensității curentului electric într-o variație proporțională de tensiune și de putere electrică: astfel, este realizat procesul de amplificare cu ajutorul noului tub electronic, trioda.

În următoarea jumătate de secol, tuburile cu vid cu comandă electrostatică încep să fie utilizate în domeniul electronicii - prin varietatea funcțiilor pe care le pot îndeplini - pentru redresare, detecție, amplificare, comutare, realizarea de oscilații, heterodinare (amestecul controlat al unor semnale) sau pentru procesări similare ori pentru producerea de semnale electrice. Sunt inventate, într-o succesiune firească - prin creșterea unuia câte unul a numărului de grile de comandă - tetroda, pentoda, hexoda, heptoda, octoda etc. Pe timbrul din Fig. 175, URSS Mi #3551 - emis în anul 1968 la aniversarea semicentenarului Radiolaboratorului din Nijegorod - apare un tub electronic cu vid de construcție experimentală, dotat cu diverse contacte exterioare pentru grile și cu tubulatură de la pompa de vid aferentă experimentelor.

Un alt tub electronic cu vid cu comandă electrostatică este tubul catodic sau tubul cinescop, care a fost folosit timp de decenii - până la apariția ecranelor LCD și a plasmelor - la osciloscopia, în infrastructura pentru transmiterea programelor de către posturile de televiziune, la receptoarele TV (Germania Mi #2068), în sistemele video de acasă (Fig. 176, video casetofon,

Fig. 173

Fig. 174

Berlinul de Vest Mi #457) și la monitoarele calculatoarelor (Fig. 177, Irlanda Mi #577). Acest tub a fost inventat de către fizicianul german Karl Ferdinand Braun, laureat al Premiului Nobel pentru fizică în anul 1909 (Fig. 178, Suedia Mi #664A). Un tub catodic (în limba engleză - *Cathode Ray Tube*, cu foarte frecvent întâlnita prescurtare CRT chiar și pe la noi) are un filament încălzit ce emite un fascicul de electroni în direcția unei serii de electrozi perforați, supuși unei tensiuni electrice care creează un câmp electric necesar accelerării electronilor către un anod situat în zona ecranului confecționat dintr-o sticlă specială. Electronii lovesc ecranul pe care este depus un strat electroluminiscent ce reacționează la impactul electronilor prin apariția unui punct luminos. Circulația fasciculului de electroni de la catod la ecran este posibilă prin prezența anodului care atrage electronii (acesta fiind alimentat la o tensiune electrică înaltă, de aproximativ 25000 V).

Tuburile cu vid au fost esențiale pentru dezvoltarea tehnologiei electronice, care a avut drept rezultat expansiunea radiodifuziunii (Fig. 179, RFG Mi #786; Fig. 180, Berlinul de Vest Mi #455), transformarea filmului mut în film cu coloană sonoră, transmiterea la distanță a imaginilor cu ajutorul telefaxului și al televiziunii (Berlinul de Vest Mi #741), perfecționarea radarului, înregistrarea și reproducerea sunetelor, realizarea marilor rețele de telefonie (Austria Mi #1409), a calculatoarelor analogice și digitale^[10], explorarea de către medici a interiorului pacientului (Franța Mi #1785) ori monitorizarea parametrilor săi biologici (Austria Mi #1386), precum și controlul proceselor industriale (RDG, Mi #1258). Deși unele aplicații au avut omologi care foloseau tehnologiile anterioare, cum ar fi transmitătorul eclator sau calculatoarele mecanice, inventarea tubului electronic triodă cu capacitatea sa de amplificare a făcut ca aceste tehnologii să devină practice și să se extindă pe scară largă de-a lungul a peste un secol din istoria noastră recentă. Iar în unele domenii aceste tehnologii încă nu au putut fi înlocuite prin cele ale microelectronicii.

Bibliografie:

[9] Patapie - Raicu, Florin - *Sticla, între mărghică și fibra optică (III)*, philatelica.ro, II, 3(8), mai-iunie 2010, p. 16

[10] Dobrescu, Dan N. - *Computer stamps catalog*, Editura AXA Botoșani, 2011, <http://www.philatelica.ro/csc.html>

Timbre tipărite cu mașina de scris

Într-un articol¹ precedent arătam că nevoia de mărci poștale a condus la soluții neobișnuite.

Cu mult timp înainte ca, calculatoarele să joace un rol important în realizarea de mărci poștale, mașina de scris (Fig. 1²) a avut un rol important în sistemul poștal. Atunci prezentăm una dintre aceste soluții prin evocarea primelor mărci poștale din Uganda (1896)³.

În cele ce urmează vom detalia acest subiect prezentând atât timbre tipărite cu mașina de scris, cât și supratipare pe mărci poștale realizate folosind mașina de scris.

În prima categorie, ne referim la emisiunile deja evocate din Uganda (Sc #1-6, #17-25, #44-53), unde s-a folosit o mașină de scris cu panglică neagră sau violet. Tot în această categorie trebuie să amintim timbrele fiscale utilizate în 1916 de trupele engleze, în timpul Primului Război Mondial, la Long Island - Fig. 2 (în golful Smyrna).

În a doua categorie, sunt de menționate emisiunile din:

- Tonga (1896, Sc #36-7) - Fig. 3⁴, unde marca poștală dedicată regelui George I a fost supratipărită de două ori, ultimul supratipar aplicându-se în violet sau negru cu o mașină de scris.

- Panama (Sc #14) - Fig. 4², unde marca poștală dedicată stemei Republicii Panama (1910, Sc #199) a fost supratipărită cu mașina de scris **Retardo**, fiind utilizată numai în zilele de 12-13 august 1910. Această marcă poștală este obiectul a numeroase contrafaceri.

Fig. 2

Fig. 3 - ½ p
(1896, Sc #37)
pe / on 7½ p
(1895, Sc #28)
pe / on 2p (1892,
Sc #11)

Fig. 1 - Double black print

Stamps produced by a typewriter

In a previous articol¹, we showed that the need of stamps led to unusual solutions.

Long before computers could have brought their contribution to stamp manufacturing, the typewriter (Fig. 1²) played an important role in the postal system. We presented one of these solutions by evoking the first stamp of Uganda (1896)³.

In the following article, we will further elaborate on this topic, presenting both the typewriter printed stamps, as well as the overprints on stamps using the typewriter.

For the first category, we will refer to the already evoked issue of Uganda (Sc #1-6, #17-25, #44-53), for which a black or violet ribboned typewriter has been used. In the same category, we must also mention the fiscal stamps used in 1916 by the British troops, during the WWI, in Long Island - Fig. 2 (in the Smyrna Gulf).

For the second category, the following issues must be mentioned:

- Tonga (1896, Sc #36-7) - Fig. 3⁴, where the stamp dedicated to King George I was overprinted twice, with the final overprint applied in violet or black using a typewriter.

- Panama (Sc #14) - Fig. 4², where the postage stamp dedicated to Panama Republic's coat of arms (1910, Sc #199) was overprinted using a **Retardo** typewriter being used only in 12th-13th of August 1910. This stamp is the subject of numerous counterfeits.

Fig. 4

¹ Dobrescu, Dan N. - Soluții pentru mărci poștale / Solutions for stamps, philatelica.ro, III, nr. / no. 3(14), mai-iunie / May-June 2011, p.17-19

² Vegter, Wobbe - From abacus to Internet, exhibit, web site address <http://wvegter.hivemind.net/abacus/Z9abacp1.html>

³ Dobrescu, Dan N. - Computer stamps catalog, AXA, 2011, web site address <http://www.philatelica.ro/csc.html>

⁴ Vandenhaute, Johann - From abacus to laptop, exhibit, web site address <http://www.vandenhaute.net/FromAbacusToLaptop/index.htm>

Biserica Mănăstirii Curtea de Argeș -
500 de ani

500 years -
Curtea de Argeș Monastery Church

Data punerii în circulație: 12.10.2012.

Dimensiuni: mărcile poștale, 48x33 mm; bloc de patru mărci poștale (două serii), 132x91 mm; bloc de două mărci poștale, 156x132 mm (în album filatelic).

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU & Stan PELTEACU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci poștale; **minicoală** de opt mărci poștale și o viniată; **bloc de patru mărci poștale** (2 serii și 2 viniete); **bloc de două mărci poștale** (în album filatelic).

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 22.240 (serii complete), 5.800 (blocul de patru mărci poștale), 500 (blocul de două mărci poștale, în album filatelic).

FDC în tiraj total de 800 plicuri, din care 300 plicuri echipate cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotate în roșu și oprite la ștampilă P.Z.; 500 plicuri (în album filatelic) echipate cu mărcile poștale ale emisiunii cu viniete din blocul de patru, numerotate în negru și oprite la ștampilă P.Z.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și oprit la ștampilă P.Z.

Album filatelic, în tiraj de 500 exemplare, echipat cu blocul de două mărci poștale și FDC-ul echipat cu mărcile poștale ale emisiunii cu viniete din blocul de 4 mărci poștale având ștampilă P.Z. aplicată cu negru. Ambele produse sunt numerotate cu negru de la 001 la 500.

Cromolitografie, în tiraj de 250 exemplare, pe care sunt aplicate mărcile poștale ale emisiunii. Acest produs exclusiv este numerotat cu negru de la 001 la 250 și oprit la ștampilă P.Z. având imprimată sigla Romfilatelia în timbru sec.

Date of issue: 12.10.2012.

Size: stamps, 48x33 mm; block of four stamps (two sets), 132x91 mm; block of two stamps, 156x132 mm (in philatelic album).

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU & Stan PELTEACU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block of four stamps** (2 sets and 2 labels); **block of two stamps** (in philatelic album).

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 22,240 (sets); 5,800 (block of four stamps); 500 (block of two stamps, in philatelic album).

FDC run printing: 800 envelopes, of which 300 envelopes equipped with the stamps of the issue, numbered in red and cancelled with the *first day* postmark; 500 envelopes (in philatelic album) equipped with the stamps of the issue with labels out of the block of four stamps, numbered in black and cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic album, into a run printing of 500 pcs., equipped with the block of two stamps and FDC, equipped with the stamps of the issue with labels out of the block of four stamps, having imprinted in black the *first day* postmark. Both products are numbered in black from 001 to 500.

Chromolithography, into a run printing of 250 pcs., having applied the stamp of the issue. This exclusive product is numbered in black from 001 to 250 and cancelled with the *first day* postmark, having also the Romfilatelia embossed logo.

Revista presei

CURIERUL FILATELIC, an XXII, nr. 166, iulie-septembrie 2012. Din sumar: *150 de ani de la prima emisiune „Principatele Unite”* (Mihai Lucian Valea), *Bistrița filatelică* (Mircea Calu), *Un lagăr nesemnălat încă* (ing. Francisc Király), *Mari filателиști sibieni - Ion Opriș (1912-1995) - 100 de ani de la naștere* (ing. Ioan Dejugan), *Sibiul în cartofile* (ing. Ioan Dejugan), *O medalie mai puțin cunoscută a pompierilor sibieni din anul 1877* (jr. Ovidiu Dicoi), *Din curiozitățile colecționistice: Atenție la 12.12.2012* (Silviu N. Dragomir), *Documentar Fram: Unele francaturi mecanice pentru filateliștii tematicieni* (Ale-

xandru Munteanu), *Francaturile poștale mecanice „METRO” 2006-2012* (ing. Călin Marinescu), Noi emisiuni de mărci poștale românești, Știri din țară, Recenzii filatelice.

RUNDBRIEF, nr. 3-2012, publicație în limba germană, dedicată automatizărilor poștale, a BPA - BRIEFPOSTAUTOMATION (<http://www.arge-briefpostautomation.de>). Semnalăm două lucrări dedicate tematicii „calculatoare”: *Einzelcodierplätze aus dem Jahr 1980* (Heinz Friedberg), *Briefpostautomation in der Republik China (Taiwan) - Teil II: Erste phase ca. 1970 bis ca. 1990* (Rolf Goebel).

Cervul carpatin
Cervus elaphus
The Carpathian stag

Data punerii în circulație: 19.10.2012.

Dimensiuni: mărcile postale, 33x48 mm; bloc, 124x92 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU & Stan PELTEACU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci postale; **minicoală** cu opt mărci postale de aceeași valoare și o vinietă plasată în poziție centrală (rând 2, coloana 2); **bloc**, conținând cele două mărci postale ale emisiunii (în album filatelic).

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 71.816 (serii complete), 500 (bloc).

FDC în tiraj total de 900 plicuri, din care 400 plicuri echipate cu mărcile postale ale emisiunii comune realizate de România și Spania, numerotate cu roșu și obliterate cu ștampila P.Z. a țării corespunzătoare; 500 plicuri (în album filatelic) echipate cu mărcile postale ale emisiunii comune realizate de România și Spania, având elemente grafice în folio aur și argint, numerotate în negru și obliterate cu ștampila P.Z. a țării corespunzătoare.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile postale ale emisiunii comune realizate de România și Spania, numerotat și obliterate cu ștampila P.Z. a țării corespunzătoare.

Album filatelic, în tiraj de 500 exemplare, care reunește blocul cu cele două mărci postale ale emisiunii și FDC-ul cu elemente grafice în folio aur și argint, obliterate cu ștampila P.Z. în negru. Ambele produse sunt numerotate cu negru de la 001 la 500.

Ibexul spaniol
Capra pyrenaica
The Spanish goat

Date of issue: 19.10.2012.

Size: stamps, 33x48 mm; block, 124x92 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU & Stan PELTEACU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block** of two stamps of the issue (in philatelic album).

Printing system: offset, in four colours on chromo-

gummed paper - UK origin.

Run printing: 71,816 (complete sets), 500 (block).

FDC run printing: 900 envelopes, of which 400 envelopes equipped with the stamps of joint issue of both Romania and Spain, numbered in red and cancelled with the *first day* postmark of the corresponding country; 500 envelopes (in philatelic album) equipped with the stamps of joint issue of both Romania and Spain with graphic elements in gold and silver foiling, numbered in black and cancelled with the *first day* postmark of the corresponding country.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of joint issue of both Romania and Spain, numbered and cancelled with the *first day* postmark of the corresponding country.

Philatelic album, into a run printing of 500 pcs., which brings together the block of two stamps of the issue and the FDC with graphic elements in gold and silver foiling, cancelled with the *first day* postmark in black. Both products are numbered in black from 001 to 500.

Crăciun 2012

Data punerii în circulație: 15.11.2012.

Dimensiuni: marcă postală, 33x48 mm; bloc, 174x234 mm. Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci postale; **minicoală** cu opt mărci postale de aceeași valoare și o vinietă plasată central (rând 2 - coloana 2); **bloc** de două mărci postale (în album filatelic); **timbru de argint**.

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 1.492.560 (marca postală), 800 (bloc), 600 (timbru de argint).

FDC în tiraj total de 1.200 plicuri, din care 400 plicuri echipate cu marca postală a emisiunii, numerotate cu negru și obliterate cu ștampila P.Z.; 800 plicuri (în album filatelic) echipate cu marca postală a emisiunii, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. cu roșu.

Carton filatelic, în tiraj de 200 exemplare, echipat cu marca postală a emisiunii, numerotat și obliterate cu ștampila P.Z. Album filatelic, în tiraj de 800 exemplare, echipat cu blocul de două mărci postale ale emisiunii și FDC-ul, ambele cu elemente grafice în folio aur, numerotate cu roșu de la 001 la 800 și o ilustrată maximă. Cromolitografie, în tiraj de 200 exemplare, pe care este aplicată marca postală a emisiunii. Acest produs are elemente grafice imprimate cu folio aur, este numerotat cu roșu și are imprimată sigla Romfilatelia în *timbru sec*.

Christmas 2012

Date of issue: 15.11.2012.

Size: stamp, 33x48 mm, block, 174x234 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block** of two stamps (in philatelic album); **silver stamp**.

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 1,492,560 (stamp); 800 (block); 600 (silver stamp).

FDC run printing: 1,200 envelopes, of which 400 envelopes equipped with the stamp of issue, numbered in black and cancelled with the *first day* postmark; 800 envelopes (in philatelic album) equipped with the stamp of issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark, in red.

Philatelic document, into a run printing of 200 copies, equipped with the stamp of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic album, into a run printing of 800 pcs., equipped with the block of two stamps and the FDC, both with graphic elements in gold foiling, numbered in red from 001 to 800 and one maxicard.

Chromolithography, into a run printing of 200 pcs., having applied the stamp of the issue. This exclusive product has graphic elements imprinted in gold foiling, is numbered in red from 001 to 200 and has the Romfilatelia embossed logo.

Data punerii în circulație: 16.11.2012.

Dimensiuni: mărcile poștale, 33x48 mm.

Machetator: Răzvan POPESCU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci poștale; **minicoală** de opt mărci poștale și o vinietă plasată central (rând 2 - coloana 2).

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 32.400 (valoarea nominală de 3 L și 5 L), 20.800 (valoarea nominală 7,60 L și 14,50 L).

FDC- 300 seturi (2 plicuri) echipate cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterate cu ștampila P.Z.

Set de 4 cromolitografii, realizat în tiraj de 200 exemplare pe care sunt aplicate mărcile poștale ale emisiunii. Numerotat cu roșu de la 001 la 200 roșu și are imprimată sigla Romfilatelia în *timbru sec*.

Date of issue: 16.11.2012.

Size: stamps, 33x48 mm.

Designer: Răzvan POPESCU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label.

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 32,400 (3 L and 5 L face values), 20,800 (7.60 L and 14.50 L face values).

FDC's: 300 sets (2 covers) equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Set of 4 chromolithographies, into a run printing of 200 pieces having applied the stamps of the issue. Is numbered in red from 001 to 200 and has the Romfilatelia *embossed* logo.

Pui de animale sălbatice

Wild cubs

Pui de urs brun
Ursus arctos
The brown bear cub

Pui de căprioară
Capreolus capreolus
The deer cub

Pui de vulpe
Vulpes vulpes crucigera
The fox cub

Pui de lup
Canis lupus
The wolf cub

Data punerii în circulație: 07.12.2012.
Dimensiuni: mărcile poștale, 36x36 mm; bloc, 108x124 mm.

Machetator: Ludmila LUPU.

Prezentare: **coală** de 28 mărci poștale; **minicoală** de opt mărci poștale și o vinietă plasată central (rând 2 - coloana 2); **bloc** de patru mărci poștale cu manșetă ilustrată.

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 20.300 (valoarea nominală de 4.30 L), 28.700 (valoarea nominală 5 L), 21.700 (valoarea nominală de 9.10 L), 27.300 (valoarea nominală de 14.50 L), 6.800 (bloc).

FDC- 300 seturi (2 plicuri) echipate cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

Ilustre maxime, 300 seturi (4 imagini).

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterat cu ștampila P.Z.

Date of issue: 07.12.2012.

Size: stamps, 36x36 mm; block, 108x124 mm.

Designer: Ludmila LUPU.

Page composition: **sheet** of 28 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block** of four stamps with illustrated border.

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 20,300 (4.30 L face value), 28,700 (5 L face value), 21,700 (9.10 L face value), 27,300 (14.50 L face value), 6,800 (block).

FDC's: 300 sets (2 covers) equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Maxicards, 300 sets (4 images).

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Creștinătate și heraldică - Emisiune comună România - Ordinul Suveran Militar de Malta

Data punerii în circulație: 14.12.2012.

Dimensiuni: marca poștală, 48x33 mm; bloc, 120x93 mm.

Prezentare: **coală** de 32 mărci poștale; **minicoală** de opt mărci poștale și o vinietă plasată central (rând 2 - coloana 2); **bloc** de două mărci poștale cu manșetă ilustrată (în album filatelic).

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 42.800 (valoarea nominală de 8,10 L), 1.000 (bloc).

FDC în tiraj total de 1.750 plicuri, din care 1.000 plicuri (în album filatelic) echipate cu marca poștală a emisiunii, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. cu roșu având suplimentar imprimate elemente grafice cu folio aur; 750 plicuri echipate cu marca poștală a emisiunii, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z., cu negru.

Ilustre maxime: 500 bucăți (o imagine).

Carton filatelic, în tiraj de 200 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterat cu ștampila P.Z.

Album filatelic, în tiraj de 1.000 exemplare, care reunește minicoala de opt mărci poștale și o vinietă, imprimată cu folio de aur; blocul de două mărci poștale și FDC-ul obliterat cu ștampila P.Z. în roșu și având imprimate elemente grafice cu folio aur. Toate cele trei produse sunt numerotate cu roșu de la 001 la 1000.

Christianity and Heraldry - Joint stamp issue Romania - Sovereign Military Order of Malta

Date of issue: 14.12.2012.

Size: stamp, 48x33 mm; block, 120x93mm.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block** of two stamps with illustrated border (in philatelic album).

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 42,800 (8.10 L face value), 1,000 (block).

FDC run printing: 1,750 envelopes, of which 1,000 envelopes (in philatelic album) equipped with the stamp of issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark in red with imprinted graphic elements in gold foiling; 750 envelopes equipped with the stamp of issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark, in black.

Maxicards: 500 pieces (one image).

Philatelic document, into a run printing of 200 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic album, into a run printing of 1,000 pcs., which brings together the small sheet of eight stamps and one label imprinted in gold foiling; the block of two stamps and the FDC cancelled with the *first day* postmark in red, having imprinted graphic elements in gold foiling. All these products are numbered in red from 001 to 1000.

Revista presei

FILATELISTUL FERROVIAR, nr. 69(4), noiembrie 2012, buletin informativ al Asociației Filateliștilor Ferroviari din România - AFFR. Din sumar: *Linia de cale ferată Tecuci - Bârlad la 140 de ani de la inaugurare* (ing. Gabriel Mărgineanu), *De 120 de ani circulă trenurile pe linia Sibiu - Avrig - Făgăraș* (G. Mărgineanu), *Hermannstadt - Sibiu a fost „conectat” la rețeaua feroviară la 11 octombrie 1872* (G. Mărgineanu), *Locomotivele cu abur seria 230.000 fabricate la Malaxa și Reșița* (G. Mărgineanu), *125 de ani de activitate pe linia de cale ferată Dolhasca - Fălțiceni* (G. Mărgineanu), *155 de ani de activitate în Depoul de locomotive*

Timișoara (G. Mărgineanu), *125 de ani de la inaugurarea liniei de cale ferată Oradea - Vascău* (ing. Lőrincz Tibéri), *140 de ani - linia de cale ferată Bustinu - Câmpulung la Tisa - Sighetu Marmăției* (T. Lőrincz), *Podul feroviar peste Argeș de la Grădiștea* (ing. Marius Mihăiță), *Poșta Principatului Moldova 1800-1820* (Aurel Maxim), *Amprente nesemnate în catalogul internațional pentru mașina de tip „Hasler” - Elveția* (ing. Mircea Pătrășcoiu), *Mașinile de francat din România* (M. Pătrășcoiu), *Sisteme de trecere de pe o linie pe alta, pe traseele cu cremalieră* (prof. Helmut Kulhanek), *In memoriam - Mircea Pătrășcoiu.* (dnd)

Salonul filatelic BUCUREȘTI 2012

Dumitru F. DUMITRU

În perioada 20-30 noiembrie 2012 a avut loc **Salonul Filatelic București 2012** ediția anuală a XII-a, în realitate ediția a XIV-a întrucât în anii 2008 și 2009 au avut loc câte două ediții, primăvară/toamnă. În cadrul Salonului o secțiune separată a constituit-o **Bienala de filatelie polară ediția a XIX-a**, dedicată în memoriam Teodor Negoită, primul explorator român care a atins Polul Nord al Terrei (21 aprilie 1995).

Ce prezenți la vernisaj au fost salutați de dl. Șerban Drăgușanu, președintele Asociației Filateliștilor din București - AFB, evidențiind eforturile celor care susțin an de an tradiția Saloanelor filatelice bucureștene.

Din cadrul Bienelei sunt de semnalat exponatele: *Cu Teodor Negoită în zonele polare* (Anton-Mircea Băloiu) și *Realizări filatelice bucureștene cu temă polară* (Emil Stanciu), iar din Salon expozate: *Femeia în viața satului României interbelice* (Șerban Drăgușanu) și *Precursori ai maximafiliei moderne. 1871-1910* (av. Leon Iancovici).

În machetarea d-lui Șerban Drăgușanu, pe parcursul Salonului au funcționat trei stampile (toate la Of. poștal București 13). Pentru Bială: 20.11 Teodor Negoită - primul român la Polul Nord și 29.11 Roald Amundsen - primul om la Polul Sud, iar pentru Salon: 22.11 SFB ediția a XII-a (în realitate a XIV-a). În aceeași machetare s-au realizat patru cărți poștale semilustrate, câte două pentru fiecare explorator polar comemorat.

La încheierea vernisajului s-a propus ca AFB să organizeze a XX-a Bială cu una retrospectivă, cu articole și fotografii reprezentative ale edițiilor parcurse.

Bienala de filatelie polară - a XIX-a ediție
în memoriam

Teodor Negoită (1947 - 2011)
primul român la Polul Nord - 21 aprilie 1995

Bienala de filatelie polară - a XIX-a ediție
140 de ani de la nașterea exploratorului

Roald Amundsen (1872 - 1928)
primul om la Polul Sud - 14 decembrie 1911

Organizatorii Salonului - Șerban Drăgușanu, dr. Marian Vasile, Emil Stanciu, Dumitru F. Dumitru - la vernisaj

Timbru personalizat, emis în avanpremieră

Astrofilateliștii germani din gruparea *Weltraumphilatelie*, prin persoana dlui Robert Keller - *webmaster-ul site-ului* acestei grupări, au realizat încă din vara anului 2012 un timbru personalizat (consecrat sub numele de *Marke Indi-*

viuell în nomenclatorul de servicii / produse ale *Deutsche Post AG*) pentru un eveniment care va fi comemorat în anul 2013: a 50-a aniversare a zborului cosmic efectuat de Valentina V. Tereșkova - prima femeie în spațiul cosmic.

Florin PATAPIE - RAICU

Restituți-l pe Esculap!

Dr. Ioan DANILUC

Ștampila PRIMA ZI care a marcat punerea în circulație a emisiunii *Ziua mărcii poștale românești* dedicată împlinirii a 125 de ani de la înființarea Institutului Național „Victor Babeș”, (Fig. 1) mi-a stârnit o dorință mai veche de a comenta o tendință care a început să se manifeste din ce în ce mai insistent după anii '90 în lumea medicală. Aparținând numeroasei „breasle” patronată din vremuri antice de Esculap (Asclepios), am fost inițial intrigat apoi indignat de tendința unor confrăți de breaslă de a înlocui din ce în ce mai frecvent **simbolul medicinei, toiagul lui Esculap, cu simbolul comerțului, caduceul lui Mercur** (Hermes). Indignarea s-a accentuat văzând din ce în ce mai frecvent pe firmele unor cabinete medicale, pe documente cu antet, afișe, ștampile etc., cum străvechiul șarpe a lui Esculap este înlocuit cu perechea de șerpi a lui Mercur. Mai mult de atât, numeroase „studii” postate pe Internet încearcă să justifice (destul de neconvincător) și să confirme atribuirea caduceului lui Mercur calitatea de simbol al profesiei medicale, fără a ține cont de faptul că interpretarea unui simbol trebuie raportată la calitatea celui cărui îi este atribuit și-l poartă ca semn distinctiv.

Argumentele în susținerea acestei afirmații nu au nici un fel de teame veridice pentru simplul motiv că Mercur (Hermes în mitologia greacă), așa cum cei ce cunosc puțin mitologie știu, era un zeu de rang secundar, fiu al lui Zeus și al

pleiadei Maia, având, printre altele, rolul de mesager al zeilor din Olimp și cel de ghid al lumii subpământene. A fost considerat și venerat ca protector al călătorilor și negustorilor, paznic sacru al drumurilor și porților de acces, patron al comerțului, al școlilor, al jocurilor și exercițiilor gimnastice și chiar al hoților. Este reprezentat încălțat cu sandale înaripate, purtând pe cap o cască (în unele reprezentări casca este înaripată și nu sandalele) iar în mână, ținut ca un sceptru cunoscut caduceu, bastonul cu două aripi la capătul superior (într-o interpretare mai logică ar fi vorba de o baghetă, fiindcă zeul se deplasa în zbor iar bastonul ar fi fost cu totul inutil), pe care se încolăcesc simetric doi șerpi (Fig. 2). Semnificația simbolică a acestuia, a suscitât mai multe interpretări raportate diverselor variante ale legendelor antice referitoare la originea și misiunile atribuite lui Hermes. Bastonul semnifică apartenența purtătorului la divinitate, aripile fac referire directă la misiunea de mesager, la necesitatea unei deplasări rapide. Cei doi șerpi simetric încolăciți simbolizează echilibrul dintre contrarii, armonia și pacea. O tangențială legătură cu practica medicală ar fi interpretată în conformitate cu una din versiunile miturilor antice, în care se afirmă că bastonul (mai bine zis bagheta) de care Mercur nu se despărțea niciodată, avea puteri magice cu ajutorul cărora anihila efectul licorilor preparate de preotesele care practicau vrăjitoria, menținând astfel un echilibru între viață și moarte. Prin

Fig. 1

Fig. 2

urmare nici o legătură directă cu practica medicală iar alegerea caduceului ca simbol al comerțului chiar dacă ar fi argumentată numai de faptul că Mercur a patronat această străveche meserie ar fi suficientă și logic justificată.

Nu este nici o mirare că ornamentele interioare și exterioare ale unor edificii construite în București, începând cu finele sec. XIX, destinate instituțiilor de profil economic, comercial și financiar, sunt nelipsite de prezența interpretărilor personificate ale zeului Mercur sau numai a caduceului. Este relevantă menționarea frumoaselor compoziții alegorice de pe frontoanele Palatului CEC (construit între 1896-1901) (Fig. 3; România, Mi #6204) și cel al Palatului Bursei și Camerei de Comerț (1910-1911) - Fig. 4; România, Mi #5293 -, precum și ornamentația dominată de blazoanele purtătoare a acestui simbol, ce înconjoară tot perimetrul holului central al Băncii Naționale a României (Fig. 5; România, Mi #5717). Exemplele ar putea continua dar ar fi de prisos, cine vrea să înțeleagă poate deduce foarte ușor că acest simbol aparține în totalitate comerțului și înțeleptnicilor înrudite acestuia și nu medicinei. Aceasta demonstrează faptul că slujitorii în domeniul comercial, economic și financiar-bancar și-au onorat cu cinste patronul și simbolul ▶▶▶

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

profesional, simbol regăsit și în sigla Camerei de Comerț și Industrie a României (Fig. 6).

Este adevărat, confuzii între aceste două simboluri au fost semnalate încă din sec. XV când tipograful elvețian Johann Frobenius introduce caduceul lui Mercur ca simbol pentru medicină. Acesta are însă o scuză, a fost tipograf și nu medic iar simbolul semnifică transmiterea și răspândirea informațiilor medicale, făcând legătura cu rolul de mesager al zeului, la care asocia reprezentarea medicinei doar prin similitudine cu șarpele lui Esculap. Mai greu de înțeles este rațiunea pentru care în timpul Primului Război Mondial armata americană, interpretând simbolul ca semn al înțelepciunii, elocvenței și al comunicării, l-a asociat practicii medicale, l-a răspândind pe tot continentul nord american și îl folosește și în prezent. Trebuie să ținem cont însă, de faptul că în perioada când în majoritatea statelor de pe bătrânul continent se manifesta o grijă deosebită pentru simbolistică și reprezentările mitologice și istorice, în societatea americană această preocupare era aproape ignorată.

De ce a fost comisă această confuzie și de ce continuă să fie făcută?... rămân întrebări fără răspuns și de neînțeles atâta timp cât profesia medicală a fost patronată din antichitate de Esculap.

Esculap (Asclepios în mitologia greacă) a fost fiu al zeului Apollo și al muritoarei Coronis. A fost crescut de centaurul Chiron de la care a deprins știința poțiunilor, a efectelor plantelor medicinale, a folosirii grăsimii și veninului de șarpe, precum și cunoștințe de practică chirurgicală. Tot odată centaurul l-a inițiat în tainele taumaturgiei*. Esculap nu a fost venerat ca zeu ci ca medic, calitatea de zeu i-a fost interpretată eronat deoarece descindea din unirea unui zeu cu o muritoare. A fost venerat

pentru priceperea sa în arta vindecării, domeniu în care făcea adevărate minuni, întorcând bolnavii de la moarte. Templele ridicate în onoarea sa erau adevărate clinici, iar preoții slujitori erau medici. Datorită capacităților sale de a vindeca, intervenea în ciclul vieții și al morții, ceea ce a atras mânia lui Zeus care l-a ucis fulgerându-l. Esculap a avut mai mulți fii și fiice care s-au dedicat practicii medicale. Dintre acestea mai cunoscute sunt Higea și Panaceea cunoscute ca având în special atribuții în domeniul medicinei profilactice și în terapeutică. Statuia Higei este amplasată în fața clădirii OMS de la Geneva. Cupa ei pe care se încolățește șarpele lui Esculap a devenit un alt simbol al medicinei, utilizat de regulă pentru reprezentarea farmaciei și a cercetării științifice medicale (Fig. 7).

În reprezentarea plastică Esculap apare cu un bărbat cu fața blajină încadrată de o barbă generoasă, încălțat cu sandale și sprijinit de un toiag pe care se încolățește un șarpe (Fig. 8). Toiagul și șarpele au fost elementele cu interpretare directă practicii medicale. Dacă toiagul face o referință la calitatea de călător al medicului, șarpele are o semnificație directă cu practica medicală, cunoscute fiind în antichitate calitățile curative ale extracelui din grăsime de șarpe și mai apoi, până în vremurile noastre, cele ale veninului. Interpretarea corectă a unui simbol se face în funcție de persoana care îl poartă. În cazul lui Esculap șarpele reprezintă, în special, prudența. Calitate strict necesară în practica medicală, bazată pe faptul că în terapeutică leacurile pot face bine dar pot fi și fatale (în greaca veche *pharmacon* înseamnă medicament, leac, dar și otrăvă). Aceiași calitate trebuie să domine în toate ramurile medicale așa că semnificația simbolică a prudenței a fost întărită tot în antichitate

Fig. 6

Fig. 7

de dictonul „*primum non nocere*” (în primul rând să nu faci rău), devenit principiu valabil și în zilele noastre. Este o „poruncă”, un îndemn adresat medicilor de a fi reținuți în aplicarea unor proceduri de diagnostic și tratament a căror efecte nu le stăpânesc sau nu le cunosc suficient. Multiple discipline medicale apărute în decursul timpului au generat folosirea unor simboluri specifice, toate având însă ca element principal șarpele lui Esculap. Emblema Organizației Mondiale a Sănătății poartă ca element principal acest străvechi simbol al medicinei (Fig. 9). Ce a dus la schimbarea lui cu simbolul comerțului? Care au fost rațiunile și interesele ce au făcut din Mercur medic?... Sunt întrebări la care nu găsim răspunsuri suficient de logice.

O explicație simplistă s-ar rezuma doar la faptul că șerpilor și aripilor lui Mercur „dau mai bine” datorită simetriei și al graficii mai complexe. Pe de altă parte, înlocuirea toiagului lui Esculap cu sceptrul lui Mercur s-ar înscrie de fapt în tendința generală manifestată la noi în ultimile două decenii, de a importa tot ce este străin și mai ales de peste ocean. Dacă limba română a suferit transformări și imixtiuni mai mult sau mai puțin justificate, de ce să stărnească mirare schimbarea semnificației unor simboluri care nu sunt decât o modestă expresie a respectului pentru o anumită profesie, o cinste în înaintașilor și a unor străvechi tradiții?

Cu toate acestea poate reușim totuși să-l restituim medicinei pe Esculap.

Fig. 9

World Health Organization

Fig. 8

*taumaturgia = știința de a face minuni

Pledoarie pentru bob

Teodor GHIAȚĂ MELNIC

Eroi în sărăcie - sub acest titlu - Răzvan Ionașcu¹ relatează despre condițiile în care bobul - această disciplină sportivă olimpică - își desfășoară activitatea. Așa cum declara Florian Țicu, secretar general al Federației române de bob-sanie (FRBS) „*îi considerăm pe cei doi* (Nicolae Istratie și Florin Crăciun) *niște eroi*”.

Din fericire istoria acestui sport practicat de peste 90 de ani în țara noastră este presărată cu numeroase momente de eroism prin participarea la Campionatele mondiale, europene și la 18 din cele 21 ediții ale Jocurilor Olimpice de iarnă.

Geneza acestui material a pornit de la articolul publicat de dl Dan Țăran² în care, spre surprinderea mea, se face o apreciere, dacă nu *răutăcioasă*, sigur datorată slabei cunoașteri a acestui sport, afirmând despre „*Ion Panțuru, boberul care a participat la patru ediții ale J.O. de iarnă, unde din păcate nu ne-am prea văzut, cu toate că munți și zăpadă avem!*”!

Aici trebuie să cităm din nou declarația secretarului general al FRBS - „*La noi nu există posibilitatea efectuării unor stagii de pregătire, deoarece singura pistă de bob, de la Sinaia, este impracticabilă... ne zbatem în sărăcie... Bob la jumătate de preț, patine gratis, de la nemți*” (unde își desfășoară antrenamentele).

Revenind boberul Ion Panțuru, care a făcut istorie pentru sportul românesc, trebuie să subliniem că acesta a condus bobul de patru care, la Campionatele europene din 1967 a cucerit titlul european, iar la bobul de doi, medalia de Argint.

Aceste succese au fost prologul rezultatelor de excepție de JO de iarnă de la Grenoble 1968, unde boberii români Ion Panțuru și Nicolae Neagoe aduc țării noastre prima medalie de Bronz la JO de iarnă și locul 4 în concursul de bob patru persoane, înaintea Elveției (locul 5), Anglia (6) și surpriza SUA (7). Iată ce nu a văzut dl Dan Țăran!

Din păcate singura emisiune filatelică dedicată medaliaților JO de iarnă de la Grenoble a fost emisă de Panama (Mi # 1077-85, #B92). Ultima valoare a emisiunii (Fig. 1) redă rezultatele la bob - Germania (locul I), Italia (locul II), România (locul III) și numele, I. Panțuru și N. Neagoe. Pe bloc (Fig. 2) este indicată distribuția medaliilor la JO de la Grenoble, unde este înscris și numele României cu o medalie de Bronz. Această emisiune completează prezentarea d-lui László Kállai³ privind prezența românească în lume.

În încheiere vreau să subliniez că adevărata pledoarie pentru bob o face dl dr Andrei Rădulescu în colecția sa *Bobul probă sportivă la Jocurile Olimpice*

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

de iarnă (clasa un panou).

Este o încercare temerară de a prezenta pe un singur panou istoria tumultuoasă a acestui sport care îmbină calitățile psihice cu curajul și forța care să asigure viteze de peste 100 km/oră.

Această colecție inedită, medaliată la mai multe expoziții filatelice interne și internaționale, dă posibilitatea celor care o vizionează să cunoască nu numai învingători în aceste probe, dar și problemele cu care s-au confruntat boberii, îndeosebi cei români începând de la prima ediție (1924) și până la a 21-a ediție de la Vancouver.

¹ Ionașcu, Răzvan- *Eroi în sărăcie*, Libertatea, 22 februarie 2012, p. 15.

² Țăran, Dan - *Remember (3) - Medaliații olimpici români*, philatelica.ro, IV, nr. 2(19), martie-aprilie 2012, 28-30.

³ Kállai, László - *VALAHICUM sau perenitatea românească în filatelie* (IV), philatelica.ro, IV, nr. 3(20), mai-iunie 2012, 18-22.

Citez, pentru valabilitatea sa și azi, declarația făcută de Alexandru Papană (Fig. 3), la conferința de presă după JO de iarnă de la Lake-Placid (SUA, 1932) - Fig. 4: „*Ceea ce facem noi la Sinaia e caricatură nu antrenament de bob, avem avan-*

tajul că suntem piloți de avioane” (România ocupase aici un onorabil loc 4 din 17 națiuni participante).

Trebuie remarcat că au fost emise multe timbre, întreguri poștale, zboruri omagiale, având ca subiect bobul, chiar și de Admi-

nistrații poștale unde nu se practică acest sport, dar pe puține se regăsesc și numele sportivilor care au scris istoria acestui sport printre care nu puțini sunt români.

Redăm în *Fig. 4-6* piese din
colecția dr. Andrei Rădulescu.

Fig.
4-5-6

Teodor GHIATĂ MELNIC, născut la 20 august 1925, membru fondator (1958) al Asociației Filateliștilor din România - AFR, membru de onoare al Federației Filatelicile Române - FFR. Promotor al clasei *open*, specializat în filatelia tematică și având numeroase expozate, dintre care amintim: *Nimic nu se uită, nimeni nu este uitat* (Argint Mare, ITALIA 98), *Dracula* (un panou), *De la Versailles la München* (PHILCOM 1975), *Avertizăm* (PRAGA 1962), *Leul în filatelia bulgară* (SOFIA 69), *Istoria luptei antifasciste* (SOFIA 69).
Contact: melnic.impaler@yahoo.com.

Revista preseñ

F **OAIA INFORMATIVĂ**, nr. 23-24, iulie-decembrie 2012, editată de Clubul filatelic Turda. Din sumar: *Turda - Arc peste timp, Parcul Municipal (Petru Suciul), Un penel întru Eminescu - Constanța Abălesei - Donosă (Petrul Suciul), Jacques Marquette & Louis Jolliet, exploratori pe Mississippi* (adaptare din lb. franceză de Eduard Nicolau), *Expediția lui Lewis și Clark* - partea I, filatelie (Titus Rogojan), *Expediția lui Lewis și Clark* - partea a II-a, numismatică (Pavel Geția), *Din Țara de Foc până la Capul Horn* (Zoltan More), *Expediția Banzare* (Eduard Nicolau), *USS „Mount Olympus” și Far Eastern Party* - o călătorie de coșmar (Titus Rogojan), *Stația polară rusească în derivă* SEVERNIY POLYUS 40.

TOPICAL TIME, vol. 63, nr. 5(375), septembrie - octombrie 2012, revistă de filatelie tematică a Asociației Tematicienilor Americani (ATA). Din sumar: *O Henry stamps: why NYC and Russia?* (Jack Andre

Denys), *Osama's head and the turban on stamps* (Chanderdev Singh), *The topical propaganda of meters* (Wayne L. Youngblood), *What determines whether a thematic exhibit attains a Gold medal?* (Tony Wawrukiewicz), *Study unit spotlight: Judaica thematic society: The city post stamps of Luboml* (Hilton Israelsohn), *Shakespeare's Bermuda scenes for the Tempest* (Clete Delvaux), *Foreign thematic exhibits* (Larry E. Davidson).

REVISTA F.A.E.F., organ al Federației Argentinene de Filatelie, bilingv (spaniolă-engleză), nr. 136 - iunie 2012. Din sumar: *Base General Belgrano (1955-1979)* - Humberto Brumatti, *Espana: Rebajas de tarifas* (Jose Amadeo Garcia), *El sueño de Mirabeau Pontes* (Luiz Paulo Rodrigues Cunha), *Thematic philately* (Manfred Bergman), *Correo privado Interpostal S.R.L.* (Elvio Selhos). (dnd)

Documente de istorie poștală:

O scrisoare interesantă din Principatele Unite

ing. Norbert BLISTYAR

În anul 2008 Fa. Dorotheum (Viena) oferta în cadrul licitației Steindler o scrisoare plecată din Brăila în 11 mai 1869 spre Napoli prin intermediul vaselor DDSG care făceau curse regulate pe Dunăre. Scrisoarea este desigur interesantă pentru colecționarii de istorie poștală și a fost prezentată într-o primă fază cititorilor din România de domnii Gheorghe Cserni (Arad) și dr. Ferenc Nagy (Viena)¹. Revenim asupra ei cu o nouă analiză bazată pe documentele administrațiilor poștale din perioada respectivă.

La 31 mai 1869 oficiile poștale austriece și ungare din Principatele Unite își încheie activitatea. În porturile dunărene funcționează în continuare oficiile agențiilor DDSG, iar pe vasele DDSG există în continuare cutiile poștale ale poștei austriece însoțite de conductorii poștali (*Postconducteure*) ai poștei austriece alături de cei ai DDSG. În orice port dunărean unde vasele DDSG făceau escală exista deci posibilitatea de a depune scrisori în cutiile poștale austriece.² Și scrisoarea în cauză (Fig. 1) francată de expeditor cu mărci poștale austriece în sold, rămasă probabil la expeditor încă de pe timpul funcționării oficiului poștal maghiar în Brăila, a fost depusă într-o astfel de cutie poștală, iar conductorul poștal a notat pe ea conform prescripțiilor portul de plecare, în cazul nostru - Brăila. Scrisoarea ajunge la Viena unde se aplică ștampila *PER DAMPSCHIFF*, iar mărcile poștale austriece se anulează cu ștampila mută tricirculară nr. 1 utilizată în mod curent în asemenea situații. Scrisoarea pleacă mai departe

spre Napoli unde, fiind francată cu mărci austriece, este tratată de poșta italiană în mod corect ca o scrisoare austriacă.

Probabil din motive fotogenice notațiile de pe scrisoare au fost manipulate ulterior. Se observă cu ușurință că atât „3” cât și „46” sunt redesenat. Mai grav este însă că ele au fost redesenat de o persoană care nu cunoștea în amănunțime particularitățile taxărilor la oficiile poștale austriece și ungare din Principate înainte de închiderea acestora la 31 martie 1869. Taxa de 23 sld respectiv 46 sld pentru o scrisoare dublă, la care se face referire în articolul domnilor dr. F. Nagy și Gh. Cserni¹, a fost identificată până în prezent numai la oficiul poștal maghiar din Galați pentru perioada aprilie-august 1868 și la nici un alt oficiu din Principatele Unite.³ Poșta Austriacă și Poșta Italiană și Sardinia foloseau unități de greutate diferite, respectiv Loth și Gram. În Art. 6 din Tratatul poștal dintre Austria și Sardinia din 1854 și Art. 7 din Tratatul poștal dintre Austria și Italia din 1867 se stabilește clar modul de lucru cu cele două u-

nități de greutate. Conform acestor articole este exclusă posibilitatea ca aceeași scrisoare să fie încadrată în una din țări într-o treaptă de greutate, iar în cealaltă țară într-o altă treaptă de greutate. Încercarea de a explica o legătură între notațiile „3” și „46” de pe scrisoare prin cele două unități de greutate diferite nu este susținută prin tratatele poștale în vigoare la data respectivă.

Privind cu atenție scrisoarea observăm că brațul stâng al cifrei 4 din 46 se continuă mult deasupra liniei albastre. Inițial notația „46” era de fapt „45”. În scrierea cursivă și rapidă a cifrelor așa cum se practica la mijlocul sec. XIX la oficiile poștale europene, cifra 6 semăna foarte mult cu 5, așa că pentru cineva neavizat și necunosător al taxelor poștale din perioada respectivă, era ușor să greșească. Notația inițială „45” corespunde cu logica taxării efectuate de poșta italiană. Conform Tratatului poștal dintre Austria și Italia din 1867 taxa pentru o scrisoare simplă din Austria spre Italia era egală cu 15 kr/sld. Pentru o scrisoare în treapta treia de greutate tariful era deci 45 kr/sld, ceea ce s-a și notat pe scrisoare și este păcat că un neavizat a modificat notația originală. Francatura aplicată inițial însuma numai 35 sld/kr, deci lipseau 10 kr care erau echivalente cu 25 Centisimi. Oficiul poștal care în primul

¹ Nagy, Ferenc; Cserni, Gheorghe - *O scrisoare din Principatele Unite cu însemne poștale contradictorii*, Studii Filatelic Braşovene, nr. 3(20), 2011, 11-12.

² Vodrazka, Carl dr. - *Postkondukteure auf Eildampfern der Ersten k. k. priv. Donau-Dampfschiffahrts-Gesellschaft (DDSG)*, Rumäniensammler, nr. 148, 2012.

³ O prezentare amănunțită despre particularitățile taxărilor la oficiile maghiare din Principate se află sub tipar la revista maghiară de istorie poștală și la două reviste filatelice de limbă germană (ARGE Ungarn și ARGE Österreich).

moment a apreciat o taxă de ordinul Lirelor, anulează prin două linii litera „L” și notează „2.05”. Acest 2.05 nu este divizibil cu 3, deci nu se referă la o scrisoare din treapta a treia de greutate nefrancată sau la o scrisoare la care nu s-a luat în considerare francatura deja aplicată acolo. La mijlocul sec. XIX poștașii italieni nu foloseau fracții zecimale la inscripționări și taxele ce urmau a fi încasate de la destinatari erau notate pe scrisori în Decimi. În acest fel 2. reprezintă două Decimi iar 05 o jumătate de Decimi, deci în total 25 Centesimi. Pentru noi astăzi desigur un mod ciudat de exprimare, dar destul de des întâlnit pe scrisorile din acele timpuri.

În concluzie, scrisoarea depusă la Brăila în mai 1869 în cutia poștală a unui vas DDSG, francată cu mărci austriece în soldii care sunt anulate

⁴ 167 Corinthia stamp auction, Clasic Romania, 3 Decembrie 2010, p. 67, preț de adjudecare (fără comision - 20%): 13.650 CHF.

⁵ Săvoiu, Emanoil - *Ștampila tricoloră nr. 1 WIEN, philatelica.ro*, III, nr. 6(17) - noiembrie-decembrie 2011, p. 22.

apoi corect la Viena cu ștampila mută, ajunge în Italia unde este tratată ca o scrisoare austriacă francată insuficient și taxată în mod corespunzător. Încercarea de a prezenta scrisoarea ca fiind francată cu mărci nepotrivite, că francatura nu ar fi fost luată în considerare de poșta italiană și că ar aparține în exclusivitate poștei române, este eronată și nu are nici un fel de suport documentar.

Totuși scrisoarea este interesantă pentru istoria poștală română dacă știm să o interpretăm corect. Ea este una din puținele scrisori cunoscute francate cu mărci poștale austriece rămase întâmplător în posesia expeditorului și depuse astfel în cutiile poștale de pe vasele DDSG după 31 martie 1869, data închiderii oficiilor poștale austriece și ungare din Principatele Unite. Există azi modalități tehnice prin care inscripțiile de pe scrisoare pot fi readuse în starea lor inițială.

Considerăm util să prezentăm aici și o scrisoare ce a făcut parte din colecția Fritz Heimbüchler⁴ francată cu mărci românești și depusă de asemenea într-o cutie

poștală de pe un vas DDSG (Fig. 2, pag. 35). Scrisoarea pleacă din Galați în Iulie 1869 spre Viena unde se aplică ștampila *PER DAMPFSCIFF*, dar mărcile românești nu se anulează cu ștampila mută austriacă (!!) așa cum întâlnim la piesa semnalată de dl Emanoil Săvoiu⁵.

Trebuie să fim conștienți că tot ceea ce se publică azi într-o revistă filatelică va constitui material bibliografic prețios pentru generația filateliștilor de mâine. De aceea este foarte important ca materialele publicate să fie bine documentate și corect interpretate. Numai astfel facem un serviciu generației care ne urmează. Pentru eventuale întrebări suplimentare sau indicații bibliografice pot fi contactat oricând la adresa indicată în pastila de prezentare.

ing. Norbert BLISTYAR, născut în 1942 la Jimbolia, România, licențiat al Facultății de Chimie Industrială din Timișoara (1964). Din 1991 stabilit în Germania. Preocupări: istorie poștală. Contact: norbert.blistyar@freenet.de.

Prof. Ștefan Nicolau la 80 de ani

Născut la data de 27 decembrie 1932, la Tulcea, prof. Ștefan Nicolau este unul din mentorii multor generații de colecționari români, nu numai de filateliști.

Prof. Ștefan Nicolau este președinte fondator al grupării de astrofilatelie și filatelie tematică cosmică - *ASTROFILA Botoșani* (înființată la 14 aprilie 1984); președinte de onoare al Asociației Filateliștilor din Județul Botoșani; membru de onoare al Federației Filatelice Române.

În anul 1982 a participat, ca membru fondator, la constituirea secției de numismatică din Botoșani, împreună cu dl Mihai Cornaci și dl Mihai S. Uruguic - președinte fondator al secției din Botoșani.

Exponatele sale de astrofilatelie *Ariane* și *Naveta spațială* s-au

bucurat de apreciere la expozițiile naționale și internaționale la care au fost expuse.

A participat în calitate de competitor, comisar, membru de juriu la numeroase expoziții filatelice naționale și internaționale, dintre care amintim aici expozițiile filatelice mondiale ISTANBUL 1996 și MOSCOVA '97. A organizat o serie de expoziții naționale cu participare internațională - Interastrofiflex '87, Interastrofiflex '90 și ASTROFILA 2001.

Cercetător al istoriei poștale locale și naționale, autor a diverse lucrări de specialitate dar și de amintiri precum și al unor lucrări cu statut enciclopedic, referitoare la domeniile de colecționare. Dintre cele cu conținut filatelic amintim: *Poșta și filateliștii botoșăneni*, AXA Botoșani,

2007; *Printre colecționarii tulceni*, AXA Botoșani, 2008.

A editat buletinul informativ *Astrofilatelistul*, realizând până în 1995, 50 de numere, când acesta și-a încetat apariția.

La Mulți Ani Nea Fănică!

ing. Coriolan CHIRICHEȘ

Postal history documents:

An interesting letter from United Principalities

Norbert BLISTYAR, engineer

In 2008, Fa. Dorotheum (Vienna) was offering for bidding at the Steindler Auction a letter sent from Brăila to Naples on May 11, 1869 with the DDSG ships operating regular trips on the Danube River. The letter is certainly interesting for postal history collectors and was presented to the readers for the first time by Mr. George Cserni (Arad) and Mr. Ferenc Nagy, PhD, (Vienna)¹. We return to the subject with a new analysis based on the postal's administration documents from that time.

On the 31st of May 1869, the Austrian and Hungarian Post Offices stopped their activities in the United Principalities. In the Danubian ports the offices of DDSG agencies continue to operate and on the DDSG ships there still are mailboxes of the Austrian Post Office and postal operators (Postconducteure) of Austrian Post and of DDSG. In any Danubian port where DDSG ships touched at it was the opportunity to put letters in Austrian mailboxes². And the letter in question (Fig. 1, page 32) franked by the sender with Austrian soldi stamps, probably remained in the sender's possession since the Hungarian post office operated in Brăila, was put in such a mailbox and the postal conductor noted on it, in accordance with the requirements, the port of departure, in our case - Brăila. The letter reached Vienna where DAMPF-SCHIFF PER postmark is applied and the Austrian stamps are cancelled by the mute triple-circle postmark no. 1 commonly used in such situations. The letter goes on to Naples where, being fran-

ked with Austrian stamps, is correctly taken by the Italian Post as an Austrian letter.

Probably motivated by photographic reasons the notes from the letter were manipulated ultimately. It's easy to notice that „3” and also „46” are redrawn. And what is more is that the numbers were redrawn by someone who did not know at large the taxation particularities from the Austrian and Hungarian post offices in Principalities before their closing in March 31th, 1869. The fee of 23 sld and 46 sld respectively for a double letter, Mr. F. Nagy PhD and Mr. Gh. Cserni¹ are referring to, was identified until today only to the Hungarian post office from Galati for the period April-August 1868 and at no other post office from the United Principalities.³ The Austrian Post, the Italian Post and that one from Sardinia used different units of weight, Loth and Gram respectively. The Art. 6 of the Postal Treaty between Austria and Sardinia from 1854 and the Art. 7 of the Postal Treaty between Austria and Italy from 1867 set clearly the way of working with the two units of weight. According to these articles is ruled out the possibility that the same letter be included in one of the country at a certain weight class and in the other country at a different weight class. The attempt to explain a relation between the notes „3” and „46” from the letter through two different units of weight is not sustained by the treaties in force at that time.

Looking carefully at the letter we see that the number 4 left arm of 46 continues much above the blue line. Initially the note „46”

was in fact „45”. In the fluent and rapid writing of the figures, as it was usually in the mid-19th century at the European post offices, the number 6 looked very much like 5, so that for someone uninformed and without the knowledge of postal rates of that time it was easy to be wrong. The initial note „45” is in accordance with the taxation logic made by the Italian Post. According to the Treaty between Austria and Italy from 1867 the rate for an ordinary letter from Austria to Italy was of 15 kr/sld. So, for a letter of the third weight class, the rate was of 45 kr/sld, which was written in fact on the letter, but unfortunately an uninformed person modified the original note. The initial franking was only of 35 sld/kr, so less 10 kr. which were the equivalent of 25 Centesimi. The postal operator, who at first sight calculated the rate in Italian lira, cancelled by two lines the letter „L” and noted „2.05”. This „2.05” is not divisible by 3, so that it does not refer to an unfranked letter from the third weight class or to a letter where the already applied stamps were not taken into consideration. At the mid-19th century the Italian postmen did not use decimal fractions and the fees to be cashed from the recipients were noted on letters in Decimi. This way 2. represents two Decimi and 05 half of Decimi, so 25 Centesimi in total. Today it seems for us a strange way of expression, but quite often met on the letter of that time.

In conclusion, the letter put at Brăila in May 1869 in the mailbox of a DDSG ship, franked with Austrian soldi stamps which are then correctly cancelled in Vienna by a mute postmark, arrives in Italy where is treated like an Austrian letter insufficiently franked and charged accordingly. The attempt to present the letter as being one franked with inappropriate stamps, that the franking would not have been taken into consideration by the Italian Post and the ►►►

¹ Nagy, Ferenc; Cserni, Gheorghe - *A letter from the Romanian Principalities displaying contradictory postal signs*, Brasovian Philatelic Studies, no. 3(20), 2011, 11-12.

² Vodrazka, Carl dr. - *Postkonducteure auf Eildampfern der Ersten k. k. priv. Donau-Dampfschiffahrts-Gesellschaft (DDSG)*, Rumäniensammler, no. 148, 2012.

³ A detailed presentation of the taxation particularities at the Hungarian post offices from the United Principalities is in print at the Hungarian magazine for postal history and at two German-language philatelic magazines (ARGE Ungarn and ARGE Österreich).

letter would belong exclusively to the Romanian Post is wrong and without any documentary support.

Though the letter is interesting for the Romanian postal history if we know how to interpret it correctly. This is one of the little known letters franked with Austrian stamps accidentally left in sender's possession and put in the mailboxes of the DDSG ships after March 31st, 1869, the closing date of the Austrian and Hungarian post offices from the United Principalities. There are today technical means to bring the notes from the letter at their initial state.

We consider that is also useful to present here a letter which was part of Fritz Heimbüchler⁴ collection, franked with Romanian stamps and put also in a mailbox of a DDSG ship (Fig. 2). The letter goes from Galați in July 1869 to

Fig. 2

Vienna where *PER DAMPFSCIFF*-postmark is applied, but the Romanian stamps are not cancelled with the Austrian mute postmark(!!) as we see at the piece reported by Mr. Emanoil Savoiu⁵.

We must be aware that everything is published today in a philatelic magazine will become precious bibliographic material for the next generation. That's why is very important that the published articles to be well documented and correctly interpreted. Only thus we make a favour

to the generation that follows. For further supplementary questions or bibliographic references you may contact me anytime at the address indicated in the presentation paragraph.

Engineer Norbert BLISTYAR, born in 1942 at Jimbolia, Romania, Licentiate of the Faculty of Industrial Chemistry from Timișoara (1964). Since 1991 he lives in Germany. Working in philately: postal history. Contact: norbert.blistyar@freenet.de.

⁴ 167 Corinthia stamp auction, Clasic Romania, 3 December 2010, p. 67, hammer price (buyer's premium excl.): 13,650 CHF.

⁵ Săvoiu, Emanoil - *Ștampila tricoloră nr. 1 WIEN, philatelica.ro*, III, nr. 6(17) - noiembrie-decembrie 2011, p. 22.

Fritz Heimbüchler la 82 de ani

Născut la 26 noiembrie 1930 Fritz Heimbüchler (RDP, 2001) este unul din cei mai semnificativi colecționari de România din istoria filateliei¹, fiind expert federal BPP (1974) și expert AIEP (1984).

Exponatul său *România 1820-1880* a fost distins cu *Marele premiu internațional* la expoziția mondială ISTANBUL 1996. Ultima oară, colecția a fost expusă în *Curtea de onoare* la expoziția mondială WIPA 2008 (Viena). Colecția sa a fost scoasă la vânzare, la casa de licitații Corinthia, începând cu decembrie 2010. Revista *philatelica.ro* a relatat despre realizările

la aceste licitații².

A publicat trei monografii bilingve (germană - engleză) despre perioada clasică a filateliei românești: *Rumänien - Die Ochsenköpfe der Moldau 1852 - 1862*, vol. I, 1995; *Rumänien - Fürstentum Walachei 1820-1862 - Vereinigte Fürstentümer 1862-1872*, vol. II, 2002; *Rumänien - Die Ochsenköpfe der Moldau 1858-1862*, supplementary vol. III. Cele trei monografii au fost distinse cu o medalie de *Aur Mare* la expoziția *iphl@ 2012*.

Fritz Heimbüchler, în fața exponatului său, în dialog la WIPA (18 septembrie 2008) cu editorul revistei *philatelica.ro*

Este membru fondator al Grupului de Studii *ARGE Rumänien* (1969), grup ce a susținut trei simpozioane în România.

În cadrul ciclului *Rotonda filatelistilor de seamă*, EDIPOST i-a dedicat un întreg poștal (cod 156/99).

La Mulți Ani Fritz!

Dan N. DOBRESCU, AIJP

¹ Galeria celor mai semnificativi colecționari de România în istoria filateliei, include pe: T. K. Tapling, Baron Ferrary, Arthur Hind, Regele Carol II, Baron Alphonse de Rothschild, Regele Farouk al Egiptului, Baron von Witzleben, Alfred H. Caspary, Maurice Burrus, John R. Boker jr., Edouard Cohen, Tomasi-Künzi, Réne Berlingin, Joseph Hackmey, Mircea Stănculescu, Sorin Pantîș, Orest Robciuc.

² *philatelica.ro*, II, nr. 6(11), noiembrie-decembrie 2010, coperta 3; *philatelica.ro*, III, nr. 5(16), septembrie-octombrie 2011, coperta 3.

à retenir:

Les associations philatéliques (V) -

La Société Roumaine de maximaphilie „Dr. Valeriu Neaga”

Président fondateur, général de brigade (r) Vasile DOROȘ

Secrétaire-membre fondateur, ing. Mihai CEUCĂ

En parfait accord avec les efforts généraux de la société roumaine de se moderniser afin de s'aligner au style européen, un groupe d'initiative coordonné par le général de brigade (r) Vasile Doroș a créé **La Société Roumaine de maximaphilie „Dr. Valeriu Neaga”**, une association philatélique, spécialisée dans la maximaphilie, domaine philatélique de tradition en Roumanie.

Il y a des études et des documents qui attestent incontestablement que la maximaphilie a déjà un siècle d'existence. En tant que forme organisée, a pris naissance en France (1944) l'association *Les Maximaphiles français*, la première au monde de ce genre, suivie d'associations similaires en Belgique (1949), aux États-Unis (1950) et en Roumanie (1957).

Un rôle décisif dans la création d'un cadre organisé de la maximaphilie roumaine fut celui du docteur Valeriu Neaga, qui, avec d'autres philatélistes a créé en 1957, dans la ville de Bacău, le premier *groupe de maximaphilie*. Tout en continuant son activité professionnelle à Bucarest, grâce à sa passion maximaphile, dr. Valeriu Neaga a fondé la *section de maximaphilie* dans le cadre de l'Association des Philatélistes de

Roumanie - AFR, fait qui a conduit à bref délai, à la création de dizaines de groupes de maximaphilie sur tout le territoire roumain.

En 1974, la ville de Bucarest a hébergé l'Exposition européenne de maximaphilie *EUROMAX* et le premier Symposium International de Maximaphilie. Le Comité d'organisation a réussi, grâce au docteur Valeriu Neaga à réunir 175 exposants de 21 pays européens, des États-Unis, d'Argentine et du Brésil.

A cette occasion a été adopté le *Statut International de la Maximaphilie*, document qui se trouve à la base du actuel Règlement spécial pour l'évaluation des collections de la maximaphilie des expositions de la FIP (SERV).

La personnalité du dr. Valeriu Neaga étant reconnue par les maximaphiles du monde entier, celui-ci a été élu Président de la Commission de Maximaphilie de la FIP (1982-1988).

In memoriam, pour sa prodigieuse activité dans le domaine de la culture par l'intermédiaire de la maximaphilie dans le monde entier, les membres fondateurs de la Société Roumaine de Maximaphilie, créée en 2007, ayant aussi l'accord des membres de la famille du réputé philatéliste, décident que l'association s'appelle: *La Société Roumaine de Maximaphilie „Dr. Valeriu Neaga”*.

Le but de l'association est précisé dans les premiers articles du statut¹.

L'Assemblée générale de constitution a eu lieu le 13 octobre 2007 à Sibiu - la capitale culturelle européenne 2007 - à l'occasion de l'Exposition bilatérale Roumanie - Luxembourg. L'Assemblée a été honorée par la présence du Monsieur Joseph Wolff, Ex-Président de la FIP et du Monsieur Jean-Pierre Mangin, le Président de l'Académie Mondiale de Philatélie qui se trouvaient à Sibiu pour l'Exposition. La structure organisationnelle est basée sur des principes modernes et flexibles.

L'une des principales préoccupations du Conseil directoire fut de vivifier le mouvement philatélique de Roumanie. Dans ce sens, on a fait l'inventaire des collections de maximaphilie compétitives existantes, en a actualisé la liste des membres de jury spécialisés en maximaphilie et on a stimulé l'intérêt des membres de la société afin qu'ils participent avec des collections de grande valeur aux compétitions internes et internationales. Ainsi, huit exposants, ayant plusieurs collections sur thèmes divers, ont participé aux Expositions mondiales, régionales, nationales ou spécialisées en Espagne, Russie, Israël, ►►►

¹ Art. 1 „L'Association philatélique dénommée la «Société Roumaine de Maximaphilie «Dr. Valeriu Neaga»», est une personne juridique légitimement privée sans un but patrimonial, à durée illimitée, constituée conformément aux prévisions de la législation roumaine, respectivement OG 96-2000 approuvée aux termes de la Loi no. 246-2005, légalisée au Tribunal de Bacău par le Certificat no. 12903/180/2007 du 05.12.2007.

Art. 3 „La «Société Roumaine de Maximaphilie «Dr. Valeriu Neaga»», membre de la Fédération Philatélique Roumaine - FFR, est la continuatrice de toutes les formes d'organisation des maximaphiles, (en commençant avec l'an 1957, où l'on a constitué dans la ville de Bacău le premier groupement de maximaphilie de Roumanie), des actions et

des manifestations de maximaphilie qui ont assuré une place de prestige à la maximaphilie roumaine durant les 5 décennies d'existence sur le plan international”.

Art. 5 „Le siège social de la «Société Roumaine de Maximaphilie «Dr. Valeriu Neaga»», se trouve à Bacău - Roumanie, fait qui représente la volonté expresse des héritiers du docteur Valeriu Neaga”.

L'association comprend dans sa structure des membres fondateurs, des membres actifs, honoraires, donateurs et des membres d'honneur mais aussi des membres associés (des organisations philatéliques à profil maximaphile du pays et de l'étranger) qui veulent collaborer avec la „Société Roumaine de Maximaphilie «dr. Valeriu Neaga»” sur la base de la réciprocité.

République Tchèque, Roumanie, Chine, Turquie, France, Italie, République Moldave et partout ils ont remporté des diplômes et des médailles de l'Argent à l'Or. La médaille d'or a été gagnée par M. Leon Iancovici, membre fondateur de notre société, à EFIRO 2008. Jusqu'à présent, on peut compter seulement cinq médailles d'Or obtenues par des maximaphiles aux Expositions mondiales.

La maximaphilie roumaine se fait aussi remarquer par la publication de cinq ouvrages de spécialité, parus à Bucarest, Cluj-Napoca et Bacău, ce qui situe la Roumanie en première place parmi les pays à tradition maximaphile. On a un blog de la société (<http://srmdvn.blogspot.ro>) où l'on présente les activités spécifiques des maximaphiles de chez nous, mais aussi celles des associations partenaires d'étranger.

Grâce aux appréciations vis-à-vis de la tradition de la maximaphilie roumaine et à ses contributions dans la communauté maximaphile mondiale, le président en fonction de notre société a été élu membre du Bureau de la Commission de la FIP - maximaphilie pour un mandat de quatre ans, 2008-2012.

Notre société a accordé un intérêt à part aux expositions nationales à participation internationale; d'une part on a voulu promouvoir les nouvelles collections valeureuses et d'autre part on a voulu consolider la collaboration avec les associations maximaphiles de l'étranger.

Nicos Rangos, ex-président de la Commission de maximaphilie de la FIP, président du jury de l'exposition *EXPOMAX 2010* à Bacău, remarquait dans un ample article, publié en FEPA NEWS et FLASH / FIP: „Ainsi, dans un temps très limité (trois mois seulement de l'EFIRO 2008, qu'on a organisé à Bucarest) on a assuré la participation à l'exposition de sept pays avec 48 collections maximaphiles

² Voir aussi Dumitru, Dumitru F. - *Expoziția de maximafilie „ARTĂ ȘI RELIGIE”*, philatelica.ro, II, nr. 5(10) - septembre-octobre 2010, 34.

Fig. 1

de bonne qualité.

Une surprise remarquable c'est le choix de l'endroit de l'exposition. On a choisi le grand magasin moderne «Arena Mall» (Fig. 1) de la ville de Bacău. Les cadres avec les collections exposées couvrent presque tout l'espace des passages vides du 2ème étage. Les 48 collections chatouillent la curiosité naturelle des clients qui font leurs achats dans le grand magasin. Les sacs à main, ils s'arrêtent pour les regarder et ils demandent toute sorte d'informations sur la maximaphilie.

On a introduit encore une innovation avec l'organisation d'une visite guidée de deux jours, commençant par Bacău, la ville natale de la championne olympique Doina Melinte et des grands poètes George Bacovia et Vasile Alecsandri. Nous avons eu l'occasion, non simplement de visiter, mais aussi de vivre la grandeur de la tradition qui coexiste avec la culture, la vie moderne et la création.

Les surprises continuent avec l'excursion et la visite guidée au

musée du célèbre musicien roumain George Enesco, à l'église historique qui a été construite le XVème siècle par le prince Etienne le Grand, à Borzești le musée d'art religieux, à Moinești le monument Dada, la mairie de la ville Onești, ville qui a donné au monde du sport la gymnaste Nadia Comăneci. Cependant ce qui nous a causé une grande impression était la descente à la mine de sel, impressionnante, près de la ville Târgu Ocna. Nous avons admiré la grande église ciselée par les mineurs avec son dôme bien peint, lieu approprié pour la connaissance et le recueillement spirituel de patients, des travailleurs et des visiteurs.

Notre dernier arrêt ce fut la station de Slănic-Moldova, où nous avions eu l'occasion d'admirer le paysage merveilleux et les beautés naturelles de la montagne verdoyante.

Là, pendant une réunion spéciale et en présence des délégations française, italienne, roumaine et chypriote nous ►►►

Fig. 2

avons discuté des sujets actuels et qui se rapportaient principalement à la Maximaphilie. EXPOMAX BACĂU 600 (Fig. 2) a été un bon exemple à être suivi par les associations maximaphiles de tous les pays du monde."

Une deuxième grande exposition a été organisée en septembre 2010, en partenariat avec l'Association Philatélique France-Roumanie dans la ville de Bacău. C'était l'Exposition Nationale de Maximaphilie, à participation internationale, EXPOMAX 2010, ayant pour thème "Art et Religion" (Fig. 3).

Le patronage de l'exposition a été accordé par le Ministère des Affaires Etrangères, l'Académie Mondiale de Philatélie, dont le président, M. Jean-Pierre Mangin nous a honorés avec sa présence à Bacău, la Fédération Philatélique Roumaine, le Conseil départemental et la Mairie du Muncipe de Bacău.

Etant donné le thème de l'exposition, se sont le Décanat Romano-catholique de Bacău, l'Association des catholiques Dumitru Martinas de Bacău, le Musée Iulian Antonescu, le Lycée d'Art George Apostu de Bacău et la Poste départementale qui nous ont offert leur collaboration précieuse.

L'Exposition fut organisée dans deux locations emblématiques, en fonction du thème choisi:

- La Section-Religion dans la Cathédrale Catholique les Saints Apôtres Pierre et Paul de Bacău, probablement la plus grande cathédrale catholique de l'Est de l'Europe, ce qui a constitué une première mondiale. L'ouverture de l'exposition avec les allocutions des représentants du milieu laïque ou religieux, a eu lieu en présence de plus de 800 paroissiens qui assistaient et à l'office de la messe.

- La Section-Art au Musée Iulian Antonescu de Bacău. Plus de 200 visiteurs ont pris part au vernissage; parmi ceux-ci officiels, hommes de culture, sponsors et collaborateurs, de nombreux représentants de la mass-média.

Fig. 3

Le vernissage a été suivi d'un spectacle culturel et artistique. On a assisté à un mini-Concert de musique classique, populaire et légère, interprété par les élèves et les étudiants de la ville (Fig. 4).

Ont été exposées 49 collections, dont 22 venues de l'étranger: France, Italie, Luxembourg, Chypre, Canada, Allemagne, Suisse, Kuweit et la République Moldave. On a eu des classes pour les adultes et pour la jeunesse. A l'occasion de l'exposition, on a réalisé un catalogue bilingue roumain-français, le palmarès, une CM dédiée au musicien roumain George Enescu et deux cachets occasionnels à thème religieux.

Etant considéré un important événement culturel, on a parlé de cette exposition dans la presse locale et nationale, à la radio et à la télé, ainsi que dans les publica-

tions de spécialité de France et d'Italie, tout comme sur les sites de la Société Roumaine de Maximaphilie „Dr. Valeriu Neaga” et de l'Association Les Maximaphiles Français et aussi en FEPA NEWS.

Toute liaison avec notre Société peut être réalisée par l'intermédiaire de Monsieur Vasile Doros, président, en utilisant les possibilités suivantes: adresse postale: rue N. Bălcescu 12-C-10, code 600051, BACĂU - ROMANIA; tel/fax 0040-0234-546046; tel. portable 0040-0744-577269; e-mail: vivi.doros@yahoo.com.

Les membres de la Société Roumaine de Maximaphilie „Dr. Valeriu Neaga” expriment leur disponibilité de collaborer pour le progrès de la maximaphilie, la fille la plus jeune et la plus belle de la philatélie, dans le contexte de la satisfaction d'un plaisir noble.

Fig. 4

Caragiale jucat în lagăr (1917) ...

Gilda ROȘCA

Articolul dlui Călin Marinescu¹ despre prizonierii de război mi-a adus în gând paginile pe care le-am citit cu emoție în *Jurnalul de război* al unui tânăr sublocotenent român, Constantin H. Călinescu.

Acesta a căzut prizonier la Breaza, în retragere, la 29 noiembrie 1916, luat fiind de Regimentul 253 Bavarez.

Internat inițial la Stralsund, mutat apoi la Crefeld, acesta notează aproape zilnic în ale sale *Notițe răzlețe* gândurile și evenimentele pe care le trăiește ca prizonier în nordul îndepărtat al Germaniei.

Jurnalul, păstrat cu multă grijă și dragoste de fiica acestuia, aduce o serie de informații, multe inedite.

Aflăm astfel că în 9/22 IV 917 Comandamentul Lagărului Stralsund² le acorda detinuților români dreptul să corespundă în ținuturile ocupate prin comandanțele Craiova și București. Puteau scrie de 5 ori pe lună, la 5, 10 și 25 ale fiecărei luni cărți poștale, iar la 15 și 30 scrisori. Unele din

veștile trimise acasă erau cu siguranță și despre evenimentele culturale ce aveau loc în lagăr.

În jurnal găsim mărturii despre șezătorile științifice, artistice și literare ținute, unele chiar în sălile de mese, la multe asistând pe lângă ofițerii superiori prizonieri și reprezentanți ai conducerii lagărului.

Scriitorii și actorii români de la Stralsund, printre care D. Nanu, Gheorghe Brăescu, Eugen Todie, Horia Furtună, Titus Hotnog, Sandu Teleajan, Cezar T. Stoika, organizaseră acolo un cerc literar, o revistă și un teatru.

Atât la Stralsund cât la Crefeld prizonierii români susțineau spectacole, cultivând cu multă dragoste de țară și seriozitate cuvântul și spiritul românesc. Dovadă stau numeroasele piese jucate, cele mai multe ale lui I.L. Caragiale: *O noapte furtunoasă*, *D'ale Carnavalului*, *O soacră*, dar și altele ale lui Alecsandri sau Victor Eftimiu, pe lângă piese de Moliere sau Richepin.

Mărturisirile după astfel de acțiuni, în care deținea întotdeauna câte un rol, sunau astfel: „Am fost transformat cu totul. Uitasem că-s prizonier și-mi închipuiam că

sunt la o reprezentație dată la liceu de băieți cu talent. Sper că aceste lucruri vor mai micșora din suferința suflătoare”.

La cinci ani de la moartea marului nostru dramaturg, piesa *O soacră* jucată în lagăr beneficiază de o reprezentare cu costume.

„Am mers în oraș pentru închirierea perucilor și costumelor. Am venit pe înserat în lagăr. Prin oraș lume foarte multă. Îmi aduceam aminte de Calea Victoriei și Lipscani trecând prin vâlmășagul de lume.”

Ni se spune și că „Acesta plimbări au fost aprobate pentru Lagărul Crefeld de Ministerul de Răsboiu german pe baza unei cărți unde dăm cuvântul nostru de onoare că nu vom fugi și nici nu vom aduce vreo păgubire Imperiului german, cărți ce poartă semnătura ofițerului. Aceste cărți se iau de către ofițerii prizonieri de la ofițerul lagărului, iar la venirea din plimbare se dau înapoi.”

Dovada acestor plimbări o constituie cartea poștală ilustrată (Crefeld - Partie am Bismarckplatz), expediată la 5 decembrie 1917 (ziua de 5 era una din zilele în care puteau expedia cărți poștale - Fig. 1, colecția dr. Dan Grecu).

Caragiale a adus alinare prin piesele lui multor români aflați atât de departe de țară, într-un prizonierat al cărui sfârșit era greu de imaginat.

¹ Noi informații despre prizonierii de război și internații civili din România 1917-1919 (I), philatelica.ro, IV, nr. 5(22) - septembrie-octombrie 2012, 2-6.

² Călin Marinescu - Noi informații despre prizonierii de război și internații civili din România 1917-1919 (II), philatelica.ro, IV, nr. 6(23) - noiembrie-decembrie 2012, p. 13.

Fig. 1 - Carte poștală ilustrând o piață din orașul Crefeld, expediată de un ofițer român (Lt. Teodor Radulian), prizonier în lagărul local și adresată spre Roșiori de Vede, în teritoriul ocupat. La 5.12.1917, este cenzurată cu 2 ștampile diferite ale lagărului, prima cu textul *Postprüfungstelle * Offizier Gefangenenerlager / F.a. / Crefeld* (Oficiul de cenzură poștală a lagărului de ofițeri prizonieri Crefeld), a doua cu un text ușor diferit: *Postprüfungstelle * Offizier Gefangenenerlager / Geprüft 1 Crefeld* (Oficiul de cenzură poștală a lagărului de ofițeri prizonieri Crefeld, Verificat 1). - colecția dr. Dan Grecu

Parfum de trandafir (II)

László KÁLLAI

Istoria trandafirului

Ruja (cum se mai numește în graiul popular) are o istorie lungă. Trandafirul, pe parcursul istoriei, a fost simbolul deopotrivă al iubirii, frumuseții, al războaielor și al unor curente politice de stânga. Trandafirul există, în conformitate cu dovezile fosile, de cel puțin 35 de milioane de ani. Genul *Rosa* are aproximativ 200 de specii răspândite pe întregul mapamond. Cultivarea trandafirilor a început aproximativ acum 5.000 de ani, probabil în China. În timpul Imperiului Roman petalele au fost folosite drept confeti la festivități, dar și pentru a prepara medicamente ori parfumuri.

Trandafirii au fost la mare căutare în secolul al XVII-lea, floarea sau apa de trandafir fiind considerate mijloc legal de plată.

În zilele noastre, trandafirii își trăiesc o nouă epocă de renaștere.

Legendele trandafirului

- În mitologia greacă se spune că Afrodita, zeița dragostei, a creat trandafirul, care a rezultat din lacrimile ei și sângele lui Adonis, iubitul ei.

- În Roma antică trandafirul a devenit simbol al iubirii și al frumuseții fiind asociat cu numele zeiței dragostei, frumuseții și fertilității, Venus.

- Conform unei legende arabe toți trandafirii au fost inițial albi. Se spune că s-au colorat abia după ce o privighetoare s-a îndrăgostit de un fir de trandafir. Dragostea păsării a fost atât de intensă încât într-o zi când ținea la piept floarea, un spin al acesteia i-a străpuns inima, colorând pentru totdeauna cu sânge petalele albe în roșu.

- O altă legendă istorisește că în Grădina Raiului toți trandafirii erau albi - culoarea purității. Când Adam și Eva au făcut păcatul primordial și Dumnezeu i-a izgonit din Paradis, trandafirii, de rușine, s-au înroșit. De atunci trandafirii roșii semnifică dragostea pasională; sunt cea mai gingașă modalitate de a spune fără cuvinte „Te iubesc!”.

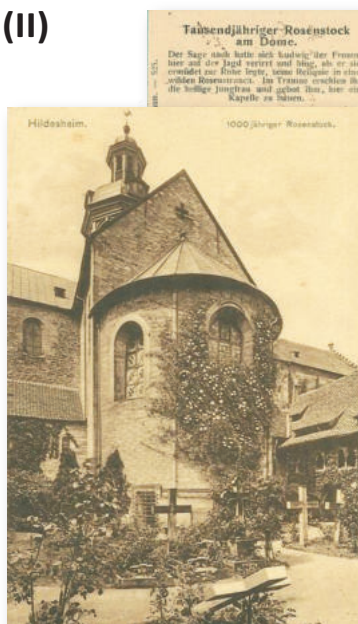

Fig. 6 - Carte poștală ilustrată - Hildesheim - 1.000 jähriger Rosenstock - (Hildessia-Verlag (E. B.), Hildesheim. Braun. - 252.) circulată pe relația Hilgerheim (landul Saxonia Inferioară, Germania)-Koldurg (Danemarca).
Fig. 6 - Picture post card - 1.000 jähriger Rosenstock - (Hildessia-Verlag (E. B.), Hildesheim. Braun. - 252.) from Hilgerheim (Lower Saxonia county, Germany) to Koldurg (Denmark).

- Cea mai bătrână tufă de trandafir are peste 1.000 de ani, spun botaniștii. Ea continuă și în zilele noastre să înflorească în umbra zidurilor Catedralei Sfânta Maria din Hildesheim - Germania (Fig. 6). Lângă peretele absidei se află tufa despre care se spune că a fost plantată în anul 815. Ludovic I cel Pios, rege al Aquitaniei, Anno Domini se afla în codrii din Saxonia unde asculta o slujbă religioasă. Regele a agățat pe o creangă de trandafir sălbatic racla Sfintei. În mod miraculos după terminarea slujbei, capelanul regal nu a mai reușit să dezlipească relicvariul. Suveranul a

perceput pățania ca un semn cresc și în acel loc a întemeiat arhidioceza proiectată a fi înființată inițial în orașul Elze. Regele cel pios a oferit sfântul lăcaș Fecioarei Maria, care are ca simbol trandafirul.

Continuitatea tufei de la Hildesheim este atestată în documente de mai bine de 400 de ani. În cel de-al Doilea Război Mondial catedrala a fost lovită de o bombă, peretele pe care se spijină trandafirul dărâmandu-se. Trandafirul a fost distrus, arzând până la rădăcini. În mod miraculos, la scurt timp după ce a fost curățat molozul, din pământ au răsarit lăstari.

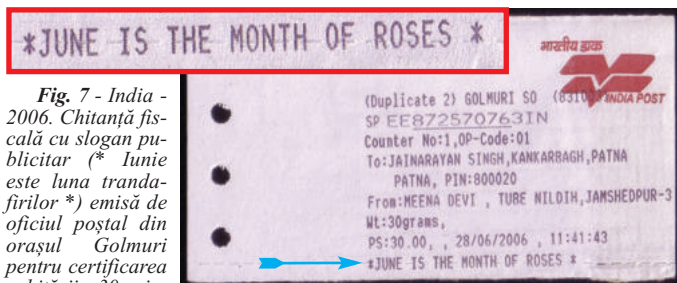

Fig. 7 - India - 2006. Chitanță fiscală cu slogan publicitar (* Junie este luna trandafirilor *) emisă de oficiul poștal din orașul Golmuri pentru certificarea achitării a 30 paise contravaloarea unei trimiteri de 30 grame în orașul Kankarbagh.

Fig. 7 - India - 2006. Tax receipt with advertising slogan (* June is the month of roses *) issued by the post office from the city of Golmuri to certify the payment of 30 paise, the price for a dispatch of 30 grams in the city of Kankarbagh.

Rose perfume (II)

László KÁLLAI

The history of the rose

The branch of roses („ruja” in Romanian, the common name of the rose) has a long history. The rose, throughout the history, was at the same time the symbol of love, beauty, wars and left-wing politics. The rose exists, according to the fossil proofs, from at least 35 millions of years. The genus *Rosa* comprises approximately 200 shrub species distributed widely throughout world habitats. Rose cultivation began some 5,000 years ago, probably in China. During the Roman period, rose petals were used as confetti at celebrations, but also for medicinal purposes or preparation of perfumes.

Roses were in such high demand during the 17th century, so roses or rose water were considered legal means of payments.

At present the roses are in a new epoch of Renaissance.

The legends of the rose

- In Greek mythology Aphrodite, the goddess of love, is said to have created the rose which arose from her tears and the blood of her lover Adonis.

- In antique Rome the rose became the symbol of love and beauty, being linked to Venus, the Roman goddess of love, beauty and fertility.

- In an Arabic legend all roses were originally white. It's said that they became colored after a nightingale fell in love with a rose. The nightingale's love was so intense so one day he pressed himself to the flower and one thorn pierced his heart, his blood coloring the rose red forever.

- Other legend says that in the Garden of Eden all roses were white, the color of purity. When Adam and Eve committed the primordial sin and God threw them out of Paradise, the roses turned red as they blushed with shame. Since then the red roses are the symbol of passionate love, the most tender way to say „I love you!” without words.

Fig. 8 - Vietnam - 1980 (Scott #1037). *Deși în politică trandafirul este simbolul stângii, în regimul comunist ruja noastră s-a ofilit.**

Fig. 8 - Viet Nam - 1980 (Scott #1037). *Although in policy the rose is the symbol of left-wing, during the communist regime our branch of roses faded.**

Fig. 9 - Statele Unite ale Americii - 1932.

*Ștampila „plută”** (bicolor: verde și mov) aplicată în orașul Rose, Statul Kansas pe o scrisoare recomandată.*

Fig. 9 - USA - 1932.

*Fancy cancel** from Rose, Kansas. Three strikes in violet and green on registered envelope.*

- The world's oldest living rose bush is thought to be over 1,000 years old, botanists say. Today it continues to bloom in the walls' shadow of St. Mary's Cathedral from Hildesheim - Germany (Fig. 6). Near the apse's wall is the bush which is said that it was planted in 815. Ludwig I the Pious, the king of Aquitaine, Anno Domini was in Saxony attending a religious service. The king hung some relics of Virgin Mary on a wild rose branch. Miraculously after the end of the religious service the imperial chaplain could not budge the reliquary from its place. The king interpreted

this as a sign of God's will and founded on the site the diocese, initially supposed to be in the town of Elze. The pious king offered the holy church to St. Mary, who has as symbol the rose.

The continuity of the bush from Hildesheim is attested by documents for more than 400 years. During World War II the cathedral was hit by a bomb, demolishing the wall which supported the rose bush. The rose was destroyed, the fire burning the roots. Miraculously, just after the place was cleaned, new shoots have grown from the ground.

* Dobrescu, Dan N. - *Manualul expozantului tematician*, AXA Botoșani, 2008, p. 27-28 / Dobrescu, Dan N. - *Handbook of the thematic exhibitor*, AXA Botoșani, 2008, p. 27-28 (<http://www.philatelica.ro/met.pdf>)

** O ștampilă „plută” este o obliterare poștală care include un desen artistic. Deși termenul poate fi folosit pentru obliterările cu mașinile moderne care includ opere de artă, el se referă înainte de toate la desenele gravate în plută folosite în oficiile poștale ale secolului al XIX-lea din Statele Unite. / A fancy cancel is a postal cancellation that includes an artistic design. Although the term may be used of modern machine cancellations that include artwork, it primarily refers to the designs carved in cork and used in 19th century post offices of the United States.

Galeria celebrităților botoșănene (XIV)

dr. Gică MARIȚANU

Samson BODNĂRESCU (1840-1902) 18 februarie - 110 ani de la moarte

Profesorul și scriitorul Samson Bodnărescu s-a născut la 27 iunie 1840, în satul Voitin, comuna Gălănești din zona Rădăuți.

Urmează cursurile primare și liceale la Vicovul de Jos, Rădăuți și Cernăuți pentru ca spre sfârșitul anului 1865 să emigreze în România, la București, iar de aici, în 1866, la Iași, ca profesor și pedagog la Institutele Unite. Imediat se face remarcat prin talentul său literar și devine membru al *Junimii*, care-i facilitează deplasarea la Viena, Berlin și Halle unde timp de patru ani urmează cursuri de filozofie închinute de obținerea doctoratului în filozofie la Gissen, pe 3 noiembrie 1870.

Reîntors la Iași, s-a stabilit într-o locuință din curtea mănăstirii *Trei Ierarhi* unde l-a găzduit pe Mihai Eminescu, prietenul său de o viață, căruia i-a succedat ca bibliotecar la Biblioteca Centrală din Iași până în 1874. Între 1874-1879 când a activat ca profesor și director la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași a continuat să scrie, în 1876 revista *Convorbiri literare* publicându-i prima lucrare intitulată *Suferințele*.

Odată cu inaugurarea Institutului Liceal „Anastase Bașotă” din Pomârla, județul Botoșani, care a avut loc la 18 februarie 1879, la insistențele bunilor săi prieteni de la *Junimea*, Vasile Pogor și Ioan Ianov, epitropi administratori ai noii instituții de învățământ, Samson Bodnărescu acceptă funcția de director pe care o va deține timp de 23 de ani. În această calitate, a contribuit definitoriu la creșterea reputației școlii, mizând pe un învățământ intuitiv în care accentul se punea pe științele aplicative și lucrările practice, eforturile fiindu-i răsplătite cu medalia *Bene Merenti* cl. I.

La Pomârla, unde Bodnărescu a continuat să scrie „sub vraja fermecătoare a codrului Herței și a naturii exuberante și virgine”, a fost vizitat deseori de Enescu, Slavici și Eminescu, vechiul său prieten, care „i-a fost un lector asiduă”, după cum nota Perpessicius.

„Este sigur că Bodnărescu a fost un poet de talent, mai cu seamă în mica poezie lirică, de tipul liedului hei-

nian, unde accentele sale pot emoționa și astăzi” sublinia Tudor Vianu. Într-o activitate literară de aproape trei decenii, Samson Bodnărescu, în afară de poezii, a scris epigrame, drame istorice, două legende istorice, cronici dramatice, eseuri artistice, note de călătorie etc. Printre cele mai reprezentative creații ale opereii sale, apreciate de Titu Maiorescu și Mihai Eminescu, se numără piesa de teatru în cinci acte *Roman și Viorica* sau *Voința e puterea vieții* (1864), tragedia Rienz (1868) - inspirată din opera cu același titlu a scriitorului englez Edward Bulwer-Lytton, tragedia *Lăpușneanu Vodă* (1879) și antologia *Din scrierile lui Samson Bodnărescu* (1884).

Samson Bodnărescu a încetat din viață la 18 februarie 1902 la Pomârla, județul Botoșani.

Referințe:

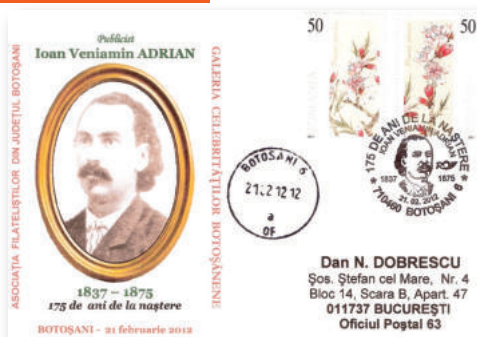
Bejenaru, Ionel, *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, p. 49-51;
Asociația foștilor elevi ai Liceului „N. Bașotă” din Pomârla - *Clipe de amintire închinat lui Samson Bodnărescu, cu ocazia comemorării a 25 de ani de la moartea sa*, Iași, 1927, p. 6, 15, 24.

Ioan Veniamin ADRIAN (1837-1875) 21 februarie - 175 de ani de la naștere

Fondatorul primei tipografii și a primei reviste culturale botoșănene, Ioan Veniamin Adrian s-a născut la Mihăileni, județul Botoșani, în anul 1837.

A urmat cursurile primare în târgul natal, cursurile gimnaziale la Fălticeni, iar cursurile universitare, pe care le-a absolvit în 1856 ca licențiat în litere, la fosta Academie Mihăileană din Iași. Și-a început cariera didactică la Școala Primară din Dorohoi, ca profesor de istorie, apoi a predat la Gimnaziul din Galați, iar apoi a predat istoria, limba română și franceza la nou înființatul Gimnaziu (viitorul liceu „A. T. Laurian”) din Botoșani.

În 1861 pleacă la Iași unde editează foaia satirică *Bondarul*, semnând foiletoane satirice, poeme satirice, fabule, editoriale.

Revine la Botoșani ca revizor școlar pentru județele Dorohoi și Botoșani, funcție în care a fost numit de *Consiliul Superior de Instrucție* la 31 august 1864. ▶▶▶

În calitate de revizor școlar, Ioan Veniamin Adrian, care printre altele a fost și „secretar al comisei botoșănene care a decis angajarea tânărului Eminescu în postul de copist la cancelaria Consiliului Județean Botoșani, la 7 noiembrie 1864”, a desfășurat o adevărată muncă de pionierat, punând bazele a 43 de școli rurale.

Atras în continuare de publicistică, în aprilie 1866, înființează prima tipografie din Botoșani și editează ziarul politic *Tearra de Susu*.

Anul 1868 a fost pentru Ioan Veniamin Adrian, unul bogat în evenimente. Astfel, la 21 ianuarie editează prima revistă literară botoșăneană - *Steluța*, a cărei apariție este salutată în *Convorbiri literare* și în revista *Familia* de la Pesta, la 25 februarie constituie *Societatea pentru învățătura poporului român*, punând și bazele unei școli de adulți, iar în decembrie se va afla printre cei 22 de membri fondatori ai primei societăți literare din Botoșani. Tot în 1868, odată cu transformarea Gimnaziului în Liceu, la 18 iunie, revine la catedră ca profesor de istorie universală.

Gheorghe C. ZAPAN (1897-1977) 8 martie - 115 ani de la naștere

Pionierul psihologiei experimentale și al ciberneticii calitative românești, savantul Gheorghe Zapan s-a născut la 8 martie 1897 în Dorohoi, județul Botoșani, ca fiu al lui Constantin Zapan, funcționar C.F.R. și al Matildei Zapan, casnică. A urmat cursurile Școlii Primare nr. 1 de băieți „Gh. Asachi” din Dorohoi, avându-i printre colegi pe viitorul profesor universitar Constantin Botez și pe viitorul academician Theodor V. Ionescu.

După absolvirea claselor primare în 1909, s-a înscris la gimnaziul de băieți „Gr. Ghica VV” din Dorohoi dar a continuat cursurile gimnaziale la Iași, Bârlad și din nou la Dorohoi. Absolvind gimnaziul, în toamna anului 1913 a început cursurile liceale la Dorohoi iar în 1914, după moartea tatălui, s-a transferat la Liceul Militar „Mănăstirea Dealu” din Târgoviște. S-a înscris (1915) la Școala Militară de Ofițeri de Artilerie pe care a absolvit-o în anul următor, devenind ofițer activ. În această calitate, a participat la luptele din Primul Război Mondial de la Mărășești, unde a și fost rănit. Pentru faptele de viteză și pentru „*reglarea tirului de artilerie în sectorul Mărășești-Doaga și baterea obiectivelor în bătălia din august 1917*” a primit înalta decorație *Coroana României* cu panglica de *Virtutea Militară* în grad de cavalier, iar pentru studiul *Asupra câtorva elemente de tragere* primește Premiul pentru lucrări de matematică aplicată la științe militare.

Urmează cursuri de drept (1915) și, în paralel, audiază cursuri de filozofie și matematică până în 1923 când obține licența la Facultatea de Drept a Universității „Al. I. Cuza” din Iași. Imediat după absolvire devine membru al Baroului avocaților din București și în același an este numit director de studii și conferențiar la catedra de psihologie și pedagogie la ANEF.

Renunță la avocatură (1926) și obținând o bursă de stat urmează, timp de 6 ani (1926-1932), cursuri de perfecționare în Germania unde studiază primii doi ani la Școala Superioară de Educație Fizică, iar următorii patru ani la Facultatea de Filozofie a Universității din Berlin. Din ce în ce mai preocupat de știința sportului,

Experiența căpătată în învățământ îl determină să editeze și să tipărească în propria imprimerie, în 1870, o lucrare de pionierat ilustrată de gravorul Svefelberg, singura „în limba română de acest fel”, intitulată *Abe-cedar ilustrat pentru copii începători*. În toată această perioadă, a publicat o serie de studii.

Publicistul, scriitorul satiric, profesorul Ioan Veniamin Adrian a încetat din viață, la numai 38 de ani, la 14 august 1875, la Pașcani, în timpul unei excursii.

Referințe:

Bejenaru, Ionel, *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, p. 27-29;
Furtună, Dumitru, „*Steluța*” lui I.V. Adrian, în „*Revista Moldovei*”, nr. 5-6/1926, p. 2-9;
Răutu, Nicolae, *Figuri botoșănene. Ioan V. Adrian*, în „*Revista Moldovei*”, nr. 1/1926, p. 5-20;
Ștrempel, Gabriel (coordonare generală), *Bibliografia Românească Modernă (1831-1918)*, vol. I (A-C), Editura Academiei, București, 1984, p. 31.

desfășoară în cadrul Institutului Național de Educație Fizică, pe lângă activitatea didactică, o intensă muncă de cercetare în domeniul biometriei.

Doctor în filozofie și științe pentru specializările: psihologie experimentală, psihologie aplicată, statistică și matematică și economie politică (1932). Profesor universitar la Catedra de psihologie aplicată, doctor în științe filozofice al Universității din București (1957).

Psihologul, matematicianul, ciberneticianul, pedagogul, filozoful și juristul Gheorghe Zapan a pus bazele unor noi discipline printre care se numără taxiologia.

Pentru valoroasa contribuție la îmbogățirea patrimoniului științific național și mondial i s-a decernat premiul *Vasile Conta*, a fost laureat al premiului Herder.

Savantul Gheorghe Zapan a încetat din viață la 20 iulie 1977, la București.

Referințe:

Mandachi, Dorina; Mandachi, Ilarion, *Personalități dorohiene*, Editura Agata, Botoșani, 2007, p. 192-193;
Mureșan, Pavel (ediție îngrijită de), *Gheorghe Zapan, Cu-nășterea și aprecierea obiectivă a personalității*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1984.

Vladimir ȘARDIN (1867-?) 9 martie - 145 de ani de la naștere

Avocatul și publicistul Vladimir Șardin s-a născut în 1867, la Poiana Lungă, în județul Botoșani.

Și-a petrecut copilăria și a urmat cursurile primare în localitatea natală după care și-a continuat studiile la Botoșani, absolvind în 1885 Liceul „A. T. Laurian”. Lipsurile materiale îl obligă să amâne o eventuală carieră universitară care se va concretiza totuși în 1899 când devine licențiat al Facultății de Drept din cadrul Universității București.

Proaspătul membru al Baroului avocaților, debutează ca avocat particular și evidențindu-se pe tărâm politic va îndeplini funcția de subprefect în județele Tulcea și Rm. Sărat.

Tot din rațiuni politice s-a implicat în publicistică, desfășurând o activitate asiduă care a culminat la Botoșani cu asumarea conducerii ziarului *Libertatea* și acreditarea în funcția de corespondent politic pentru Botoșani al ziarelor *Dimineața* și *Adevărul*.

Interesat de istoria locală, Vladimir Șardin a publicat, în 1929, volumul *Din trecutul Botoșarnilor. Figuri dispărute* în care a creionat o serie de note biografice dedicate unor personalități botoșănene printre care s-au numărat Mihai Eminescu, Th. Calimachi, Scipione Bădescu și căpitanul Mihail Romano. Valoarea documentară a volumului a determinat includerea medalioanelor intitulate *Teatrul Petrarchi Cristea* și *Teodor Boyan (1834-1889)*, în monografia *Botoșanii în 1932* apărută sub îngrijirea lui Tiberiu Crudu.

Publicistul Vladimir Șardin a mai publicat un volum dedicat personalităților botoșănene din perioada interbelică intitulat *Figuri contemporane*.

Referințe:

- Bejenaru, Ionel**, *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, p. 240;
Crudu, Tiberiu (ediție îngrijită de), *Botoșanii în 1932*, Ate-
 lierele B. Saidman, 1932, p. 242-245; 251-253;
Predescu, Lucian, *Enciclopedia „Cugetarea”*, București,
 1940, p. 904;
Răutu, N., *Istoria Liceului Laurian din Botoșani - 1859-1909*,
 Tip. „Reînvierea”, Botoșani, 1909.

Constantin CEHAN - RACOVIȚĂ (1882-?) 27 martie - 130 de ani de la naștere

Redactorul, publicistul și prozatorul Constantin Cehan-Racoviță s-a născut la Botoșani, în anul 1882. A urmat cursurile primare și gimnaziale în orașul natal, iar cursurile liceale începute la celebrul liceu botoșănean „A. T. Laurian” le-a terminat la Iași, dedicându-se apoi gazetăriei timp de aproape patru decenii.

În anul 1903 a început prin a lucra ca redactor la prima serie a revistei ieșene *Mihai Eminescu*, iar după aceea la revista bilunară cu același nume apărută în anul 1905 la Botoșani. Tot la Botoșani, s-a numărat printre membrii fondatori ai revistei *Moldova de sus* căreia i-a asigurat apariția în perioada 31 august 1906 - 1 martie 1909, în calitate de director.

Afirmându-se ca redactor și publicist, în martie 1909, la inițiativa lui Ioan Slavici, pleacă la Arad ca redactor la *Tribuna*, în scurt timp devenind redactor al publicațiilor clujene *Patria* și *Cultura poporului*. Declanșarea războiului determină întoarcerea lui la Iași unde își va desfășura activitatea ca redactor la *Cuvântul* și redactor-șef responsabil al ziarul *Drapelul*. În aceeași perioadă semnează cu inițiale, prescurtări (Ceh.) sau Const. Cihan, numeroase articole pro-unioniste, cu tematică socială, culturală și literară, însemnări despre teatru, drame și proză scurtă în publicații renumite ale vremii printre care s-au numărat: *Izbânda*, *Bucovina*, *Epoca*, *Evenimentul*, *Gazeta de Transilvania*, *Universul literar*, *Politica* ș.a.

În paralel cu activitatea redacțională și publicistică Cehan-Racoviță, cultivând maniera sămănătoristă de

abordare a literaturii și apelând la subiecte oferite de istorie, a creat o operă care, deși nu a entuziasmat critica de specialitate, a incitat curiozitatea cititorilor cu titluri ca: *Doamna elegantă. În urma frontului*, povestiri, 1918; *Ardealul*, dramă istorică în patru acte, 1919; *În cerdacul casei bătrânești*, povestiri, 1926; *Femeia care s-a vândut*, dramă în trei acte, 1929; *Săraca țară a Moldovei*, roman, 1939.

Referințe:

- Bejenaru, Ionel**, *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, p. 72-73;
Cardaș, Gh. (ediție de), *Documente literare*, 2, Editura Mi-
 nerva, București, 1973, p. 47.

George DAMIAN (1927-1998) 28 martie - 85 de ani de la naștere

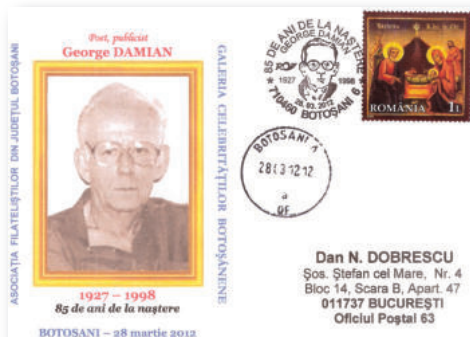
Poetul și publicistul George Damian s-a născut la 24 martie 1927 în localitatea Zlătunoaia din județul Botoșani.

Copilăria și-a petrecut-o în comuna natală unde a urmat și cursurile primare. Și-a continuat studiile la Botoșani unde a urmat cursurile Liceului Comercial. Între 1949-1953 a frecventat cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității București. După absolvire, a funcționat ca magistrat la Rădăuți și Gura Humorului.

În paralel cu activitatea din magistratură, George Damian s-a făcut remarcat ca activist cultural, ziarist și timp de două decenii, până în 1990 când s-a pensionat, ca redactor corespondent al Radiodifuziunii Române pentru județele Botoșani și Suceava. Prezent în programele de actualități și în emisiunile culturale de la Radio București și Radio Iași, G. Damian a semnat numeroase colaborări la publicații ca: *Ateneu, Amfitrion, Convorbiri literare, Cronica, Familia, Lucașul, Pagini bucovinene, România literară, Steaua, Tribuna*.

Adevărata exprimare a crezurilor lui George Damian s-a realizat însă prin poezie, debutul producându-se în 1950 în *lașul nou*. În 1967 a apărut în volumul colectiv de proză și versuri *Peisaj sucevean* pentru ca adevărul debut editorial să se consemneze în 1972 odată cu publicarea volumului de versuri intitulat *Din Nord*.

M membru al Uniunii Scriitorilor din România, George Damian a scris versuri pentru copii - *Vreți s-aveți și voi*

un zmeu? (1973), proză pentru copii - *Acțiunea Păstrăvul de argint* (1976) și numeroase volume de versuri dintre care amintim: *Pădurea românească* (1976), *Târziu în decembrie* (1981), *Noaptea de grație* (1982), *Văntorul de fluturi* (1990), *Ospățul rechinilor* (1994).

Poetul și publicistul George Damian a încetat din viață la 7 august 1998 la Suceava.

Referințe:

Satco, E., *Dicționar de literatură: Bucovina, Suceava*, 1993.
Ulici, Laurențiu, *Literatura română contemporană*, Editura Eminescu, București, 1995.

Mardiros CIOMAC (1862-1951) 7 aprilie - 150 de ani de la naștere

Generalul medic Mardiros Ciomac s-a născut în 1862, la Botoșani, fiind unul dintre cei opt copii ai lui Simon Ciomac, descendentul uneia dintre cele mai vechi familii de armeni din România. Copilăria și-a petrecut-o la Botoșani unde a urmat cursurile primare și secundare, absolvind liceul „A. T. Laurian” (1881).

Deși dispariția tatălui a părut un real obstacol în atingerea țelului de a deveni medic, rezultatele excelente obținute la învățătură au determinat conducerea Comunității armenice din Botoșani să îi acorde o bursă de studii condiționată de slujirea comunității, ca medic, după terminarea facultății. Astfel, Mardiros Ciomac a urmat cursurile Facultății de Medicină din Viena, iar în 1887, după absolvire, a revenit la Botoșani devenind medicul curant al membrilor Comunității armenice.

În 1889 s-a căsătorit cu Maria Țăranu (Taranian), căsătorie din care vor rezulta doi copii.

În 1900 optează pentru cariera de medic militar și se stabilește în Focșani unde, înălțat la gradul de căpitan medic, face dovada unei excelente pregătiri profesionale. Ca urmare, în 1907, a fost numit în funcția de medic șef al Arsenalului și al regimentului *II Cetate* din Galați, calitate în care participă la campania din 1913.

Avansat la gradul de colonel și numit în funcția de șef al Serviciului medical al Armatei I, Mardiros Ciomac s-a evidențiat în timpul Primului Război Mondial prin înființarea de nave-spital pe Dunăre unde, zi și noapte, a operat răniții aduși de pe front. Recunoașterea meritelor nu a întârziat să apară și a fost distins de trei ori

cu ordinul *Coroana României* cu spade, în rang de Cavaler, cu numeroase ordine rusești. I s-a acordat gradul de general medic (1923).

S-a bucurat de prietenia parohului Bisericii Armene din București care a devenit, conform previziunilor sale, Sanctitea Sa Catolicosul și Patriarhul Suprem al Armenilor, Vazken I. Generalul medic Mardiros Ciomac a încetat din viață la 25 decembrie 1951, la București.

Referințe:

Iovanesian, Ștefan; Median, Gheorghe, *Armenii în istoria și viața orașului Botoșani*, Ria, Botoșani 2001, p. 101-102;
Tavitian, Simion, *Armeni de seamă din România*, Vol. I, Editura Ex Ponto, Constanța, 2006, p. 183-186.

Să învățăm filatelie ANTARCTICA (II)

Zoltán MORE

Italia

Cercetarea Antarcticii de către Italia este coordonată de *Programa Nazionale de Recherche in Antartida*, ENEA, Casella Postale 2004, 00100 Roma, Italia (<http://www.pnra.it>).

Stațiile antarctice utilizate sunt:

1. TERRA NOVA BAY (Fig. 13) - abandonată

2. MARIO ZUCHELLI

74° 41' Sud - 164° 07' Est

3. CONCORDIA, stație comună franco-italiană (Fig. 14).

Aprovizionarea stațiilor se efectuează uneori cu nava italiană M/S ITALICA din Neapole, dar de cele mai multe ori pe calea aerului, cu avioane ce decolează din Noua Zeelandă, pentru stația americană MC MURDO⁶, care este vecină cu stația MARIO ZUCHELLI. Pentru stația CONCORDIA aprovizionarea se face prin stația franceză DUMONT D'URVILLE, de unde se organizează așa-numitele „raiduri” de vehicule pe șenile speciale (Fig. 15) și câteodată zboruri cu aparate *Twin Otter* respectiv *Basler BT*.

Finlanda

Coordonatorul cercetărilor Finlandei este FINNISH ANTARCTIC RESEARCH PROGRAM și are o stație antarctică care de la înființare a fost denumită NORDENSKJOLD BASE (Fig. 16), iar mai nou s-a rebotezat în ABOA STATION (Fig. 17).

Cordonatele acesteia sunt:

74° 03' Sud - 13° 25' Vest.

Cum stația Finlandei nu are facilități poștale, este foarte dificil de a obține piese de la aceasta. Acest lucru este posibil numai când se reușește „prinderea” vreunei nave, ori zbor către stație.

⁶ More, Zoltán - *O tematică incitantă: filatelia polară, serial de inițiere (partea a II-a)*, Curierul Filatelic, XIX, nr. 156, ianuarie-martie 2010, p. 21

Fig. 13 - Poșta cu elicopterul, zbor de la Terra Nova Bay la Mariner Glacier, 23 decembrie 1989

Fig. 14

Fig. 15

Fig. 16

Fig. 17

ÎNTREGURILE POȘTALE ALE ANULUI 2012

POSTAL STATIONERY OF YEAR 2012

Grupaj:

ing. Coriolan CHIRICHEȘ

Cod Code	Denumire Item	Marcă fixă 1 L Printed stamp 1 L
001	Catedrala Mântuirii Neamului Salvation People Cathedral	Învierea lui Hristos Resurrection of Christ
002	COP 11 RAMSAR	Prigoria / Merops apiaster Bee eater
003	Fiare de călcat - Colecții românești Pressing irons - Romanian collections	Fier de călcat Pressing iron
004	Poșta Română - 150 de ani - Construim legături între oameni Romania Post - 150 years - helping people to stay connections	Prima emisiune Principatele Unite (1862) United Principalities - the first issue (1862)
005	Ziua luptătorului antiterorist Antiterrorist fighter's day	Luptător antiterorist Antiterrorist fighter

Prostitutio in integrum

urmare de pe coperta 1

Nu le port pică, dimpotrivă îmi este milă de acești așa-ziși filателиști cu atestat de membru de juriu.

Spre satisfacția noastră în această toamnă, alți filателиști, atestați și ei la rândul lor ca membrii de juriu, la un eveniment fila-

telic internațional (iphl@ 2012), patronat de FEPA, au decis că munca noastră - recte revista pe care o țineți în mână - este mult mai valoroasă precum au decis fetele unui proxenet filatelic și ne-au acordat un premiu care ne onorează - diplomă în rang de medalie de Vermeil.

Fără să fac apologia românului

persecutat mă simt nevoit să fac referire - fără a ne compara cu ei - la oamenii de știință, de cultură sau de artă care au fost descalificați de prostituatele unei epoci sau domeniului și au fost nevoiți să-și caute afirmarea peste mări și țări.

Trăim într-o societate plină de personaje cu moravuri ușoare și asta ne ocupă tot timpul.

Ultimul caiet *Pe urmele unor expoziții*

Dan ȚĂRAN termină periplul său intitulat *Pe urmele unor expoziții* și ne propune al optulea caiet din acest ciclu, având ca motto *Viitorul nu este păstrarea cenușii, ci întreținerea focului*. Caietul este editat în iunie 2012 la Leonberg (Germania) și se desfășoară pe 134 pagini, fiind realizat în regie proprie. Lucrarea este dedicată expozițiilor desfășurate sub genericul NATURA. Retrospectiva care ne-o propune autorul acoperă perioada 1980-2012.

Lucrarea se adresează filateliștilor preocupați de istoria filateliei românești, fiind un mesaj pentru viitorime.

Din nou, apreciem ca meritoriu efortul autorului de a rememora, folosind documente din presa vremii, încă o pagină din activitatea expozițională desfășurată la Timișoara.

Lucrarea poate fi accesată în format digital. Cei interesați în procurarea lucrării se pot adresa autorului, tel. 0049 715 229 124.

De subliniat că fiecare din cele opt caiete prezentate se constituie ca o lucrare de sine stătătoare, având ca subiect un anumit tip de expoziții, dar luate împreună formează *Istoria expozițiilor filatelice organizate la Timișoara*.

Lucrarea și odată cu aceasta și serialul dlui Dan Țăran, se încheie cu un gând pios în memoria celor care au fost alături de noi de-a lungul anilor și care ne-au părăsit pentru totdeauna: *Voi nu mai sunteți acolo unde ați fost, dar sunteți peste tot unde suntem noi.* (dhd)

► **licitații** ► **auction** ►

Christoph Gärtner Auktionen
<http://www.auktionshaus-gaertner.de>

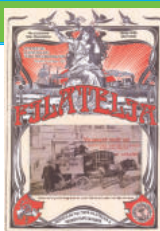
David Feldman
<http://www.davidfeldman.com>

Revista presei

FILATELIA, revistă de cultură filatelică a FFR. Duminică 18 noiembrie 2012 a apărut, cu o întârziere de doi ani, nr. 5-12 (mai-decembrie) 2010 al revistei. Dl. Norbert Blistyar ne comunică: *Eu am trimis mai multe materiale inițial către FILATELIA. Cum apariția ei s-a sistat și eu voiam totuși să aduc la cunoștiința filateliștilor rezultatele investigațiilor mele, am apelat la philatelica.ro. Când în luna octombrie am primit comunicarea că materialele vor apare în revista dată la tipar nu mai aveam ce face. Eu eram atunci foarte liniștit în ideea că materialele apărute într-o altă revistă nu vor apare încă odată în FILATELIA.*

Poate nu au fost destule contribuții bune pentru tipar, altfel nu îmi explic cele întâmplări. Acum citind văd că este vorba de revista mai-decembrie 2010(!), ori noi suntem în 2012. Neplăcut, dar adevărat.

FILATELIA, NUMISMATICA ȘI DACII..., dl Cornelius Ionescu în tableta *În căutarea timpului pierdut* din 6 decembrie 2012 (<http://colectii.toateblogurile.ro/2012/12/06/filatelia-nr-5-122010>) face o analiză pertinentă a revistei Filatelica nr. 5 - 12/ 2010. (dhd)

philatelica.ro
To access this journal click:
<http://www.philatelica.ro/revista.html>

U.S. POSTAGE
44
ZAZZLE.COM

Publicitate. Machete și negociere tarife Advertising. Up-making and publicity price list

László KÁLLAI

e-mail: office@stampland.net

► Minimum charge €4.00. Six times for the price of five. Twelve times for the price of nine. Send text to László KÁLLAI, office@stampland.net and payment to Coriolan CHIRICHEȘ, e-mail: coriolan2006@yahoo.com

► **Taxa de mică publicitate (schimb filatelic, vânzare-cumpărare)** este de 0,20 € pentru fiecare cuvânt, dar nu mai puțin de 4,00 € - 20 de cuvinte. Pentru 6 apariții se plătesc 5 apariții, iar pentru 12 apariții se plătesc 9 apariții. Textul se trimite d-lui László KÁLLAI (office@stampland.net), iar contravaloarea anunțurilor de mică publicitate se achită d-lui Coriolan CHIRICHEȘ (coriolan2006@yahoo.com).

► **schimb filatelic** ► **cumpărare** ► **vânzare** ►
► **philatelic exchange** ► **buy** ► **sell** ►

► Cumpără piese (pentru colecție OPEN) tematica (zona) Snagov (lac, pădure, canotaj, personalități asociate), mănăstirile Căldărușani și Țigănești (detalii în www.FundatiaSnagov.ro). Tel: 0722 601 830, e-mail: fundatia@snagov.ro

► Caut literatură referitoare la emisiunea Ziaristi-1920-Ujságírók. Mă interesează articole din presa vremii, precum și materiale legate de Congresul Ziariştilor din Transilvania și Banat, respectiv Ottó Ámon.
Contact: office@stampland.net

► Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor.

► Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția

lor.

► Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului.

► Manuscrisele spre publicare se transmit editorului:
dndobrescu_damnd@yahoo.com

philatelica.ro este o marcă înregistrată sub nr. 101604

Tipărit la
ISSN 2065-6009

Director: Coriolan CHIRICHEȘ

Cap limpede: Coriolan CHIRICHEȘ

Redactor: Dumitru F. DUMITRU

Traduceri: Gilda ROȘCA

Abonamente: coriolan2006@yahoo.com

Format electronic: <http://www.philatelica.ro/revista.html>

Ilustrată maximă realizată de A.F. Botoșani.

Support tipărit la Ed. AXA, marca poștală din seria **Portretele bancnotelor**, ștampilă ocazională -

Comemorare 123 de ani Mihai Eminescu, 15.06.2012 710480 BOTOȘANI 6. Machetatorul cărții poștale ilustrate (concept și realizare imagine) și al ștampilei: dr. Gică Marișanu

Ilustrată maximă realizată de A.F. Botoșani.

Support tipărit la Ed. AXA, marca poștală din seria **Jandarmaria Română** - 155 de ani de la moarte Grigore Alexandru Ghica, 24.06.2012 710480 BOTOȘANI 6.

Machetatorul cărții poștale ilustrate și al ștampilei: dr. Gică Marișanu

Ilustrată maximă realizată de A.F. Botoșani. Support tipărit la Ed. AXA, marca poștală din seria **Premiere mondiale (II)**, ștampilă ocazională - 145 de ani de la naștere Grigore Antipa, 27.12.2012 710480 BOTOȘANI 6. Machetatorul cărții poștale ilustrate și al ștampilei: dr. Gică Marișanu

philatelica.ro
Anul II, nr. 1 (8) - Iunie-Iulie 2010
editor-ordinator: DANI N. DOBRESCU redactor-șef: LAZĂRUL KALLAI

De la fost să fie... o expoziție mondială filatelică la București în 1977 pagina 1

Povești calculatoare
De la calculatorul temporal la codul binar

EDITORIAL
Un proiect, un vis

SOLIDARITATE
0,64€ de CEC ALADANA, România

philatelica.ro
Pe internet și în revistă filatelică

<http://www.philatetica.ro/revista.html>

philatelica.ro
<http://www.philatetica.ro/revista.html>
Publisher: *S. Oprea*
Chief editor: *S. Oprea*

zazzle

U.S. POSTAGE PAID SCOTTSDALE, AZ NOV 24 2012 \$0.73

Radu KALLAI
Dr. 1 Decembrie 1918
nr. 62
Bt 023, mg. 62
032469 BUCUREȘTI
ROMANIA - Europa

Carte poștală ilustrată personalizată tipărită Zazzle (<http://www.zazzle.com>), marca poștală personalizată 2012, 32c, ștampilă de zi SCOTTSDALE, AZ AIRPARK STATION, NOV 24 2012. Machetatorul cărții poștale ilustrate: Dan N. Dobrescu

Blocul de 8 bucăți de 2 Lei *Spic de Grâu* portocaliu și brun cu filigran PR mic (filigran II), dantelat 13½ este cea mai mare formație de 2 Lei *Spic de Grâu* cunoscută.

Aceasta reprezintă totodată și cea mai grea francatură cunoscută la emisiunile postclasice în valoare de 16 lei.

Data obliterării 7 DEC 93 este destul de apropiată de data punerii în circulație a valorii de 2 Lei, respectiv 13 noiembrie 1893 (a se vedea comentariul de mai jos).

ing. Emanoil SĂVOIU, engineer

The block of 8 items, orange and brown *Wheat Ear* of 2 Lei with small PR watermark (watermark II), perforation 13½, is the largest known group of *Wheat Ear* stamps of 2 Lei.

This represents also the most expensive known franking to the post classic issues with the value of 16 Lei.

The cancellation date 7 DEC 93 is quite close to the launching date of the value of 2 Lei, so that 13th of November 1893 (see the comments from below).

Comentariul editorului:

Data timpurie - emisiunea *Spic de Grâu* - 2 lei

Dan N. DOBRESCU, AIJP

R. Zoscsák¹ - „... în noiembrie, anul 1893, au apărut două valori, prima de 1 leu... a doua de 2 lei... având filigranul PR - Poșta Română...”

Gh. Bohem-Renei² - „...valorile de 1 și 2 lei au apărut în luna noiembrie 1893... încă înaintea emisiunii de încercare «Cifra în patru colțuri»...”

Mihail-Cezar Săvulescu³ - prezintă un document intitulat „28 Octombrie 1893/ANUNCIURI MINISTERIALE/MINISTERUL DE INTERNE, Direcțiunea generală a telegrafelor și poștelor” prin care „Se aduce la cunoștința onor public că, cu începere de la 1 Noembrie st. v. 1893, se va pune în circulațiune timbre poștale de 1 leu și 2 lei pentru francarea corespondenței No. 44.247 din 1893, Octombrie 21”. (precizare st. v. - stil vechi)

Marcel Șapira⁴ - „Din cele de mai sus rezultă că data timpurie a unor eventuale obliterări ale mărcilor de 1 și 2 lei ar fi 13 noiembrie 1893 (stil nou).”

Marcel Șapira⁵ - aprecia, la începutul anului 2001, că data timpurie, incontestabilă, pentru valoarea în lei este 25 ianuarie 1894.

Publisher's comment:

Early date - *Wheat Ear* issue - 2 lei

R. Zoscsák¹ - „...in November 1893, there were issued two stamps, one of 1 leu... the second of 2 lei... having the PR watermark - Post of Romania...”

Gh. Bohem-Renei² - „...the stamps of 1 and 2 lei were issued in November 1893 ...even before the test issue of «Four corners figure»...”

Mihail-Cezar Săvulescu³ - presents a document entitled „October 28, 1893/ANUNCIURI MINISTERIALE/MINISTERIAL ANNOUNCEMENTS/MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS, the General Directorate of telegraphs and posts” which „brings to the honored public attention that, starting with the 1st of November st. v. 1893, the stamps of 1 leu and 2 lei will be launched into circulation available for mail franking No. 44.247 of 1893, October 21”. (st. v. - old style)

Marcel Șapira⁴ - „From the text above, it appears that the early date of possible cancellations of the 1 and 2 lei stamps would be November 13, 1893 (new style).”

Marcel Șapira⁵ - estimated, at the beginning of 2001, that the undisputable early date for the stamp with the value in lei is January 25th, 1894.

¹ Zoscsák, R. - *Catalogul mărcilor poștale românești, cap. XII (Spic de Grâu)*, Noua Revistă Filatelică Română, nr. 3-4/1938.

² Bohem-Renei, Gh. - *Varietățile timbrelor cu filigran PR - din anul 1893*, Revista Societății Filatelice Române, mai-iunie 1943.

³ Săvulescu, Mihail-Cezar - *Cercetări privind punerea în circulație poștală a emisiunii „Spic de Grâu” pe hârtie cu filigran PR*, Filatelia, anul L(526), nr. 2, februarie 2000, p. 4-5.

⁴ Șapira, Marcel dr. ing - *România perioada postclasică 1894 ... 1908*, București, 2002, p. 9.

⁵ *Ibidem*, p. 10